

LEGEA
ASISTENȚEI SOCIALE

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1 – (1) Asistența socială, componentă a sistemului național de protecție socială, cuprinde prestațiile sociale și serviciile sociale acordate în vederea dezvoltării capacităților individuale sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, creșterea calității vieții și promovarea principiilor de coeziune și incluziune socială.

(2) Sistemul național de asistență socială reprezintă ansamblul de instituții și măsuri prin care statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, colectivitatea locală și societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare sau permanente ale unor situații care pot genera marginalizarea sau excluziunea socială a persoanei, familiei, grupurilor sau comunităților.

(3) Protecția socială se definește în cadrul principiilor, valorilor și tradițiilor ce guvernează relațiile sociale dintre indivizi, grupuri, comunități și instituții și reprezintă un set de măsuri orientat spre asigurarea unui anumit nivel de bunăstare și securitate socială pentru întreaga populație și în mod special pentru anumite grupuri sociale. Protecția socială cuprinde două componente de bază asigurările sociale în sistem contributiv și asistența socială non-contributivă.

Art. 2 - În vederea promovării procesului de incluziune socială, prezenta lege reglementează coordonarea și organizarea unitară a sistemului de prestații sociale și servicii sociale.

Art. 3 – (1) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, își asumă responsabilitatea de realizare a măsurilor și acțiunilor privind prestațiile sociale și serviciile sociale.

(2) Autoritățile administrației publice centrale asigură condițiile instituționale și financiare pentru susținerea categoriilor defavorizate, punerea în aplicare a politicilor de susținere a familiei, precum și transferul atribuțiilor și al mijloacelor financiare necesare către autorități ale administrației publice locale și societatea civilă, inclusiv către instituțiile de cult recunoscute de lege.

Art. 4 – (1) Dreptul la asistență socială este garantat, în condițiile legii, pentru toți cetățenii români care au domiciliul sau reședința în România, fără nici un fel de discriminare.

(2) Cetățenii altor state, apatrizii, precum și orice altă persoană care a dobândit o formă de protecție și care are domiciliul sau reședința în România au dreptul la asistență socială, în condițiile legislației române, ale reglementărilor europene, precum și ale acordurilor și tratatelor la care România este parte.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) au dreptul de a fi informate asupra conținutului și modalităților de acordare a măsurilor și acțiunilor de asistență socială.

Art. 5 – Drepturile de asistență socială se acordă la cerere și se stabilesc în funcție de situația persoanei sau familiei, pe baza criteriilor de eligibilitate și condițiilor de acordare specifice.

CAPITOLUL II

CONSTRUCȚIA INSTITUȚIONALĂ

Secțiunea 1

Nivelul central

Art. 6 - (1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială și promovează drepturile familiei, copilului, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap și ale oricăror alte persoane aflate în nevoie.

(2) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale stabilește strategia națională și sectorială de dezvoltare în domeniul social, coordonează și monitorizează implementarea acestora, susține financiar și tehnic programele sociale și exercită controlul asupra acordării prestațiilor sociale și serviciilor sociale.

(3) În elaborarea strategiei naționale și sectoriale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale se consultă cu autoritățile publice centrale și locale care au responsabilități în finanțarea și acordarea serviciilor sociale, precum și cu reprezentanți ai societății civile cu activități în domeniu.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte instituții publice și cu organisme de drept privat.

(5) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale poate constitui structuri executive sau consultative în scopul implementării și monitorizării politicilor sociale, precum și a programelor de dezvoltare în domeniu.

Art.7 - În vederea realizării rolului său în domeniul asistenței sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale îndeplinește următoarele funcții:

- a) de autoritate de stat, prin care se asigură exercitarea controlului aplicării unitare și respectării reglementărilor legale în domeniu;
- b) de strategie, prin care se stabilesc obiectivele și direcțiile prioritare de dezvoltare a sistemului de asistență socială, în concordanță cu politicile sociale stabilite de Guvern;
- c) de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul asistenței sociale;
- d) de coordonare, prin care se asigură funcționarea unitară și eficientă a sistemului de asistență socială;
- e) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern și extern;
- f) de administrare, prin care se asigură gestionarea resurselor umane, materiale și financiare, conform legii;
- g) de mediere socială, prin care se asigură soluționarea pe cale amiabilă a contestațiilor.

Art.8 - În domeniul asistenței sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) elaborează politici și programe de dezvoltare unitară;
- b) stabilește obiectivele prioritare și direcțiile de acțiune ale politicilor specifice;
- c) elaborează proiecte de acte normative, norme metodologice și alte reglementări privitoare la organizarea, funcționarea și dezvoltarea sistemului de asistență socială;
- d) inițiază și susține proiecte-pilot pentru implementarea programelor specifice;
- e) monitorizează și evaluează aplicarea reglementărilor legale;
- f) finanțează sau, după caz, co-finanțează programe sociale;
- g) elaborează, propune și monitorizează indicatorii sociali din domeniu;
- h) dezvoltă instrumente și metodologii necesare asigurării calității serviciilor sociale;
- i) reglementează și organizează un sistem unic și coerent de acreditare în domeniul serviciilor sociale;

- j) inițiază și asigură participarea la programe de formare profesională a personalului cu atribuții în domeniu.

Art.9 - Aplicarea unitară, la nivel teritorial, a legislației și a strategiilor naționale din domeniul asistenței sociale este asigurată de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin structurile sale subordonate.

Art.10 – (1) Activitatea de stabilire și plată a drepturilor de asistență socială asigurate din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale se asigură de către Agenția Națională pentru Prestații Sociale, denumită în continuare ***Agenție***.

(2) Agenția este organ de specialitate cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, și are drept scop crearea unui sistem unitar privind administrarea procesului de acordare a prestațiilor sociale.

(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin, Agenția își desfășoară activitatea prin agențiile pentru prestații sociale județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare ***agenții teritoriale***.

(4) Agențiile teritoriale pot înființa filiale locale, cu sau fără personalitate juridică, în funcție de numărul și de categoriile de persoane beneficiare, precum și de complexitatea activității la nivel teritorial.

(5) Organizarea, funcționarea și finanțarea Agenției se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 11 – (1) Inspectarea activităților din domeniul asistenței sociale, realizată de autoritățile administrației publice centrale și locale și persoanele fizice și juridice, privind prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot genera marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților se realizează de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale prin Inspekția socială.

(2) Inspekția socială se organizează în structura Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și are ca principal scop controlul modului în care sunt respectate prevederile legale privind stabilirea, acordarea și promovarea drepturilor sociale ale cetățenilor, constatarea abaterilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

(3) Personalul Inspekției sociale este format din inspektori sociali, funcționari publici și personal angajat în baza unui contract de muncă.

(4) Inspectorii sociali reprezintă personalul de specialitate și dețin puteri de inspecție pentru tot teritoriul țării.

Art.12 - (1) Pentru eficientizarea procesului de elaborare și implementare a politicilor sociale la nivel național Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale organizează Observatorul Social.

(2) Organizarea, funcționarea și finanțarea Observatorului Social se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art.13 – (1) Ministerele și celelate organe ale administrației publice centrale de specialitate asigură aplicarea măsurilor specifice din domeniul propriu de activitate care au drept scop îmbunătățirea calității vieții cetățenilor.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, societatea civilă și mediul economic au obligația de a respecta drepturile sociale ale fiecărei persoane și de a contribui pe principiul parteneriatului la realizarea acestora.

Secțiunea a 2-a

Autoritățile administrației publice locale

Art.14 - (1) Pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, autoritățile administrației publice locale înființează și organizează servicii publice de asistență socială.

(2) Autoritățile administrației publice locale răspund de înființarea, organizarea și furnizarea serviciilor sociale.

(3) Modelul regulamentelor de organizare și funcționare al serviciilor publice de asistență socială de la nivelul administrației publice locale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și a Ministerului Administrației și Internelor.

Art.15 - Consiliile județene înființează și organizează, în subordinea lor, serviciul public de asistență socială, la nivel de direcție generală, cu următoarele atribuții principale:

- a) elaborează și implementează strategiile și planurile de acțiune la nivel județean, în concordanță cu strategiile și planurile naționale de acțiune în domeniu, precum și cu programul propriu de dezvoltare comunitară;

- b) inițiază și aplică măsuri de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială și asigură soluționarea urgențelor sociale;
- c) coordonează înființarea, organizarea și furnizarea serviciilor sociale, în concordanță cu nevoia socială identificată, asigurând o acoperire echitabilă a dezvoltării acestora pe întreg teritoriul județului, și acordă sprijin financiar și tehnic pentru susținerea acestora;
- d) propune înființarea și administrează serviciile sociale specializate, direct sau în parteneriat, ori prin contractare cu alte autorități și instituții publice și private, forme de asociere a societății civile, inclusiv cu instituții de cult recunoscute de lege, implicate în derularea programelor de asistență socială;
- e) acordă sprijin autorităților locale, în scopul dezvoltării și organizării serviciilor sociale;
- f) asigură activitățile de informare, formare și consiliere, în vederea creșterii performanței serviciilor publice de asistență socială de la nivelul consiliilor locale ale municipiilor, orașelor și comunelor;
- g) monitorizează și evaluează serviciile sociale înființate și administrate;
- h) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și internațională în domeniu;
- i) acordă asistență tehnică necesară pentru crearea și formarea structurilor comunitare consultative, ca formă de sprijin în activitatea de asistență socială;
- j) elaborează și propune consiliului județean proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială, în conformitate cu planul de acțiune propriu.

Art.16 - (1) Consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor înființează, în subordinea lor, serviciul public de asistență socială, la nivel de direcție sau, după caz, serviciu, cu următoarele atribuții principale:

- a) identifică nevoile sociale ale comunității și le soluționează în condițiile legii;
- b) răspunde de înființarea, organizarea și furnizarea serviciilor sociale primare;
- c) dezvoltă și gestionează servicii sociale specializate, după caz, în condițiile legii;
- d) încheie convenții de parteneriat și inițiază programe de colaborare cu alte autorități locale, instituții publice și private, structuri asociative, precum și cu instituții de cult recunoscute de lege, pentru furnizarea serviciilor sociale dezvoltate, în conformitate cu nevoile locale identificate și cu prevederile planului județean de acțiune;
- e) furnizează informațiile și datele solicitate de serviciul public de asistență socială județean, precum și de autoritățile publice centrale cu responsabilități în domeniu;
- f) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și internațională în domeniu;

- g) elaborează și propune consiliului local al municipiului, orașului sau comunei proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială, în conformitate cu planul de acțiune propriu.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la același alineat, consiliile locale și primăriile de la nivelul comunelor, care nu dispun de capacitatea și resursele necesare înființării unui serviciu public de asistență socială, angajează personal cu competențe în domeniul asistenței sociale, cu contract individual de muncă.

Art.17 - Consiliul General al Municipiului București înființează și organizează în subordinea sa serviciul public de asistență socială, cu următoarele atribuții principale:

- a) elaborează strategiile de dezvoltare și planurile de acțiune în domeniul asistenței sociale pentru municipiul București și asigură o dezvoltare unitară și echitabilă a serviciilor sociale la nivelul întregii capitale;
- b) identifică și evaluează nevoile sociale, categoriile de beneficiari și tipurile de servicii sociale dezvoltate la nivelul municipiului București;
- c) colaborează cu serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor, precum și cu formele de asociere ale societății civile, în vederea organizării și dezvoltării serviciilor sociale în mod echitabil, pe întreg teritoriul municipiului București;
- d) avizează proiectele de servicii sociale, inițiate la nivelul sectoarelor municipiului București, privind conformitatea acestora cu strategia municipală de dezvoltare în domeniu;
- e) inițiază și aplică programe de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială, asigură soluționarea urgențelor sociale și dezvoltă proiecte de servicii sociale destinate, în principal, categoriilor de persoane ale căror nevoi nu sunt acoperite de serviciile create la nivelul sectoarelor municipiului București, cum ar fi centre-pilot, centre de tranzit și altele asemenea;
- f) creează sistemul informațional managerial necesar implementării activităților de evaluare, monitorizare și comunicare în domeniu;
- g) furnizează datele și informațiile solicitate de autoritățile administrației publice centrale;
- h) elaborează și propune Consiliului General al Municipiului București proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială, în conformitate cu planul de acțiune propriu.

Art.18 - Consiliile locale ale sectoarelor municipiului București înființează și organizează în subordinea lor serviciul public de asistență socială, la nivel de direcție generală, cu următoarele atribuții principale:

- a) identifică nevoile sociale din raza sectorului și le soluționează, în condițiile legii;
- b) elaborează, implementează, monitorizează și evaluează planurile de acțiune în domeniul asistenței sociale, în concordanță cu nevoile proprii de dezvoltare, precum și cu strategiile și planurile de dezvoltare naționale și ale municipiului București;
- c) răspunde de înființarea, organizarea și furnizarea serviciilor sociale primare și specializate, în condițiile legii;
- d) încheie convenții de parteneriat și inițiază programe de colaborare cu alte autorități locale, instituții publice și private, structuri asociative, precum și cu instituții de cult recunoscute de lege, pentru furnizarea serviciilor sociale dezvoltate, în conformitate cu nevoile locale identificate și cu prevederile planului de acțiune al municipiului București;
- e) furnizează datele și informațiile solicitate de Serviciul public de asistență socială al municipiului București, precum și de autoritățile publice centrale cu responsabilități în domeniu;
- f) monitorizează și evaluează serviciile sociale înființate și administrate;
- g) inițiază și aplică programe de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială și asigură soluționarea urgențelor sociale;
- h) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și internațională în domeniu;
- i) elaborează și propune consiliului local al sectorului municipiului București proiectul de buget anual, pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială, în conformitate cu planul de acțiune propriu.

Art.19 – La nivelul consiliilor județene, precum și al sectoarelor municipiului București, direcțiile generale prevăzute la art.15 și art.18 se numesc direcții generale de asistență socială și protecția copilului, denumite în continuare *direcții de asistență socială*.

CARTEA I
PRESTAȚIILE SOCIALE

TITLUL I
DISPOZITII GENERALE PRIVIND
SISTEMUL DE PRESTAȚII SOCIALE

CAPITOLUL I
PRINCIPII

Art. 20 – Scopul prezentei reglementări este de a crea condițiile necesare implementării măsurilor și acțiunilor sociale pentru garantarea dreptului fiecărei persoane aflate într-o situație de nevoie socială, datorată unor motive de natură economică, fizică, psihică sau socială, de a beneficia de prestații de asistență socială.

Art. 21 - Respectarea și garantarea dreptului la prestații sociale se realizează conform următoarelor principii:

- a) **universalitatea**, potrivit căruia fiecare persoană are dreptul la prestații sociale în condițiile prevăzute de lege;
- b) **respectarea demnității umane**, potrivit căruia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă și deplină a personalității;
- c) **solidaritatea socială**, potrivit căruia comunitatea participă la sprijinirea persoanelor care nu își pot asigura nevoile sociale, pentru menținerea și întărirea coeziunii sociale;
- d) **parteneriatul**, potrivit căruia autoritățile administrației publice centrale și locale cooperează în vederea acordării prestațiilor sociale;
- e) **subsidiaritatea**, potrivit căruia, în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea locală și structurile ei asociative și, complementar, statul;
- f) **transparența**, potrivit căruia se asigură creșterea gradului de responsabilitate a administrației publice centrale și locale față de cetățean, precum și stimularea participării active a beneficiarilor la procesul de luare a deciziilor;
- g) **nediscriminarea**, potrivit căruia accesul la prestațiile sociale se realizează fără restricție sau preferință față de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenență politică, dizabilitate, boală cronică

necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop ori ca efect restrângerea folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

- h) **promovarea dreptului la participare**, conform căruia este promovată implicarea deplină și participarea tuturor beneficiarilor de prestații sociale de o manieră care să îi sprijine în toate aspectele referitoare la deciziile și acțiunile care le afectează viața;
- i) **respectarea dreptului la autodeterminare**, potrivit căruia fiecare persoană are dreptul de a face propriile alegeri, indiferent de valorile sale sociale sau de alegerile de viață, asigurându-se că aceasta nu amenință drepturile sau interesele legitime ale celorlalți;
- j) **activizarea** prin care se corelează drepturile la prestații sociale cu acțiuni în domeniul ocupării în vederea incluziunii sociale;
- k) **nesuprapunerea dreptului la prestațiile sociale**, prin care pentru aceeași nevoie sau situație de risc social se poate acorda o singură prestație socială de același tip;
- l) **asigurarea resurselor** potrivit căruia autoritățile administrației publice centrale și locale asigură resursele materiale, financiare și umane necesare realizării atribuțiilor ce le revin potrivit legii;
- m) **eficiența** potrivit căruia utilizarea resurselor publice are la baza respectarea celui mai bun raport cost-beneficiu.

CAPITOLUL II

DEFINIȚII

Art. 22 - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

- a) **procesul de incluziune socială** reprezintă setul de măsuri și acțiuni multidimensionale din domeniile protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării-comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii, destinate combaterii excluziunii sociale;
- b) **nevoia socială** reprezintă ansamblul de cerințe indispensabile fiecărei persoane pentru asigurarea condițiilor de viață, în vederea asigurării participării sociale sau, după caz, a integrării sociale;
- c) **prestațiile sociale** sunt măsuri de redistribuție financiară destinate persoanelor sau familiilor care întrunesc condițiile de eligibilitate prevăzute de lege;
- d) **colectivitatea locală** reprezintă totalitatea locuitorilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, cu interese, credințe sau norme de viață comune;

- e) **comunitatea locală** reprezintă membrii organizați ai colectivității locale, formele de asociere a acestora, instituțiile administrației publice locale, precum și alte instituții publice ori private din domeniul educației, sănătății sau altele asemenea;
- f) **dezvoltarea comunitară** reprezintă procesul prin care o comunitate își identifică anumite probleme prioritare, se implică și cooperează în rezolvarea lor, folosind preponderent resurse interne;
- g) **societatea civilă** este formată din persoane asociate sub diferite forme, pe baza unor interese comune, și care își dedică timpul, cunoștințele și experiența pentru a-și promova și apăra drepturile și interesele; formele asociative pot fi, în principal, asociații și fundații, organizații sindicale și patronale, organizații culturale și de cult, precum și grupuri comunitare informale.
- h) **ancheta socială** este o metodă de investigație întemeiată pe diferite tehnici de culegere și de prelucrare a informației, în scopul analizei situației sociale și economice a persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunităților;
- i) **testarea mijloacelor** reprezintă procedura de evaluare a veniturilor realizate și a bunurilor mobile și imobile deținute de persoană sau familie necesare acoperirii nevoilor de consum ale acestora.
- j) **tutela** este institutia de ocrotire a minorului care este lipsit de ingrijire parinteasca, precum si a alienatului si debilului mintal, dar mai ales a persoanei care, din cauza varstei nu se poate apara singura. Tutorele exercita drepturile si indeplineste obligatiile ce-i revin in scopul ocrotirii intereselor acestor persoane.
- k) **curatela** este o institutie organizata de autoritatea tutelara. Curatela se instituie pentru ocrotirea unei persoane capabile, dar care, din cauza batranetii, a bolii sau a unei infirmitati fizice, nu poate personal sa-si administreze singura bunurile sau sa-si apere interesele in bune conditii. Ea se instituie la cerere sau din oficiu
- l) **capacitatea deplină de exercițiu** este capacitatea de a-și exercita drepturile și de a-și asuma obligații, a persoanei care a împlinit vârsta de 18 ani sau a persoanei care se căsătorește înainte de această vârstă
- m) **domiciliu** reprezinta locuinta statornica sau cea principala a persoanei fizice, trecuta si in cartea de identitate a persoanei, asa cum este luata in evidenta organelor administrative ale statului
- n) **reședință** reprezintă locul în care locuiește temporar cineva, sau după caz, locuința secundară

- o) **locuire** reprezintă faptul de a trăi pe raza unei unități administrativ teritoriale fără a deține o locuință principală sau secundară
- p) **gospodărie** reprezintă unitatea formată din mai multe familii și/sau persoane care locuiesc împreună, contribuie împreună la achiziționarea sau realizarea unor bunuri și a unor venituri din valorificarea acestora ori la consumul lor
- q) **eligibilitate** reprezintă setul de conditii obligatorii care trebuie sa fie indeplinite de catre potentialul beneficiar pentru a putea fi selectat in vederea acordarii prestațiilor sociale
- r) **persoane cu handicap** sunt acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficiențelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale și/sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale
- s) **persoane vârstnice** sunt persoanele care au împlinit vârsta standard de pensionare prevăzută de lege
- t) **venit** reprezintă totalitatea sumelor pe care persoana sau membrii familiei le realizează/primesc ca urmare a unei activitati salarizate, independente sau agricole aș a cum sunt acestea definite de Codul Fiscal, din valorificarea, folosirea, cedarea unor bunuri aflate în proprietate, precum și cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de șomaj, asistență socială, obligații legale de întreținere, alte indemnizații, alocații și ajutoare cu caracter permanent ori creanțe legale

Art.23 – (1) Prin **familie** se înțelege soțul și soția sau soțul, soția și copiii lor necăsătoriți, care au domiciliul ori reședința comună prevăzută în actele de identitate și care gospodăresc împreună.

(2) Se consideră familie și frații fără copii, care gospodăresc împreună și care nu au domiciliul sau reședința comună cu părinții.

(3) Se asimilează termenului familie, bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și ai fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună, dacă aceasta se consemnează în ancheta socială.

(4) Termenul **familie monoparentală** desemnează familia formată din persoana singură și copilul/copiii aflați în întreținere și care locuiesc împreună cu aceasta;

(5) Prin **persoana singură**, se înțelege persoana care se află în una dintre următoarele situații:

- a) este necăsătorită;
- b) este văduvă;
- c) este divorțată;

- d) al cărei soț/soție este declarat/declarată dispărut/dispărută prin hotărâre judecătorească;
- e) al cărei soț/soție este arestat/arestată preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile sau execută o pedeapsă privativă de libertate și nu participă la întreținerea copiilor;
- f) nu a împlinit vârsta de 18 ani și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e).
- g) a fost numită tutore sau i s-au încredințat ori dat în plasament unul sau mai mulți copii și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit.a)-c).

(6) Prin termenul **copil** se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii. În sensul prezentei legi, prin copil se înțelege:

- a) copilul provenit din căsătoria soților;
- b) copilul unuia dintre soți;
- c) copilul adoptat;
- d) copilul dat în plasament familiei sau persoanei;
- e) copilul pentru care s-a instituit tutela, potrivit legii;
- f) copilul pentru care s-a instituit curatela, potrivit legii;

(7) Prin **persoană fără locuință** se înțelege persoana care nu are stabilit un domiciliu sau reședință, nu deține o locuință principală sau, după caz, o locuință secundară, în condițiile legii.

Art.24 – (1) Reprezentantul familiei este membrul familiei cu capacitate deplină de exercițiu al drepturilor civile, care solicită, în numele familiei, acordarea drepturilor la prestații sociale. Reprezentantul familiei se stabilește de către soți sau, în caz de neînțelegere între aceștia, de către autoritatea tutelară.

(2) În cazul familiei monoparentale, reprezentantul familiei este persoana singură.

(3) În cazul persoanei singure care are copii în întreținere și nu a împlinit vârsta de 18 ani, reprezentantul familiei este persoana singură dacă are capacitate deplină de exercițiu sau, după caz, reprezentantul legal/ocrotitorul legal al acesteia.

(4) **Reprezentantul legal** este persoana desemnată, în condițiile legii, să reprezinte interesul persoanei lipsite de capacitate deplină de exercițiu al drepturilor civile sau a persoanei lipsite de discernământ.

Art.25 – (1) Prin locuința de domiciliu sau reședință se înțelege construcția aflată în proprietate personală ori închiriată, sau asupra căreia exercită un drept de folosință în condițiile legii, cu dependințele, dotările și utilitățile necesare, format din una sau mai multe camere, care acoperă

condițiile minimale de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă ale persoanei singure sau familiei, conform anexei nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Se asimilează locuinței de domiciliu sau reședință și locuința de necesitate, precum și locuința socială, astfel cum sunt acestea definite potrivit prevederilor aceleiași legi.

(3) Prin locuință cu condiții improprii se înțelege locuința improvizată sau construcția cu destinație de locuință care nu îndeplinește cerințele minimale prevăzute la lit. A din anexa nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.26 – (1) Prin **livret de familie** se înțelege documentul care cuprinde componența familiei, filiația copiilor și situația lor juridică față de reprezentanții legali, așa cum este acesta stabilit prin Hotărârea Guvernului nr.495/1997 și reprezintă documentul doveditor privind componența familiei în vederea acordării prestațiilor sociale.

(2) Livretul de familie se eliberează cu ocazia căsătoriei sau la cerere.

(3) Actualizarea datelor din livretul de familie este obligatorie și se efectuează de către serviciul de stare civilă, pentru orice situație de stare civilă apărută ulterior emiterii acestuia.

Art.27 – (1) **Titularul prestațiilor sociale** este reprezentantul familiei sau, după caz, persoana îndreptățită.

(2) Pentru prestațiile sociale cu caracter familial beneficiarul este familia.

(3) Pentru prestațiile sociale cu caracter individual, beneficiarul este persoana îndreptățită.

Art.28 – (1) Dreptul la prestații sociale se acordă la cererea scrisă a persoanei îndreptățite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptățite.

(2) Se instituie **cererea unică** pe baza căreia sunt solicitate prestațiile sociale susținute din bugetul de stat.

(3) Cererea este formularul tipizat care conține date privind componența familiei, veniturile realizate membri acesteia, precum și situațiile specifice în care aceștia se află, cum ar fi persoane cu handicap, persoane cu afecțiuni deosebite de sănătate, deținerea sau nu a unei locuințe și altele asemenea.

(4) Cererea definită la alin. (3) poate fi utilizată și în situația solicitării drepturilor asigurate din bugetele locale.

(5) Cererea este obligatoriu însoțită de documentele doveditoare privind componența familiei, veniturile realizate de membrii acesteia sau de persoana singură, precum și orice alte documente privind situația membrilor familiei.

Art.29 – (1) În termen de 3 (5) ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se va crea **sistemul informatic integrat** pe baza căruia cererea va fi completată electronic, iar verificarea datelor înscrise se va efectua pe baza informațiilor existente în sistem.

(2) Sistemul informatic integrat funcționează pe baza datelor deținute de toate sistemele informatice create în sistemul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Finanțelor Publice și ale autorităților publice locale.

TITLUL II
MĂSURI PENTRU SPRIJINIREA FAMILIILOR ȘI PERSOANELOR SINGURE CU
VENITURI REDUSE

CAPITOLUL I
VENITUL MINIM DE INSERȚIE

Art.30 – (1) Se instituie venitul minim de inserție ca formă de sprijin pentru familiile fără venituri sau cu venituri reduse în scopul asigurării incluziunii sociale a acestora.

(2) Venitul minim de inserție se asigură prin acordarea ajutorului social lunar.

Art.31 – (1) Nivelul lunar al venitului minim de inserție pentru persoana singură și familiile monoparentale este de:

- a) 273 lei pentru persoana singură;
- b) 393 lei pentru persoana singură care are 1 copil în întreținere;
- c) 509 lei pentru persoana singură care are 2 copii în întreținere;
- d) 623 lei pentru persoana singură care are 3 copii în întreținere;
- e) 734 lei pentru persoana singură care are 4 copii în întreținere;
- f) 843 lei pentru persoana singură care are 5 copii în întreținere;
- g) câte 60 lei pentru fiecare copil în plus peste numărul de 5;
- h) câte 40 lei pentru fiecare adult peste numărul de 1.

(2) Nivelul lunar al venitului minim de inserție pentru familii este de:

- a) 509 lei pentru familia formată din 2 adulți;
- b) 623 lei pentru familia formată din 2 adulți care au 1 copil în întreținere;
- c) 734 lei pentru familia formată din 2 adulți care au 2 copii în întreținere;
- d) 843 lei pentru familia formată din 2 adulți care au 3 copii în întreținere;
- e) 950 lei pentru familia formată din 2 adulți care au 4 copii în întreținere;
- f) 1.057 lei pentru familia formată din 2 adulți care au 5 copii în întreținere
- g) câte 50 lei în plus pentru fiecare copil peste numărul de 5
- h) câte 30 lei în plus pentru fiecare adult peste numărul de 2.

(2) În sensul prevederilor prezentei legi și a stabilirii venitului minim de inserție, prin adult se înțelege și tânărul care a împlinit vârsta de 18 ani, este necăsătorit și locuiește împreună cu părinții.

(3) Nivelurile venitului minim de inserție prevăzute la alin. (1) se indexează anual prin hotărâre a Guvernului.

Art.32 – (1) Pentru asigurarea venitului minim de inserție se acordă ajutorul social.

(2) Ajutorul social se stabilește ca diferență între nivelurile venitului minim de inserție stabilite și venitul net lunar al familiei sau al persoanei singure.

(3) Familiile și persoanele singure cu venituri nete lunare până la nivelul venitului minim de inserție beneficiază de o majorare cu 100 lei pentru fiecare persoană aflată în această situație a cuantumului ajutorului social pe familie, în cazul în care cel puțin un membru al familiei face dovada că lucrează pe bază de contract individual de muncă, are statut de funcționar public sau prestează o activitate, realizând venituri cu caracter salarial.

Art.33 – (1) La stabilirea venitului net lunar al familiei și, după caz, al persoanei singure se iau în considerare toate veniturile pe care membrii acesteia le realizează, inclusiv cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de șomaj, obligații legale de întreținere, indemnizații, alocații și ajutoare cu caracter permanent și alte creanțe legale, fără excepție.

(2) În cazul în care familia sau persoana singură are în proprietate numai categoriile de bunuri cuprinse în lista bunurilor considerate de strictă necesitate pentru nevoile familiale, aceasta beneficiază de ajutor social, luându-se în calcul veniturile prevăzute la alin. (1).

(3) În cazul în care familia sau persoana singură are în proprietate cel puțin unul dintre bunurile cuprinse în lista bunurilor care nu sunt considerate de strictă necesitate pentru nevoile familiale, aceasta nu beneficiază de ajutor social.

(4) În cazul în care familia sau persoana singură are în proprietate bunuri ce depășesc cantitativ bunurile cuprinse în lista prevăzută la alin. (2), la stabilirea venitului net lunar al familiei sau persoanei singure se iau în considerare veniturile potențiale provenite din valorificarea bunurilor respective, stabilite potrivit unor limite minime și maxime, aprobate la nivel național.

Art.34 – (1) Listele prevăzute la art.33 alin. (2) și (3), precum și limitele prevăzute la alin. (4) se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi. Listele se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(2) Consiliile locale, în funcție de condițiile specifice, au obligația de a aproba listele prevăzute la art.33 alin.(2)-(4), precum și alte criterii proprii suplimentare de evaluare a veniturilor potențiale.

Art.35 – (1) Ajutorul social, se acordă pe bază de cerere, însoțită de actele doveditoare privind componența familiei și veniturile membrilor acesteia și, după caz, privind frecventarea cursurilor școlare de către copiii aflați în întreținere.

(2) Existența oricăror alte venituri decât cele care pot fi dovedite cu acte se menționează în cererea persoanei care solicită ajutorul social.

(3) Cererea se semnează și se înaintează de către reprezentantul familiei.

(4) Reprezentantul familiei poate fi, după caz, unul dintre membrii familiei care are capacitate deplină de exercițiu ori, în cazurile prevăzute de lege, tutorele sau curatorul persoanei îndreptățite.

(5) Titularul ajutorului social este reprezentantul familiei, iar beneficiarul ajutorului social este familia.

Art.36 - (1) În cazul gospodăriei, ajutorul social cererea se completează separat de fiecare familie sau persoană singură.

(2) În situația prevăzută la alin.(1) la stabilirea cuantumului ajutorului social se iau în considerare veniturile nete lunare proprii ale membrilor familiei sau ale persoanei singure, precum și partea ce îi revine de drept din veniturile lunare nete, realizate în comun în gospodărie.

Art.37 – (1) Cererea de acordare a dreptului se înregistrează la primarul localității în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința titularul.

(2) În cazul cetățenilor străini sau apatrizi, documentele prevăzute la alin. (1) se depun la primarul localității în a cărei rază teritorială aceștia își au reședința sau, după caz, domiciliul.

(3) În cazul persoanelor fără locuință, cererea se înregistrează la primarul localității sau, după caz, al sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială trăiesc acestea.

Art.38 – Cererea de acordare a ajutorului social se soluționează în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării.

Art. 39 – (1) Stabilirea dreptului la ajutorul social și a cuantumului acestuia se face prin dispoziție scrisă a primarului.

(2) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la depunerea cererii, primarul are obligația să emită dispoziția de acordare sau de respingere a cererii privind ajutorul social.

(3) Dispoziția primarului se comunică titularului ajutorului social, în termen de maximum 5 zile de la data emiterii. Dispoziția primarului este individuală.

(4) În situația în care sunt mai mult de 50 familii sau persoane singure care au dreptul la acordarea ajutorului social, dispoziția poate fi emisă colectiv.

(5) În situația prevăzută la alin.(4) comunicarea dispoziției se va efectua individual.

(6) Dreptul la ajutorul social se acordă începând cu luna următoare înregistrării cererii.

(7) Primarul și secretarul unității administrativ-teritoriale răspund, în condițiile legii, asupra realității și legalității operațiunilor de stabilire a dreptului la ajutorul social inclusiv a cuantumului acestuia.

(8) Modelul dispoziției prevăzută la alin.(3) și alin.(4) se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art.40 – (1) Schimbarea, la cerere sau din oficiu, a titularului ajutorului social se face prin dispoziție a primarului și se comunică atât noului titular al ajutorului social, cât și celui înlocuit.

(2) În cazul în care schimbarea titularului este cerută de membrii familiei, dispoziția primarului se comunică și acestora.

Art.41– (1) Persoanele apte de muncă, ce nu realizează venituri din salarii sau din alte activități, se iau în considerare la stabilirea numărului membrilor de familie pentru determinarea nivelului de venit pe familie numai dacă fac dovada faptului că sunt în evidența agenției teritoriale pentru ocuparea forței de muncă, pentru încadrare în muncă, și nu au refuzat un loc de muncă ori participarea la serviciile pentru stimularea ocupării forței de muncă și de formare profesională oferite de aceste agenții.

(2) Agenția teritorială pentru ocuparea forței de muncă va transmite primarilor, în prima zi a fiecărei luni, tabelul nominal cu persoanele care sunt în căutarea unui loc de muncă ori au participat la serviciile pentru stimularea ocupării forței de muncă și de formare profesională oferite de aceste agenții.

Art.42 – (1) Pentru sumele acordate ca ajutor social, conform prevederilor prezentei legi, una dintre persoanele majore apte de muncă din familia beneficiară are obligația de a presta lunar, la solicitarea primarului, acțiuni sau lucrări de interes local, fără a se putea depăși regimul normal de lucru și cu respectarea normelor de securitate și igienă a muncii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) familiile pentru care ajutorul social rezultat din calcul este de până la 50 lei. Pentru acestea orele de muncă se stabilesc trimestrial și se efectuează în oricare dintre lunile trimestrului.

(3) Orele de muncă prevăzute la alin. (1) se calculează proporțional cu quantumul ajutorului social de care beneficiază familia sau persoana singură, cu un tarif orar corespunzător salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, raportat la durata medie lunară a timpului de muncă.

(4) Numărul zilelor de lucru, limitate la norma lunară de 21,25, se stabilește prin împărțirea orelor de muncă calculate la 8 ore/zi. Frațiunile se întregesc în plus.

(5) Obligația de a presta acțiunile sau lucrările de interes local prevăzute la alin. (1) poate fi transferată altor persoane din familie, cu acordul primarului, în situația în care persoana nominalizată să efectueze acțiunile sau lucrările de interes local se află în incapacitate temporară de muncă sau și-a pierdut total ori parțial capacitatea de muncă.

Art.43 - (1) Primarii au obligația să întocmească un plan de acțiuni sau de lucrări de interes local pentru repartizarea orelor de muncă prevăzute la art.42 alin. (1), să țină evidența efectuării acestor ore și să asigure instructajul privind normele de tehnică a securității muncii pentru toate persoanele care prestează acțiuni sau lucrări de interes local.

(2) Planul de acțiuni sau lucrări de interes local se aprobă anual prin hotărâre a consiliului local. În funcție de solicitările venite din partea instituțiilor partenere în organizarea și evidența orelor de muncă, planul de acțiuni sau lucrări de interes local poate fi reactualizat pe parcursul anului și aprobat prin hotărâre a consiliului local.

(3) Primarul are obligația să afișeze planul de acțiuni sau de lucrări de interes local prevăzut la alin.(1), lista cuprinzând beneficiarii de ajutor social, persoanele care urmează să efectueze acțiuni sau lucrări de interes local, precum și situația lucrărilor efectuate în luna anterioară de către aceștia.

Art.44 – (1) Face excepție de la îndeplinirea condiției prevăzute la art.41 alin. (1) și a obligațiilor prevăzute la art.42 alin.(1) persoana aptă de muncă și care se află în una dintre următoarele situații :

- a) asigură creșterea și îngrijirea, potrivit legii, a unuia sau a mai multor copii în vârstă de până la 3 ani și până la 7 ani în cazul copilului cu handicap, dovedit prin certificat eliberat de Comisia pentru protecția copilului;
- b) asigură îngrijirea uneia sau a mai multor persoane cu handicap grav sau accentuat, sau persoane vârstnice dependente care nu beneficiază de asistent personal sau îngrijitor la domiciliu, în condițiile legii;
- c) participă la un program de pregătire profesională;
- d) este încadrată în muncă.

(2) Persoanele care asigură creșterea și îngrijirea, potrivit legii, a unuia sau a mai multor copii în vârstă de peste 3 ani, respectiv 7 ani în cazul copilului cu handicap, dovedit prin certificat eliberat de Comisia pentru protecția copilului, pot efectua obligațiile prevăzute la 34 alin.(1) numai sub rezerva asigurării supravegherii copilului de către o altă persoană adultă, în condiții de siguranță.

Art.45 – (1) Pentru familiile cu copii de vârstă școlară ajutorul social se acordă în condițiile în care copiii frecventează fără întrerupere cursurile unei forme de învățământ organizată potrivit legii, cu excepția celor care le întrerup din motive medicale și nu înregistrează absențe nejustificate în cursul unui semestru într-un număr mai mare de 25 ore.

(2) Pentru familiile care au în întreținere copii de vârstă școlară cu handicap grav sau accentuat și care nu frecventează o formă de învățământ, organizată în condițiile legii, alocația se acordă cu condiția prezentării certificatului de încadrare într-un grad de handicap și a dovezii eliberată de către secretariatul Comisiei pentru protecția copilului din cadrul direcțiilor de asistență socială, sau de către Serviciul de Evaluare Complexă din cadrul direcțiilor de asistență socială, prin care se atestă faptul că respectivul copil nu poate fi înscris în nicio formă de învățământ prevăzută de lege.

Art.46 – (1) Titularul ajutorului social are obligația să comunice primarului, în scris, orice modificare cu privire la domiciliu, venituri și la numărul membrilor familiei, în termen de 15 zile de la data la care a intervenit modificarea.

(2) Comunicarea modificărilor se face prin depunerea unei noi cereri însoțită de documentele doveditoare corespunzătoare noii situații.

(3) În cazul în care modificările nu conduc la majorări sau diminuări ale ajutorului social mai mari de 5 lei pe familie, ajutorul social stabilit anterior nu se modifică.

Art.47 – (1) După stabilirea dreptului de ajutor social, titularul ajutorului social are obligația de a depune, din 3 în 3 luni, la primăria localității sau, după caz, a sectorului municipiului București, în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau reședința, o declarație pe propria răspundere privind componența familiei și veniturile realizate de membrii acesteia, însoțită de o adeverință eliberată de autoritatea competentă cu privire la veniturile realizate supuse impozitului pe venit. Modelul declarației pe proprie răspundere este prevăzut în normele metodologice.

(2) Personalul serviciului public de asistență socială verifică menținerea condițiilor de acordare a ajutorului social pe baza declarației pe proprie răspundere și a adeverinței eliberată de autoritatea competentă, precum și a informațiilor ce vor fi furnizate de serviciul de specialitate al primăriei cu privire la bunurile mobile și imobile deținute de familia beneficiară.

Art.48 – (1) Persoanele apte de muncă pentru care se acordă ajutorul social au obligația să dovedească cu acte, în fiecare lună, că îndeplinesc condițiile prevăzute la art.42 alin. (1).

(2) Agenția teritorială pentru ocuparea forței de muncă vor transmite primarilor, în prima lună a fiecărui trimestru, tabelul nominal cu persoanele din familiile beneficiare de ajutor social care s-au încadrat în muncă, au refuzat un loc de muncă oferit și, respectiv, care au plecat cu contract de muncă în străinătate.

Art.49 – (1) Plata ajutorului social se asigură de către agențiile teritoriale, prin decizia directorului.

(2) Emiterea deciziei prevăzută la alin.(1) are la bază dispoziția primarului privind acordarea dreptului, însoțită de copia cererii de acordare a ajutorului social și declarației pe propria răspundere, precum și copia fișei de calcul. Modelul deciziei se stabilește prin normele metodologice.

(3) Până la data de 5 a fiecărei luni, primarul are obligația de a transmite la agenția teritorială, pentru luna anterioară, următoarele :

a) documentele prevăzute la alin.(2) pentru noile drepturi de ajutor social stabilite, pe bază de borderou, al cărui model este prevăzut în normele metodologice ;

b) situația centralizatoare privind titularii ajutorului social și sumele de plată ;

c) situația lucrărilor efectuate de către beneficiarii de ajutor social conform obligațiilor prevăzute la art.43 alin.(3).

(4) Situațiile centralizatoare prevăzute la alin.(3) lit.b) și lit.c) reprezintă document de plată și se transmite atât în original, semnat de primar, cât și în format electronic. Modelul situației centralizatoare este prevăzut în normele metodologice.

Art.50 – (1) Modificarea cuantumului sau încetarea dreptului la ajutorul social se face prin dispoziție scrisă a primarului, începând cu luna următoare celei în care au intervenit modificările prevăzute la art.46 alin.(1).

(2) În cazul în care se constată situații ce conduc la modificarea cuantumului, suspendarea sau încetarea dreptului la ajutor social, primarul emite o nouă dispoziție scrisă.

(3) Neîndeplinirea de către titularul ajutorului social a obligațiilor prevăzute la art.43 alin. (1), art.46 alin.(1), art.47 alin.(1) și art.48 alin.(1) atrage suspendarea dreptului la ajutorul social începând cu luna următoare celei în care s-a constatat neîndeplinirea obligației, prin dispoziție a primarului.

Art.51 – (1) Dispozițiile primarului se comunică agenției teritoriale în termenul prevăzut la art.49 alin.(3), pe bază de borderou.

(2) Pe baza dispoziției primarului comunicată potrivit alin.(1), directorul agenției teritoriale emite, după caz, decizia de modificare a cuantumului ajutorului social, de modificare a titularului ajutorului, precum și de suspendare sau încetare a plății ajutorului social. Modelul deciziei se stabilește prin normele metodologice.

(3) Decizia prevăzută la alin.(2) se comunică titularului în termen de maxim 30 zile de la data emiterii acesteia și se aplică începând cu luna următoare emiterii.

Art.52 – (1) În situația în care agenția teritorială constată, pe baza documentelor transmise de primar prevăzute la art.49 alin.(3), că s-a stabilit un cuantum eronat al ajutorului social sau pe o perioadă de 3 luni consecutive se înregistrează mandate poștale returnate pentru titularul ajutorului social, plata ajutorului social se suspendă începând cu luna următoare celei în care s-a făcut constatarea, numai prin decizia directorului.

(2) În situația prevăzută la alin.(1) directorul agenției teritoriale solicită primăriei în a cărei rază teritorială locuiește familia sau persoana singură verificarea situației.

(3) După verificare, drepturile neridicate de către titular se achită acestuia, după caz, în același cuantum sau în cuantum modificat, pe bază de cerere înregistrată la agenția teritorială, dacă cele constatate nu conduc la încetarea dreptului.

Art.53 – Prezentarea de către titular a dovezilor prevăzute la art.47 alin.(1), art. 48 alin. (1), în luna următoare celei în care s-a produs suspendarea efectivă a plății, sau efectuarea obligațiilor prevăzute la art.43 alin.(1) are ca efect reluarea plății drepturilor începând cu luna următoare.

Art.54 – (1) Dreptul la ajutor social încetează în următoarele situații:

- a) în cazul în care beneficiarii nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege;
- b) în cazul în care plata ajutorului social a fost suspendată și, în termen de 3 luni de la data suspendării plății, nu au fost îndeplinite obligațiile prevăzute la art. la art.41 alin.(1), art. 42 alin. (1) și la art. 43 alin. (1);

- c) în cazul în care după verificarea prevăzută la art.42 alin.(2) se constată că beneficiarul ajutorului social nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege;
- d) în cazul în care, pe parcursul acordării dreptului la ajutor social, beneficiarii refuză să furnizeze informații cu privire la membrii familiei sau veniturile realizate;
- e) în cazul în care copiii de vârstă școlară din familiile beneficiare de ajutor social înregistrează absențe școlare în număr mai mare de 25 ore într-un semestru.

(2) Încetarea dreptului la ajutorul social se face prin dispoziție scrisă a primarului.

(3) În situația prevăzută la alin.(2) primarul, în termenul prevăzut la art.49 alin.(3) transmite agenției teritoriale dispozițiile de încetare a dreptului la ajutorul social, pe bază de borderou.

(4) Încetarea plății ajutorului social se face prin decizie a directorului agenției teritoriale, pe baza documentelor prevăzute la alin.(3), începând cu luna următoare celei în care s-au constatat situațiile prevăzute la alin. (1).

(5) Decizia directorului agenției teritoriale se comunică titularului în termen de 30 zile de la data emiterii.

Art.55– (1) În cazul în care se constată că dreptul la ajutorul social a fost stabilit pe baza unor date eronate privind componența familiei sau veniturile realizate ori pe parcursul acordării au intervenit modificări ale acestora, primarul emite dispoziție de suspendare a dreptului pe care o transmite directorului agenției teritoriale în vederea emiterii deciziei de suspendarea plății ajutorului social și verifică cauzele care au generat această situație.

(2) În situația în care, în urma verificării prevăzute la alin.(1), se constată că familia sau persoana singură are dreptul în continuare la ajutorul social în cuantumul anterior stabilit, drepturile neridicate de către titular se achită acestuia, pe bază de cerere înregistrată la agenția teritorială.

(3) În cazul în care, în urma verificării prevăzute la alin.(1), se constată că familia sau persoana singură are dreptul la un ajutor social în sumă mai mare sau, după caz, mai mică, noul cuantum se stabilește printr-o nouă dispoziție scrisă a primarului.

Art.56 – (1) Sumele încasate necuvenit, cu titlu de ajutor social, se recuperează de la titularul dreptului ajutorului în termenul de prescripție stabilit de lege pentru creanțele bugetare.

(2) Recuperarea sumelor plătite necuvenit cu titlu de ajutor social se face de către agenția teritorială prin decizie a directorului, care se comunică debitorului în termen de 15 zile.

(3) Decizia de recuperare constituie titlu executoriu de la data comunicării.

(4) Sumele încasate necuvenit ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni se recuperează integral de la autorii acesteia, în condițiile legii.

Art.57 – (1) Familiile beneficiare ale ajutorului social care au în întreținere copii de vârstă școlară înscriși în învățământul de stat, preșcolar, primar și gimnazial, la cursuri de zi, beneficiază la fiecare început de an școlar de o sumă reprezentând contravaloarea rechizitelor școlare necesare participării școlare a copilului. (OG nr.33/2001).

(2) Sumele alocate pentru rechizite școlare sunt diferențiate în funcție de nivelul de învățământ, după cum urmează :

- a) 100 lei/copil din învățământul preșcolar din grupa mijlocie și grupa mare, pregătitoare pentru școală ;
- b) 200 lei/elev din învățământul primar;
- c) 250 lei/elev din învățământul gimnazial și liceal.

(3) Pentru acordarea sumelor prevăzute la alin.(2), precum și pentru verificarea îndeplinirii condiției prevăzută la art 45, agențiile teritoriale transmit până la data 31 august ale fiecărui an la inspectoratele școlare teritoriale lista cuprinzând copiii de vârstă preșcolară și școlară din familiile beneficiare de ajutor social (care au depășit vârsta de 4 ani).

(4) Inspectoratele școlare teritoriale au obligația de a verifica cuprinderea copiilor menționați la alin.(3) în sistemul de învățământ și de a transmite confirmarea copiilor care sunt înscriși în sistemul de învățământ, după cum urmează:

- a) până la data de 10 septembrie a fiecărui an, pentru acordarea dreptului prevăzut la alin.(2);
- b) semestrial pentru verificarea condiției prevăzută la art 45.

(5) Pe baza listelor comunicate de inspectoratele școlare teritoriale conform alin.(4) lit.a), agențiile teritoriale vor plăti familiilor până la sfârșitul lunii septembrie a anului curent sumele prevăzute la alin.(2).

(6) În cazul în care după primirea situației prevăzută la alin.(4) lit.b) se constată absențe nejustificate pe parcursul unui semestru școlar, quantumul ajutorului social se diminuează proporțional cu numărul absențelor, după cum urmează:

- a) cu câte 5% pentru fiecare copil care înregistrează un număr de maxim 10 absențe;
- b) cu câte 10% pentru fiecare copil care înregistrează un număr maxim de 20 absențe.

(7) Diminuarea prevăzută la alin.(6) se aplică începând cu luna următoare celei în care s-a constatat neîndeplinirea condiției și se menține pe o perioadă de trei luni. După perioada de trei luni, alocația se acordă în quantumul aprobat anterior.

(8) Agenț ia teritorială comunică primarului tabelul nominal cu familiile pentru care se aplică diminuarea prevăzută la alin. (6).

Art.58 – (1) Ajutorul social se asigură în proporție de 60% prin bonuri valorice, restul fiind acordat în numerar.

(2) Modalitatea de acordare a bonurilor valorice, precum și modul de administrare a acestora se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art.59 – (1) Pentru verificarea veridicității datelor înscrise în declarațiile pe propria răspundere privind componența familiei și veniturile acesteia, primarii dispun efectuarea prin sondaj de anchete sociale. Anchetele sociale pot fi efectuate și la sesizarea unor terți.

(2) Anchetele sociale prevăzute la alin.(1) se efectuează, după cum urmează :

- a) pentru minim 20% din numărul beneficiarilor, în cazul unităților administrativ teritoriale cu un număr de până la 20.000 de locuitori ;
- b) pentru minim 15% din numărul beneficiarilor, în cazul unităților administrativ teritoriale cu un număr între 20.001 – 50.000 de locuitori ;
- c) pentru minim 8% din numărul beneficiarilor, în cazul unităților administrativ teritoriale cu un număr între 50.001 – 100.000 de locuitori ;
- d) pentru minim 3% din numărul beneficiarilor, în cazul unităților administrativ teritoriale cu un număr de peste 100.001 locuitori.

(3) În situația în care familia sau persoana singură beneficiară de ajutor social refuză să furnizeze informațiile și documentele necesare pentru întocmirea anchetei sociale sau în urma anchetelor sociale efectuate prin sondaj, se constată că, la completarea cererii și declarației pe proprie răspundere, privind componența familiei și veniturile acesteia nu a declarat corect numărul membrilor de familie și veniturile, respectiv bunurile aflate în proprietate dreptul la ajutorul social încetează începând cu luna următoare, iar sumele plătite necuvenit cu acest titlu se recuperează în condițiile legii.

(4) În situația prevăzută la alin.(3) dacă se constată că fapta titularului constituie infracțiune, primarul are obligația să sesizeze organul de urmărire penală.

Art.60 – (1) Persoana singură beneficiară de ajutor social, precum și persoanele care fac parte din familiile beneficiare de ajutor social beneficiază de asigurare socială de sănătate, cu plata contribuției din alte surse, în condițiile legii.

(2) Contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele singure sau persoanele care fac parte din familiile beneficiare de ajutor social se plătește de către agențiile teritoriale și se stabilește prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra cuantumului ajutorului social.

(3) Agențiile teritoriale au obligația, lunar, să vireze caselor de asigurări de sănătate teritoriale contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate și să transmită evidența obligațiilor de plată către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(4) Începând cu anul 2011 prima obligatorie pentru asigurarea locuinței în condițiile Legii nr.260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor în cazul beneficiarilor de ajutor social se plătește de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(5) Prima obligatorie se asigură din ajutorul social convenit, stabilit prin dispoziție a primarului.

(6) Procedura de plată a primei obligatorii se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

CAPITOLUL II

MASURI LOCALE PENTRU COMBATEREA SARACIEI SI PREVENIREA MARGINALIZARII SOCIALE

Art.61 – (1) Familiile și persoanele singure beneficiare ale ajutorului social, precum și cele care nu beneficiază de ajutor social dar care se află în situații ce pot conduce la marginalizarea socială a acestora beneficiază de măsuri individualizate asigurate de autoritatea administrației publice locale în a cărei rază teritorială locuiesc.

(2) Familiile sau persoanele singure prevăzute la alin.(1) se pot afla în una sau mai multe din următoarele situații:

- a) nu are locuință în proprietate sau în folosință;
- b) locuiește în condiții improprii, fără acces la surse de caldură, canalizare, apa curentă etc.;
- c) există unul sau mai mulți copii în întreținere sau face parte dintr-o familie cu mulți copii în întreținere;
- d) este persoană vârstnică, fără susținători legali;
- e) este încadrată în categoria persoanelor cu handicap sau invaliditate;

- f) are în întreținere o persoană încadrată în categoria persoanelor cu handicap grav, accentuat ori invaliditate gradul I sau II;
- g) a executat o pedeapsă privativă de libertate;
- h) alte situații care pot conduce la imposibilitatea satisfacerii nevoilor materiale, ci și de integrare, comunicare, educație etc., stabilite prin hotărâre a consiliului local .

(3) Persoanele și familiile prevăzute la alin.(1) se vor adresa primarului localității de domiciliu ori de reședință sau, în a cărei rază teritorială locuiește, cu cerere însoțită de documente justificative, prin care solicită măsuri de combatere a sărăciei și prevenirea marginalizării sociale.

(4) Primarii dispun verificarea situației ce rezultă din documentele justificative prezentate, prin anchetă socială.

Art. 62 – (1) Consiliile locale au obligația de a elabora și de a aproba metodologia de identificare a persoanelor și familiilor care se află în situațiile prevăzute la art. 61.

(2) Pentru familiile și persoanele singure identificate în condițiile alin.(1) consiliile locale au obligația de a asigura măsuri individualizate în vederea combaterii sărăciei și prevenirii marginalizării sociale a acestora.

(3) Principalele măsuri pentru combaterea sărăciei și prevenirea marginalizării sociale sunt accesul la o locuință sau la serviciile publice de strictă necesitate, cum sunt energie electrică, apă, gaze naturale, termoficare și altele asemenea.

(4) În aplicarea prevederilor alin.(3) serviciul public de asistență socială are obligația de a întocmi situația privind persoanele și familiile aflate în situații ce pot conduce la marginalizare socială, pe care o actualizează trimestrial, în cursul aplicării măsurilor de prevenire și combatere a marginalizării sociale.

Art. 63 – (1) În aplicarea măsurilor pentru combaterea sărăciei și prevenirea marginalizării sociale consiliile locale aprobă metodologia de stabilire a sumelor ce se acordă pentru suportarea unei părți din datoriile pe care persoanele și familiile marginalizate social le au la serviciile publice de strictă necesitate, precum și modul de decontare a acestora către furnizorii serviciilor, cu sau fără convenție.

(2) Finanțarea măsurilor de prevenire și combatere a marginalizării sociale se realizează de la bugetele locale, din surse proprii și din sume defalcate cu această destinație din unele venituri ale bugetului de stat, în conformitate cu legea anuală a bugetului de stat.

TITLUL III
POLITICA FAMILIALĂ

CAPITOLUL I
INDEMNIZAȚIA PENTRU CREȘTEREA COPILULUI

Art.64 - (1) Beneficiază de **concediu și indemnizație lunară pentru creșterea copilului**, denumită în continuare *indemnizație*, următoarele categorii de persoane:

- a) persoana care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, a realizat timp de 12 luni venituri supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
- b) persoana care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, pe perioada celor 12 luni, a realizat venituri supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și s-a aflat în una sau mai multe dintre situațiile asimilate potrivit legii.
- c) persoana care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, s-a aflat timp de 12 luni în situații asimilate, potrivit legii;

(2) Prin venituri supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege: venituri din salarii, venituri din activități independente, venituri din activități agricole, așa cum sunt definite de această lege.

(3) În sensul prevederilor alin. (1) lit. a) și b) sunt asimilate veniturilor profesionale și următoarele tipuri de venituri realizate de persoană, în următoarele situații:

- a) a beneficiat de indemnizație de șomaj, stabilită conform legii, sau a realizat perioade de stagiu de cotizare în sistemul public de pensii, în condițiile prevăzute de actele normative cu caracter special care reglementează concedierile colective;
- b) a beneficiat de concedii și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare;
- c) a beneficiat de concedii medicale și de indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, exclusiv pentru situațiile rezultate ca urmare a unor accidente de muncă sau boli profesionale în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată;

- d) a beneficiat de concedii medicale și de indemnizații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă, exclusiv pentru situațiile rezultate ca urmare a unor accidente de muncă sau boli profesionale;
- e) a beneficiat de pensie de invaliditate, în condițiile legii;
- f) se află în perioada de întrerupere temporară a activității, din inițiativa angajatorului, fără încetarea raportului de muncă, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau similare, potrivit legii;
- g) a beneficiat de concediu și indemnizația lunară pentru creșterea copilului;
- h) a beneficiat de concediu și indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap;
- i) a realizat activități profesionale în statele membre ale Uniunii Europene, sau în alte state care aplică prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și ale Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială. Persoanele beneficiază de totalizarea perioadelor de activitate realizate în aceste state, dacă la data nașterii copilului sunt supuse legislației române în vigoare;

(4) În sensul prevederilor alin. (1) lit.b) și c) cele 12 luni pot fi constituite parțial sau în totalitate și din perioadele în care persoana s-a aflat în una sau mai multe dintre următoarele situații:

- a) în perioada de 3 luni de la încetarea unui contract de muncă pe durată determinată și începerea unui alt contract de muncă pe durată determinată, așa cum este aceasta definită de Legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii. *(transpunerea prevederilor Directivei Consiliului 2010/18/UE din 8 martie 2010 de punere în aplicare a acordului-cadru revizuit din 18 iunie 2009 privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și ETUC)*
- b) și-a însoțit soțul/soția trimis/trimisă în misiune permanentă în străinătate;
- c) a efectuat sau efectuează serviciul militar pe bază de voluntariat, a fost concentrat, mobilizat sau în prizonierat ori, după caz,;
- d) frecventează, fără întrerupere, cursurile de zi ale învățământului preuniversitar sau, după caz, universitar și postuniversitar la nivelul studiilor universitare de masterat, organizat potrivit legii, în țară sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, într-un domeniu recunoscut de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu excepția situației de întrerupere a cursurilor din motive medicale;
- e) se află în perioada cuprinsă între încheierea unei forme de învățământ preuniversitar și începerea în același an calendaristic a unei alte forme de învățământ preuniversitar, cursuri

- de zi, organizate potrivit legii, frecventate fără întrerupere, cu excepția situației de întrerupere a cursurilor din motive medicale;
- f) se află în perioada cuprinsă între încheierea unei forme de învățământ preuniversitar și începerea în același an calendaristic a unei alte forme de învățământ preuniversitar, cursuri de zi, organizate potrivit legii, frecventate fără întrerupere, cu excepția situației de întrerupere a cursurilor din motive medicale;
 - g) se află în perioada cuprinsă între absolvirea cursurilor de zi ale învățământului preuniversitar, organizat potrivit legii și începerea învățământului universitar, cursuri de zi, în același an calendaristic;
 - h) se află în perioada cuprinsă între încheierea unei forme de învățământ universitar cu sau fără examen de licență sau de diplomă și începerea în același an calendaristic a unei alte forme de învățământ universitar, cursuri de zi, organizate potrivit legii, frecventate fără întrerupere, cu excepția situației de întrerupere a cursurilor din motive medicale;
 - i) se află în perioada cuprinsă între încheierea unei forme de învățământ universitar, cursuri de zi, cu sau fără examen de licență sau de diplomă și începerea în același an calendaristic a învățământului postuniversitar la nivelul studiilor universitare de masterat, cursuri de zi, organizate potrivit legii, frecventate fără întrerupere, cu excepția situației de întrerupere a cursurilor din motive medicale;
 - j) se află în perioada cuprinsă între încheierea unei forme de învățământ postuniversitar, cursuri de zi și începerea în același an calendaristic a unei alte forme de învățământ postuniversitar, cursuri de zi, organizate potrivit legii, frecventate fără întrerupere, cu excepția situației de întrerupere a cursurilor din motive medicale;
 - k) se află în perioada de 60 de zile de la finalizarea cursurilor învățământului obligatoriu, sau după caz, de la absolvirea cursurilor de zi ale învățământului preuniversitar, universitar și postuniversitar la nivelul studiilor universitare de masterat, organizat potrivit legii, cu sau fără examen de absolvire, în vederea angajării ori, după caz, trecerii în șomaj;
 - l) a beneficiat de concediu fără plată pentru a participa la cursuri de formare și perfecționare profesională din inițiativa angajatorului sau la care acesta și-a dat acordul, organizate în condițiile legii;
 - m) se află în perioada cuprinsă între absolvirea cursurilor de zi ale învățământului medical superior, organizat potrivit legii, cu examen de licență organizat în prima sesiune, și începerea primului rezidențiat după absolvire.
 - n) a beneficiat de concediu fără plată pentru creșterea copilului.

Art.65 – (1) Concediul și indemnizația prevăzute la art. 64 alin. (1) se acordă pe o perioadă de 12 luni sau, în cazul copilului cu handicap, pe o perioadă de 24 de luni, de la încetarea concediului de maternitate sau, după caz de la data nașterii copilului.

(2) În cazul persoanei căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist, precum și în cazul persoanei care a fost numită tutore, concediul și indemnizația se acordă de la data încredințării copilului în vederea adopției, plasamentului ori plasamentului în regim de urgență, sau de la data instituirii tutelei, pentru copiii cu vârsta de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap.

Art. 66 – (1) Cuantumul indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1) lit. a) și b) este de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni înaintea datei nașterii copilului, dar nu mai puțin de 750 lei și nu mai mult de 4.000 lei. Cuantumul se majorează cu 750 lei pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipluți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere.

(2) Cuantumul indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1) lit. c) este de 600 lei. Cuantumul se majorează cu 600 lei pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipluți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere.

Art. 67 – (1) Persoana care îndeplinește condițiile pentru acordarea indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1) și care are în îngrijire, supraveghere și întreținere un copil cu handicap grav, accentuat sau mediu beneficiază de următoarele drepturi:

- a) concediu și o indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap în cuantum de 450 lei, acordate după finalizarea perioadei de acordare a indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1) lit. a) și b), și până la împlinirea de către copil a vârstei de 7 ani.
- b) indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap în cuantum de 300 lei, acordat după finalizarea perioadei de acordare a indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1) lit. c) și până la împlinirea de către copil a vârstei de 7 ani.

(2) Persoana care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1) și care realizează sau nu realizează venituri în condițiile art.64 alin.(2) și care are în îngrijire, supraveghere și întreținere un copil cu handicap grav, accentuat sau mediu beneficiază de următoarele drepturi:

- a) sprijin pentru creșterea copilului cu handicap în cuantum de 200 lei până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani;

b) sprijin pentru creșterea copilului cu handicap în cuantum de 100 lei, acordat pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 2 și 7 ani.

(3) Persoana cu handicap care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1) și/sau care nu realizează venituri în afara indemnizațiilor speciale acordate persoanelor cu handicap și care are în îngrijire, supraveghere și întreținere un copil (normal), beneficiază de un ajutor lunar în cuantum de 150 lei până la împlinirea copilului a vârstei de 7 ani.

Art. 68 – (1) După încetarea dreptului la indemnizație, persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 64 alin. (1) lit. a) și b) au dreptul la concediu fără plată, până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani:-

(2) Perioada în care persoana beneficiază de concediu fără plata indemnizației pentru creșterea copilului constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii drepturilor prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, a drepturilor stabilite de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, precum și în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006.

(3) Cererea pentru acordarea concediului fără plata indemnizației pentru creșterea copilului se depune și se înregistrează la angajator, pe baza livretului de familie sau a certificatului de naștere al copilului.

Art. 69 - (1) Persoanele care sunt îndreptățite să beneficieze de indemnizația prevăzută la art. 64 alin. (1) și care își reiau sau încep o activitate profesională, beneficiază de un stimulent lunar, denumit în continuare *stimulent*, pe o perioadă de 12 luni sau, în cazul copilului cu handicap, pe o perioadă de 24 de luni, de la încetarea concediului de maternitate sau, după caz de la data nașterii copilului.

(2) În cazul persoanei căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist, precum și în cazul persoanei care a fost numită tutore, stimulentul prevăzut la alin. (1) se acordă de la data încredințării copilului în vederea adopției, plasamentului ori plasamentului în regim de urgență, sau de la data instituirii tutelei, pentru copiii cu vârsta de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap.

(3) Cuantumul stimulentului este de 100 lei, pentru primele 6 luni de la încetarea concediului de maternitate sau, după caz de la data nașterii copilului, de la data încredințării copilului în vederea adopției, plasamentului ori plasamentului în regim de urgență, sau de la data instituirii tutelei și de 400 lei pentru următoarele 6 luni sau după caz următoarele 18 luni, în cazul copilului cu handicap.

(4) În cazul persoanelor care beneficiază de indemnizația prevăzută la art. 64 alin. (1) și solicită dreptul la stimulent, plata acestei indemnizații se suspendă.

(5) În perioada celor 12 luni, respectiv 24 luni în cazul copilului cu handicap, persoanele pot beneficia de indemnizație sau, după caz, de stimulent, la cerere, ori de câte ori aceasta solicită, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(6) Stimulentul prevăzut la alin.(1) se acordă și persoanelor care au fost îndreptățite să beneficieze de indemnizația pentru creșterea copilului reglementată de dispozițiile aplicabile până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cuprinse în OUG 148/2005.

(7) Persoanele care au în întreținere un copil în vârstă de până la 1 an, respectiv 2 ani în cazul copilului cu handicap și nu beneficiază de indemnizația pentru creșterea copilului dacă acestea realizează sau încep în această perioadă o activitate profesională beneficiază de un stimulent în cuantum de 200 lei.

Art. 70 - (1) De concediul și indemnizația prevăzute la art. 64 alin. (1) sau, după caz, de stimulentul prevăzut la art. 69 alin. (1) și de indemnizația sau după caz, sprijinul prevăzute la art.67 beneficiază, opțional, oricare dintre părinții firești ai copilului.

(2) Beneficiază de aceleași drepturi și una dintre persoanele care a adoptat copilul, căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist care poate beneficia numai pentru propriul copil, precum și persoana care a fost numită tutore, pentru copiii cu vârsta de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul cazul copilului cu handicap.

(3) În situația persoanelor prevăzute la alin. (2), acordarea drepturilor prevăzute la art. 64 alin. (1), se face ținându-se seama de perioada de 12 luni anterioare datei la care, după caz, s-a aprobat adopția, a fost făcută încredințarea, s-a instituit plasamentul sau tutela.

(4) În cazul în care intervine decesul părintelui care îndeplinea condițiile pentru a beneficia de concediu și indemnizație, respectiv de sprijin, sau după caz, de stimulent, iar celălalt părinte nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezent lege, părintele supraviețuitor are dreptul să beneficieze de concediul și de indemnizația părintelui decedat, respectiv de sprijin sau după caz, de stimulent.

Art. 71 - Dreptul la concediu pentru creșterea copilului stabilit potrivit prevederilor art. 65 se acordă persoanelor prevăzute la art. 70 alin. (1) și (2), pe bază netrasferabilă, în situația în care ambele persoane din familia respectivă îndeplinesc condițiile de acordare a acestuia, după cum urmează :

a) cel puțin în o lună din perioada totală a concediului de creștere copil este alocată uneia dintre persoanele care nu a solicitat acest drept.

b) în situația în care persoana prevăzută la lit. a) nu solicită dreptul la concediu care îi revine, celălalt părinte nu poate beneficia de dreptul la concediu în locul acesteia. *(transpunerea prevederilor Directivei Consiliului 2010/18/UE din 8 martie 2010 de punere în aplicare a acordului-cadru revizuit din 18 iunie 2009 privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și ETUC)*

Art. 72 – (1) Concediul și indemnizația prevăzute la art. 64 alin. (1), respectiv indemnizația sau sprijinul prevăzute la art. 67 precum și stimulentele prevăzute la art. 69 alin. (1) se cuvin pentru fiecare dintre primele 3 nașteri sau, după caz, pentru primii 3 copii ai persoanelor aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 70 alin. (2), după data de 1 ianuarie 2006.

(2) Se ia în calcul la stabilirea celor 3 nașteri și nașterea survenită până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv, în situația în care solicitanții drepturilor prevăzute OUG 148/2005 au îndeplinit condițiile de acordare a acestora după data de 1 ianuarie 2006.

(3) Durata de acordare a concediului prevăzut la art. 64 alin. (1) se prelungește corespunzător, în cazul suprapunerii a două sau trei situații de natură a genera acest drept, în condițiile prevăzute la art. 65.

(4) În perioada concediului prevăzut la alin.(3), quantumul indemnizației se majorează conform prevederilor art.66 alin. (1) și (2) cu 750 lei sau după caz 600 lei, pentru fiecare copil născut, încredințat în vederea adopției, aflat în plasament ori în plasament în regim de urgență, sau pentru care s-a instituit tutela.

Art. 73 - (1) Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 64 alin. (1) au dreptul la concediu fără plata indemnizației pentru creșterea copilului după primele 3 nașteri sau, după caz, după primii 3 copii ai persoanelor aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 70 alin. (2).

(2) Durata concediului prevăzut la alin. (1) este de 4 luni și se acordă integral, o singură dată, fiecăruia dintre părinții firești ai copilului sau, după caz, persoanelor prevăzute la art. 70 alin. (2), de la încetarea concediului de maternitate sau, după caz de la data nașterii copilului, de la data încredințării copilului în vederea adopției, plasamentului ori plasamentului în regim de urgență, sau

de la data instituirii tutelei, în perioada până la împlinirea de către copil a vârstei de 1 an, respectiv a vârstei de 2 ani în cazul copilului cu handicap.

(3) În situaț ia în care una dintre persoanele prevăzute la alin. (2) nu solicită dreptul la concediul care îi revine, celălalt părinte nu poate beneficia de dreptul concediu în locul acesteia. *(transpunerea prevederilor Directivei Consiliului 2010/18/UE din 8 martie 2010 de punere în aplicare a acordului-cadru revizuit din 18 iunie 2009 privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și ETUC)*

(4) Cererea pentru acordarea concediului fără plata indemnizației pentru creșterea copilului se depune și se înregistrează la angajator, pe baza livretului de familie sau a certificatului de naștere al copilului.

(5) Perioada în care o persoană beneficiază de concediu fără plata indemnizației pentru creșterea copilului constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii drepturilor prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, a drepturilor stabilite de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, precum și în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006.

Art. 74 - Drepturile prevăzute de prezenta lege se acordă în situația în care solicitantul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este cetățean român, cetățean străin sau apatrid;
- b) are, conform legii, domiciliul sau reședința pe teritoriul României
- c) locuiește împreună cu copilul/copiii pentru care solicită drepturile și se ocupă de creșterea și îngrijirea acestuia/acestora.

Art. 75 - (1) Drepturile prevăzute de prezenta lege, reprezentând indemnizație, sprijin, sau după caz, stimulent, se acordă, la cerere, în baza următoarelor documente, după caz:

- a) actul de identitate al solicitantului;
- b) certificatul de naștere al copilului și, după caz, livretul de familie;
- c) certificatul de persoană cu handicap al copilului, după caz;
- d) adeverință eliberată de autoritățile competente sau de către angajator, după caz, din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 64 alin.(1) lit. a și b);

- e) dovada eliberată de autoritățile competente sau, după caz, declarație pe propria răspundere, din care să rezulte că solicitantul realizează venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea drepturilor prevăzute la art.64 alin. (1) lit. a și b) ;
- f) dovada eliberată de autoritățile competente sau de către angajator, după caz, din care să rezulte încadrarea în situațiile prevăzute la art. 64 alin. (3);
- g) dovada eliberată de autoritățile competente pentru realizarea veniturilor din activități independente sau, după caz, din activități agricole și a plății impozitului pentru acestea;
- h) adeverință eliberată de plătitorul indemnizației de maternitate sau, după caz, alte dovezi, din care să reiasă ultima zi de concediu de maternitate, în situația prevăzută la art. 55 alin. (3) lit. d).
- i) declarație pe propria răspundere din care să reiasă că solicitantul nu beneficiază în același timp de indemnizație de maternitate, în cazul persoanelor care nu îndeplinesc condițiile, conform legii, pentru acordarea concediului de maternitate și a indemnizației aferente;
- j) declarație pe propria răspundere din care să rezulte că celălalt părinte natural sau, după caz, o altă persoană dintre cele prevăzute la art. 61 alin. (2) nu beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta lege;
- k) declarație pe propria răspundere din care să rezulte că solicitantul se ocupă de creșterea și îngrijirea copilului și că acesta nu este încredințat sau dat în plasament nici unui organism privat autorizat sau serviciu public autorizat ori unei persoane fizice;
- l) dovada eliberată de autoritățile competente, de angajatori sau, după caz, declarație pe propria răspundere, din care să rezulte că solicitantul se află în concediu pentru creșterea copilului - pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 64 alin. (1) lit. a și b);
- m) copia certificatului de deces, a certificatului de căsătorie, actele din care să rezulte situația juridică a copilului față de solicitant, precum și orice alte documente justificative solicitate de agenția teritorială, pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 70 alin. (4) ;
- n) alte acte necesare, după caz, stabilirii dreptului, prevăzute în normele metodologice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi.

(2) Concediul pentru creșterea copilului se acordă, la cerere, de către persoanele juridice sau fizice, denumite angajatori, la care își desfășoară activitatea persoanele prevăzute la art. 70 alin. (1) și (2).

Art.76 - (1) Cererile pentru acordarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, reprezentând indemnizație, sprijin, sau după caz, stimulent, și documentele din care rezultă îndeplinirea

condițiilor legale de acordare a acestora se depun, după caz, la primăria comunei, orașului, municipiului, respectiv sectoarelor municipiului București, pe raza căreia/căruia solicitantul își are domiciliul sau reședința.

(2) Până la data de 5 a fiecărei luni, primăriile au obligația de a transmite pe bază de borderou cererile înregistrate în luna anterioară, însoțite de documentele justificative, la agențiile teritoriale.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) se soluționează în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării la agenția teritorială, prin decizie de aprobare sau, după caz, de respingere, emisă de directorul executiv.

(4) Decizia prevăzută la alin. (3) se comunică solicitantului în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(5) Contestațiile formulate împotriva deciziei prevăzute la alin. (3) se soluționează potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Art. 77 – (1) Drepturile prevăzute de prezenta lege, reprezentând indemnizație, sprijin, sau după caz, stimulent, se cuvin și se plătesc după cum urmează:

- a) începând cu ziua următoare celei în care încetează, conform legii, concediul de maternitate, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la acea dată;
- b) începând cu data nașterii copilului, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la acea dată, în cazul persoanelor care nu îndeplinesc condițiile, conform legii, pentru acordarea concediului de maternitate și a indemnizației aferente;
- c) începând cu data încredințării în vederea adopției, a instituirii tutelei, plasamentului sau încredințării, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la data la care s-au aprobat ori, după caz, s-au instituit măsurile de protecție a copilului;
- d) de la data depunerii cererii, pentru toate celelalte situații, inclusiv pentru cazul în care cererea a fost depusă peste termenele prevăzute la lit. a), b) și c).

(2) Pentru fracțiunile de lună, quantumul drepturilor prevăzute de prezenta lege se stabilește proporțional, în funcție de numărul zilelor calendaristice din luna respectivă pentru care acestea se cuvin și se acordă.

Art. 78 - Plata drepturilor prevăzute de prezenta lege, reprezentând indemnizație sprijin, sau după caz, stimulent, încetează cu ziua următoare celei în care:

- a) a expirat perioada de acordare a drepturilor, conform prevederilor art.65
- b) a avut loc decesul copilului.

Art. 79 - (1) Plata drepturilor prevăzute de prezenta lege se suspendă începând cu luna următoare celei în care:

- a) beneficiarul este decăzut din drepturile părintești;
- b) beneficiarul este îndepărtat, conform legii, de la exercitarea tutelei;
- c) beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege în vederea încredințării copilului spre adopție;
- d) beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de lege în vederea menținerii măsurii de plasament sau plasament în regim de urgență;
- e) beneficiarul execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile;
- f) copilul este abandonat ori este internat într-o instituție de ocrotire publică sau privată;
- g) beneficiarul a decedat;
- h) se constată că timp de 3 luni consecutive se înregistrează mandate poștale returnate.

(2) Plata indemnizației prevăzute la art. 64 alin. (1), respectiv a sprijinului prevăzut la art. 67 alin. (2), se suspendă începând cu ziua următoare celei în care beneficiarul realizează venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Plata indemnizației nu se suspendă în situația în care beneficiarii indemnizației, primesc diverse sume în baza legii, contractului colectiv de muncă sau a contractului individual de muncă, acordate în perioada concediului pentru creșterea copilului, altele decât cele rezultate din desfășurarea efectivă a unei activități profesionale.

(4) Plata stimulentului prevăzut la art. 60 se suspendă începând cu ziua următoare celei în care beneficiarul nu mai realizează venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În situația în care beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art.65, plata drepturilor prevăzute de prezenta lege se suspendă începând cu ziua următoare celei în care condițiile respective nu mai sunt îndeplinite.

(6) Reluarea plății drepturilor suspendate în situațiile prevăzute la alin. (1) se face la cerere, începând cu luna următoare celei în care se depune cererea.

(7) Reluarea plății drepturilor suspendate în situațiile prevăzute la alin. (2), (4) și (5) se face începând cu data depunerii cererii.

Art.80 - (1) În situațiile de suspendare a drepturilor prevăzute de art. 79, acestea pot fi solicitate și de către o altă persoană îndreptățită, dacă îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege.

(2) Drepturile prevăzute de prezenta lege se cuvin și se acordă noului beneficiar de la data suspendării, dacă cererea a fost depusă în termen de 60 de zile lucrătoare de la data la care a operat suspendarea, respectiv de la data cererii, dacă cererea a fost depusă după acest termen.

Art.81 - (1) Beneficiarul drepturilor prevăzute de prezenta lege este obligat să comunice în scris primăriei orice modificare intervenită în situația sa, de natură să determine încetarea sau suspendarea plății drepturilor, în termen de 15 zile lucrătoare de la apariția acesteia.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) se transmite de către primărie agenției teritoriale în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării.

Art. 82 - Drepturile prevăzute de prezenta lege nu pot fi urmărite silit decât în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu acest titlu.

Art. 83 - (1) Pe perioada în care se beneficiază de indemnizație, contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate se calculează prin aplicarea cotei prevăzute de lege asupra valorii acesteia și se suportă de la bugetul de stat.

(2) Asupra drepturilor prevăzute de prezenta lege nu se datorează celelalte contribuții sociale obligatorii stabilite de lege.

Art. 84 - (1) Perioada în care o persoană beneficiază de drepturile prevăzute la art. 64 alin. (1), constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii drepturilor prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În vederea determinării punctajului anual necesar stabilirii drepturilor de pensie în sistemul public, pentru perioadele asimilate stagiului de cotizare în condițiile prevăzute la alin. (1) se aplică prevederile art. 78 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și persoanelor care beneficiază de perioadele asimilate prevăzute la art. 64 alin. (3) și care, în același timp, se află în situațiile prevăzute la art. 38 alin. (1) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situația persoanelor care, în perioada 1 ianuarie 2006 – 31 decembrie 2010, au beneficiat de concediu și de indemnizație pentru creșterea copilului în condițiile reglementate de

OUG nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, la determinarea punctajului anual se utilizează cuantumul indemnizației acordate în perioadele respective.

(5) Perioada în care o persoană beneficiază de drepturile prevăzute la art. 64 alin. (1), constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), la stabilirea cuantumului indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate se ia în calcul valoarea indemnizației pentru creșterea copilului.

(7) Perioada concediului pentru creșterea copilului acordat în condițiile art. 64, art. 67 alin. (1) lit. a), art. 68 alin. (1) constituie vechime în muncă și în serviciu, care se are în vedere la stabilirea drepturilor ce se acordă în raport cu aceasta.

CAPITOLUL II

ALOCAȚIA DE STAT PENTRU COPII

Art.85 - (1) Alocația de stat pentru copii este forma de asistență socială acordată tuturor copiilor, fără discriminare ca expresie a garantării de către stat a dreptului universal al fiecărui copil.

(2) Beneficiază de alocație de stat pentru copii:

- a) toți copiii în vârstă de până la 18 ani, cu domiciliul sau reședința în România
- b) tinerii care au împlinit vârsta de 18 ani, cu domiciliul sau reședința în România și care urmează cursurile învățământului liceal sau profesional, organizate în condițiile legii, până la terminarea acestora.

(3) Tinerii prevăzuți la lit. b) care repetă anul școlar, nu beneficiază de alocație de stat, cu excepția celor care repetă din motive de sănătate, dovedite cu certificat medical.

(4) Beneficiază de alocație de stat pentru copii și copiii cetățenilor străini și ai persoanelor fără cetățenie rezidenți, în condițiile legii, în România, dacă locuiesc împreună cu părinții și îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(2).

(5) Titularul dreptului la alocația de stat pentru copii este copilul.

Art.86 - (1) Cuantumul alocației de stat pentru copii este de 42 lei lunar și se majorează anual, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) În cazul copilului cu handicap, cuantumului alocației de stat pentru copii se majorează în procent de 100%.

Art. 87 - (1) Alocația de stat pentru copii se plătește reprezentantului familiei, sau reprezentantului legal al copilului.

(2) Pentru copiii pentru care s-a stabilit măsura de protecție specială prevăzută la art. 58 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, alocația de stat pentru copii se plătește numai în cont personal.

(3) După împlinirea vârstei de 14 ani, plata alocației de stat pentru copii se poate face direct titularului, cu încuviințarea reprezentantului său legal.

(4) Pentru tinerii prevăzuți la art. 85 alin. (2), lit. b), plata alocației de stat se face direct acestora, pe bază de cerere. Procedura de plată se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art.88 - (1) Alocația de stat pentru copiii prevăzuți la art.87 alin. (2) se virează în conturile personale deschise pentru aceștia de către conducătorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean, respectiv din subordinea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, denumită în continuare direcție generală, inclusiv pentru copiii încredințați organismului privat acreditat și licențiat în condițiile legii. Sumele cu titlu de alocație de stat pentru copii se capitalizează până la împlinirea de către aceștia a vârstei de 14 ani. După împlinirea de către titular a vârstei de 14 ani alocația de stat poate fi plătită direct acestuia, cu încuviințarea conducătorului direcției generale, sau, în funcție de opțiunea acestuia, poate fi capitalizată în continuare în contul personal al acestuia până la împlinirea vârstei de 18 ani.

(2) Alocația de stat plătită în condițiile prevăzute la alin. (1) se acordă titularului la împlinirea de către acesta a vârstei de 18 ani.

(3) În cazul decesului copilului prevăzut la art.87 alin. (2) sumele cu titlu de alocație de stat plătite conform alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

(4) În cazul în care pentru copilul prevăzut la art.87 alin. (2) măsura de protecție specială prevăzută la art. 58 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 272/2004, cu modificările ulterioare, încetează sau se modifică, alocația de stat se va acorda potrivit situației în care se află copilul.

(5) În situația în care copiii prevăzuți la alin. (4) sunt în întreținerea familiei sau, după caz, s-a instituit măsură alternativă a tutelei ori măsura de protecție specială a plasamentului la o familie, persoană sau la asistentul maternal, suma cu titlu de alocație de stat capitalizată în condițiile alin. (1) poate fi utilizată de către reprezentantul legal al copilului în interesul acestuia, prin hotărârea comisiei pentru protecția copilului.

(6) După împlinirea de către copiii prevăzuți la art.87 alin. (2) a vârstei de 18 ani, aceștia beneficiază de alocație de stat pentru copii în aceleași condiții ca tinerii prevăzuți la art.87 alin. (4), lit. b).

Art. 89 - (1) Lunar, serviciile de stare civilă ale consiliilor locale comunale, orașenești, municipale și ale sectoarelor municipiului București comunică agenției teritoriale pentru prestații sociale situația privind copiii care au decedat.

(2) Pentru tinerii prevăzuți la art. 85 alin. (2), lit. b), inspectoratul școlar județean, respectiv al municipiului București, denumit în continuare inspectorat școlar, transmite agenției teritoriale pentru prestații sociale, până la data de 1 octombrie a fiecărui an, situația centralizatoare privind elevii înscriși în anul școlar. Situația va cuprinde și elevii înscriși în unitățile de învățământ private acreditate ori autorizate în condițiile legii.

(3) Pe parcursul anului școlar, inspectoratele școlare transmit lunar agenției teritoriale pentru prestații sociale situația privind tinerii care au împlinit vârsta de 18 ani și care nu mai urmează cursurile învățământului liceal sau profesional organizate în condițiile legii.

(4) Pentru tinerii înscriși în unitățile de învățământ din subordinea altor autorități ale administrației publice centrale de specialitate, aceste unități de învățământ au obligația de a transmite agenției teritoriale pentru prestații sociale situațiile prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 90 - (1) Stabilirea dreptului de alocație de stat pentru copii se face pe baza cererii și a actelor din care rezultă îndeplinirea condițiilor de acordare a acestui drept. Acestea se depun și se înregistrează la primăria comunei, orașului, municipiului, respectiv sectoarelor municipiului București, pe a cărei/cărui/căror rază teritorială își au domiciliul sau reședința, după caz, reprezentanții legali ai copiilor

(2) Cererea se face, în numele copilului, de către persoanele prevăzute la art. 87 alin. (1).

(3) În cazul copiilor prevăzuți la art. 58 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, cererea este completată și semnată de către conducătorul direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean, respectiv din subordinea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, denumită în continuare direcție generală, inclusiv pentru copiii încredințați organismului privat acreditat și licențiat în condițiile legii.

(4) După împlinirea vârstei de 14 ani, cererea se poate face și de către copil, cu încuviințarea reprezentantului său legal.

Art.91 - (1) Stabilirea dreptului de alocație de stat pentru copii se realizează prin decizie a directorului agenției teritoriale pentru prestații sociale, în termen de 10 zile lucrătoare de la transmiterea cererii de către primari, de către conducătorul direcției generale, inspectoratele școlare sau unitățile de învățământ din subordinea altor organe de specialitate ale administrației publice centrale

(2) Plata alocației de stat pentru copii se efectuează de către agenția teritorială pentru prestații sociale în a cărei rază își are domiciliul sau reședința reprezentantul legal al copilului, respectiv tânărul înscris în actul de identitate

(3) Dreptul la alocația de stat pentru copii se stabilește începând cu luna următoare celei în care s-a născut copilul, iar plata drepturilor se face începând cu luna următoare depunerii cererii.

(4) În cazul în care cererea este înregistrată ulterior lunii în care s-a născut copilul, plata alocației de stat pentru copii se poate face și pentru perioadele anterioare, dar nu mai mult de 12 luni.

Art.92 - (1) Dreptul la alocația de stat pentru copii încetează începând cu luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de acordare. Dreptul la alocația de stat pentru copii încetează în una dintre următoarele situații:

- a) decesul copilului sau, după caz, al tânărului;
- b) tânărul nu mai urmează cursurile liceale sau profesionale organizate în condițiile legii;
- c) copilul cetățenilor străini sau apatrizi prevăzuți la art.85, alin.(4) nu mai locuiește în România
- d) copilul sau, după caz, tânărul nu mai are reședința în România

(2) În situația în care după încetarea dreptului sunt îndeplinite din nou condițiile de acordare, alocația de stat pentru copii se acordă începând cu luna următoare depunerii cererii.

(3) Dreptul de alocația de stat se suspendă în una dintre următoarele situații:

- a) dacă timp de 3 luni reprezentantul legal al copilului nu a încasat drepturile cu titlu de alocație de stat, pentru cazul în care achitarea drepturilor de alocație de stat pentru copii se face prin mandat poștal
- b) în situația în care se schimbă reprezentantul legal al copilului, plata alocației de stat pentru copii se suspendă până la stabilirea noului reprezentant legal, plata urmând să se efectueze, inclusiv pentru perioada suspendării

(4) Reluarea în plată, inclusiv cu plata drepturilor restante, se face pe bază de cerere scrisă întocmită de reprezentantul legal al copilului, care se înregistrează la agenția teritorială.

Art. 93 - (1) Persoanele cărora li se face plata alocației de stat pentru copii sunt obligate să comunice împrejurările care au determinat încetarea condițiilor de acordare, în termen de 15 zile de la apariția acestora.

(2) Sumele plătite necuvenit cu titlu de alocație de stat pentru copii se recuperează pe baza deciziei emise de persoana juridică care a efectuat plata alocației de stat pentru copii sau prin angajamentul de plată scris al persoanei care le-a încasat în mod necuvenit.

(3) Decizia prin care se recuperează sumele încasate necuvenit se comunică celui obligat la plată în termen de 15 zile de la emitere.

(4) Decizia de recuperare și angajamentul de plată constituie titlu executoriu de la data comunicării, respectiv de la data semnării.

Art. 94 - Alocația de stat pentru copii nu este impozabilă și nu poate fi urmărită silit decât în vederea recuperării sumelor plătite necuvenit cu acest titlu.

CAPITOLUL III

DREPTURI ACORDATE COPILOR

DIN SISTEMUL DE PROTECȚIE SPECIALĂ

Art.95 - (1) Alocația de plasament reprezintă o măsură de protecție socială acordată familiei, persoanei sau serviciului de tip rezidențial ca urmare a stabilirii în condițiile legii a măsurii plasamentului sau tutelei, destinată susținerii creșterii și îngrijirii copilului separat temporar sau definitiv de părinții săi.

(2) La cererea tânărului, exprimată după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ de zi, măsura plasamentului la familie sau persoană se poate prelungi, în condițiile legii, pe toată durata continuării studiilor, dar fără a se depăși vârsta de 26 de ani.

Art.96 – (1) Pe durata plasamentului la familie, persoană sau asistent maternal copilul beneficiază de indemnizația de plasament, în cuantum de 400 lei lunar. De această indemnizație beneficiază și copilul pentru care a fost instituită tutela, în condițiile legii.

(2) Pe durata plasamentului în serviciu de tip rezidențial copilul beneficiază de indemnizația de plasament, în cuantum de 150 lei lunar.

(3) Pentru copilul cu handicap cuantumul indemnizației lunare de plasament prevăzut la alin.(1) și (2), se majorează cu 50%.

Art. 97 - Îndemnizația de plasament prevăzută la art. 95 acoperă următoarele nevoi ale copilului: hrană, îmbrăcăminte și încălțăminte, rechizite și manuale/cursuri, materiale igienico-sanitare, transport și cheltuieli de locuit.

Art.98 - (1) Stabilirea dreptului de indemnizație de plasament se face pe baza cererii și a actelor din care rezultă îndeplinirea condițiilor de acordare a acestui drept, prin decizia directorului agenției teritoriale, de la data instituirii măsurii plasamentului sau a tutelei.

(2) Cererea se face de către persoana căreia i s-a dat în plasament copilul sau a fost numit tutore, iar în cazul copilului în plasament în serviciu de tip rezidențial de către coordonatorul serviciului și se adresează agenției teritoriale.

(3) Documentele necesare stabilirii dreptului la indemnizație de plasament sunt următoarele:

- a) actele de identitate ale persoanelor prevăzute la alin.(2);
- b) certificatul de naștere al copilului sau actul de identitate al copilului/tânărului
- c) dispoziția directorului DGASPC privind plasamentul în regim de urgență, hotărârea Comisiei de Protecție a Copilului sau sentința instanței judecătorești privind stabilirea măsurii plasamentului sau instituirea tutelei;
- d) orice alte documente solicitate de reprezentanții agenției teritoriale.

(4) Dreptul la indemnizația lunară de plasament se acordă începând cu luna stabilirii măsurii, indiferent de data la care au fost emise documntele prevăzute la alin.(3) lit.c).

Art.99 - Dreptul la indemnizație lunară de plasament încetează în una din următoarele situații :

- a) începând cu luna următoare decesului copilului sau tânărului aflat în plasament sau tutelă;
- b) începând cu luna următoare încetării măsurii de protecție specială a plasamentului sau tutelei.

Art. 100 - (1) Bunurile copilului dobândite pe parcursul punerii în aplicare a măsurii de protecție specială a plasamentului la familie sau la persoană, asistent maternal sau tutore intră în proprietatea copilului și urmează copilul indiferent de locul în care acesta se află.

(2) Asistentul maternal este obligat să țină o evidență scrisă a bunurilor copilului pe care, la încetarea măsurii de protecție specială a plasamentului, le predă cu proces verbal de predare-primire reprezentantului direcției.

Art. 101 - Indemnizația de plasament se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

CAPITOLUL IV BURSELE SOCIALE

Art.102 – (1) Pentru copii de vârstă școlară din familiile care îi au în întreținere și ale căror venituri, inclusiv cele asigurate prin ajutorul social, nu acoperă cheltuielile educaționale se acordă burse sociale de studii.

(2) Bursele sociale de studii prevăzute la alin.(1) se acordă atât elevilor cât și studenților.

(3) De bursele sociale de studii beneficiază și copiii, după caz, tinerii instituționalizați.

Art.103 – Elevii care nu au posibilitatea de a învăța într-o unitate de învățământ în localitatea de domiciliu beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport la cea mai apropiată unitate de învățământ sau vor primi cazare și masa gratuite în internatele școlare.

Art.104 – Dreptul la bursele sociale de studiu se acordă pe bază de cerere și documente doveditoare privind componența familiei și veniturile acesteia.

Art.105 – Bursele sociale de studiu, cheltuielile de transport, precum și alte măsuri de sprijin ale elevilor și studenților sunt reglementate de legea educației.

Art.106 – (1) Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului comunică lunar Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale lista cuprinzând beneficiarii măsurilor de sprijin social din domeniul educației.

(2) Modalitatea de comunicare a listelor prevăzute la alin.(1) se stabilește prin ordin comun al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului și ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

TITLUL IV
DREPTURI ACORDATE PERSOANELOR CU NEVOI SPECIALE

CAPITOLUL I
DREPTURI PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

Secțiunea 1
Indemnizația lunară

Art.107 – (1) Persoanele cu handicap beneficiază de sprijin potrivit situațiilor specifice în care se află.

(2) Măsurile de sprijin au scopul de a facilita asigurarea unei vieți autonome și favorizarea incluziunii lor sociale.

Art. 108 – (1) În scopul susținerii unor necesități zilnice de viață persoanele cu handicap beneficiază de o indemnizație lunară.

(2) Indemnizația lunară se acordă în cuantumuri diferențiate în raport cu veniturile proprii ale persoanei cu handicap și gradul de handicap al acesteia.

Art. 109 - (1) Dreptul la indemnizația lunară se acordă pe bază de cerere însoțită de actele doveditoare privind încadrarea în grad de handicap și veniturile persoanei.

(2) Cererea și documentele prevăzute la alin.(1) se înregistrează la serviciul public de asistență socială în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap.

(3) Cererea se completează de către persoana cu handicap sau reprezentantul legal al acesteia.

(4) Dreptul la prestațiile sociale se aprobă de către directorul direcției de asistență socială începând cu luna următoare depunerii cererii și încetează cu luna următoare constatării neîndeplinirii condițiilor care au stat la baza acordării prestațiilor sociale.

(5) Modificarea condițiilor care au stat la baza acordării prestațiilor sociale cu excepția celor care conduc la încetarea dreptului se comunică direcției de asistență socială de către persoanele care au formulat cererea, iar acordarea noilor drepturi se realizează în condițiile alin.(1) – (3).

Art.110 - (1) Adultul cu handicap care nu are venituri beneficiază, în condițiile prezentei legi, de o indemnizație lunară:

- a) în cuantum de 340 lei, pentru adultul cu handicap grav;
- b) în cuantum de 250 lei, pentru adultul cu handicap accentuat;
- c) în cuantum de 35 lei, pentru adultul cu handicap mediu.

(2) Adultul cu handicap care realizează venituri beneficiază, în condițiile prezentei legi, de o indemnizație lunară:

- a) în cuantum de 205 lei, pentru adultul cu handicap grav;
- b) în cuantum de 160 lei, pentru adultul cu handicap accentuat;
- c) în cuantum de 20 lei, pentru adultul cu handicap mediu.

(3) Adultul cu handicap care obține venituri din activitățile prevăzute la art.46, 55 și 71 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază pe lângă indemnizația lunară prevăzută la alin. (2) și de un stimulent lunar în cuantum de 100 de lei.

(4) Nu pot beneficia de indemnizație:

- a) adulții cu handicap îngrijiți și protejați în centre rezidențiale publice, cu excepția centrului de tip respiro;
- b) persoanele cu handicap care sunt reținute, arestate sau condamnate definitiv la o pedeapsă privativă de libertate, pe perioada reținerii, arestării ori a detenției;

(5) Beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (2) și copiii cu handicap grav, accentuat sau mediu, îngrijiți în familie.

(6) Pentru adulții cu handicap prevăzuți la alin.(5) lit.a) care nu realizează venituri, se acordă o indemnizație de 50 lei lunar.

(7) Sumele pentru plata drepturilor prevăzute la alin. (1)-(3) și alin.(5), precum și a celor de transmitere se asigură din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(8) Cheltuielile administrative se vor asigura prin bugetele județene, respectiv locale.

Art.111 – Plata indemnizației prevăzută la art. 110 alin.(1) – (3) și (5) se asigură prin agențiile teritoriale pe baza deciziei emise de director.

Art.112 – (1) Serviciile publice de asistență socială prevăzute la art.109 alin.(2) au obligația ca lunar, în prima zi a lunii, pentru luna anterioară să transmită cererile depuse direcției de asistență socială.

(2) Până pe data de 10 a fiecărei luni, direcțiile de asistență socială transmit agențiilor teritoriale situația cuprinzând beneficiarii indemnizației și sumele aferente acestora.

(3) Situația prevăzută la alin.(2) se întocmește potrivit modelului aprobat prin normele metodologice și se transmite electronic într-un limbaj stabilit de comun acord cu agențiile teritoriale.

(4) Modalitatea de comunicare a situației privind beneficiarii indemnizației de îngrijire, precum și alte aspecte procedurale legate de acordarea acestui drept se stabilesc prin normele metodologice de aplicare.

Secțiunea a 2-a

Facilități

Art. 113 - (1) Persoanele cu handicap grav și accentuat beneficiază de gratuitate pe toate liniile la transportul urban cu mijloace de transport în comun de suprafață și/sau cu metroul.

(2) Beneficiază de prevederile alin. (1) și următoarele persoane:

- a) însoțitorii persoanelor cu handicap grav, în prezența acestora;
- b) însoțitorii copiilor cu handicap accentuat, în prezența acestora;
- c) însoțitorii adulților cu handicap auditiv și mintal accentuat, în prezența acestora, pe baza anchetei sociale realizate de către asistentul social din cadrul compartimentului specializat al primăriei în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap;
- d) asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav;
- e) asistenții personali profesioniști ai persoanelor cu handicap grav sau accentuat.

(3) Legitimația pentru transportul urban cu mijloace de transport în comun de suprafață este valabilă pe întregul teritoriu al țării, fiind recunoscută de toate regiile de transport local, și este eliberată de direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București, costurile fiind suportate din bugetele județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București.

(4) Sumele aferente dreptului prevăzut la alin. (1) și (2) se asigură din bugetele locale.

(5) Modalitatea de acordare a gratuității și cuantumul acesteia se stabilesc prin hotărâre a consiliilor locale.

Art. 114 - (1) Persoanele cu handicap grav beneficiază de gratuitatea transportului interurban, la alegere, cu orice tip de tren, în limita costului unui bilet la tren accelerat clasa a II-a, cu autobuzele sau cu navele pentru transport fluvial, pentru **12** călătorii dus-întors pe an calendaristic.

(2) Beneficiază de prevederile alin. (1) și următoarele persoane:

- a) însoțitorii persoanelor cu handicap grav, numai în prezența acestora;
- b) asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav.

(3) Persoanele cu handicap accentuat beneficiază de gratuitatea transportului interurban, la alegere, cu orice tip de tren, în limita costului unui bilet la tren accelerat clasa a II-a, cu autobuzele sau cu navele pentru transport fluvial, pentru 6 călătorii dus-întors pe an calendaristic.

(4) Beneficiază de prevederile alin. (3) și însoțitorii copiilor cu handicap accentuat, numai în prezența acestora.

(5) Persoanele cu afecțiuni renale care necesită hemodializă în alte localități decât cele de domiciliu beneficiază de gratuitatea transportului interurban, la alegere, cu orice tip de tren, în limita costului unui bilet la tren accelerat clasa a II-a, cu autobuzele sau cu navele pentru transport fluvial și peste numărul de călătorii prevăzut, în funcție de recomandarea centrului de dializă.

(6) Beneficiază de prevederile alin. (5) și asistenții personali sau însoțitorii persoanelor cu handicap care necesită hemodializă.

Art. 115 - (1) Persoanele adulte cu handicap grav sau accentuat pot beneficia de credit a cărui dobândă se suportă din bugetul de stat pentru achiziționarea unui singur autovehicul și pentru adaptarea unei locuințe conform nevoilor individuale de acces, cu condiția plății la scadență a ratelor creditului, dar și cu condiția ca valoarea creditului să nu depășească 10.000 de euro, iar returnarea creditului să nu depășească 10 ani. În cazul achiziționării de autovehicule adaptate special pentru transportul persoanelor cu handicap netransferabile, dependente de scaunul cu rotile, valoarea creditului nu poate depăși 20.000 de euro, perioada de rambursare fiind de 15 ani.

(2) Beneficiază de prevederile alin. (1) și familia sau persoana care are în îngrijire cel puțin un copil cu handicap grav ori accentuat.

Art. 116 - Persoanele cu handicap, deținătoare de autoturisme adaptate handicapului, precum și persoanele care le au în îngrijire beneficiază de scutire de la plata tarifului de utilizare a rețelelor de drumuri naționale, prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 117 – (1) Finanțarea drepturilor prevăzute de art. 113 -116 se realizează din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Modalitatea de stabilire și plată se reglementează prin normele metodologice.

Art. 118 – Drepturile reglementate de art.110, art.113 -116 încetează cu luna următoare celei în care persoana cu handicap a decedat sau persoana nu mai îndeplinește condițiile de acordare.

Art. 119 - Drepturile reglementate de art.110, art.113 -116 se suspendă în următoarele situații:

- a) în urma unui control se determină că persoana cu handicap nu se încadrează în criteriile de eligibilitate cerute de dreptul acordat
- b) pe o perioadă de 3 luni se înregistrează mandate returnate

CAPITOLUL II

INDEMNIZAȚIA DE ÎNGRIJIRE

Art. 120 – (1) Persoana cu handicap grav, adult sau copil, aflată la domiciliul său ori al familiei sale are dreptul la îngrijire personală în vederea realizării activităților zilnice de igienă personală, alimentație și deplasare.

(2) Îngrijirea personală se realizează de către asistentul personal.

(3) Adultul cu handicap grav poate opta pentru asistent personal sau indemnizație de îngrijire.

Art. 121 – Cuantumul indemnizației de îngrijire prevăzută la art. 120 alin.(3) este de 450 lei și se acordă indiferent de veniturile persoanei cu handicap grav.

Art. 122 – Beneficiază de indemnizația de îngrijire prevăzută la art.121 și persoanele vârstnice încadrate în gradul 1 de dependență, conform legii și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) nu realizează venituri sau veniturile acestora se situează sub nivelul de 600 lei
- b) nu au familie sau familia acestora nu poate asigura îngrijirea persoanei vârstnice

Art. 123 – (1) Dreptul la indemnizația de îngrijire se acordă pe baza cererii formulate de persoana cu handicap ori persoana vârstnică, sau după caz, de reprezentantul legal al acesteia.

(2) Cererea se depune la serviciul de asistență socială din localitatea de domiciliu.

(3) Dreptul la indemnizația de îngrijire se stabilește de către directorul general al direcției de asistență socială pentru persoana cu handicap grav, respectiv de către primar pentru persoana vârstnică.

(4) Fondurile necesare plății indemnizației de îngrijire se asigură din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(5) Plata indemnizației de îngrijire se asigură de către agențiile teritoriale.

Art. 124 – (1) Pentru plata indemnizației de îngrijire în situația persoanelor cu handicap, se aplică corespunzător prevederile art. 112.

(2) Pentru plata indemnizației de îngrijire în situația persoanelor vârstnice, până pe data de 10 a fiecărei luni, serviciile publice de asistență socială transmit agențiilor teritoriale situația cuprinzând beneficiarii indemnizației și sumele aferente acestora.

(3) Situația prevăzută la alin.(2) se întocmește potrivit modelului aprobat prin normele metodologice și se transmite electronic într-un limbaj stabilit de comun acord cu agențiile teritoriale.

(4) Modalitatea de comunicare a situației privind beneficiarii indemnizației de îngrijire, precum și alte aspecte procedurale legate de acordarea acestui drept se stabilesc prin normele metodologice de aplicare.

Art. 125 – (1) Sistemul de evaluare a autonomiei funcționale și de stabilire a serviciilor de îngrijire se revizuiște în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În termenul prevăzut la alin.(1) se va revizui și modalitatea de acordare a indemnizației de îngrijire.

CAPITOLUL III

INDEMNIZATIA LUNARA DE HRANA PENTRU PERSOANELE INFECTATE CU HIV SAU BOLNAVE DE SIDA

Art. 126 - (1) Indemnizația lunară de hrană este o măsură de protecție socială a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, destinată asigurării unei alimentații corespunzătoare, care să permită un tratament eficient cu medicamente antiretrovirale.

(2) Beneficiază de indemnizația lunară de hrană prevăzută la alin (1) adulții și copiii infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA, atât pe perioada cât sunt internați sau instituționalizați, cât și în ambulatoriu.

Art. 127 - (1) Indemnizația lunară de hrană se calculează pe baza nivelului alocației zilnice de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice, în funcție de tipul beneficiarului, respectiv adult sau copil, și de numărul zilelor din lună.

(2) Cuantumul indemnizației lunare de hrana se aproba prin hotărâre a Guvernului.

Art. 128 - (1) Stabilirea dreptului la indemnizația lunară de hrană se face pe baza cererii și a actelor din care rezulta îndeplinirea condițiilor de acordare, începând cu luna următoare înregistrării cererii, prin decizie a directorului agenției teritoriale.

(2) Cererea se înregistrează la agenția teritorială în a cărei rază locuiește solicitantul.

(3) Cererea se completează de adultul infectat cu HIV sau bolnav de SIDA ori, după caz, de părinții sau reprezentanții legali ai copiilor.

(4) Pentru copiii dați în plasament unei instituții publice de asistență socială sau unui organism privat acreditat și licențiat în condițiile legii plata indemnizației lunare de hrană se efectuează pe bază de cerere întocmită de conducerea direcției de asistență socială sau a organismului privat acreditat în condițiile legii.

(5) Cererea prevăzută la alin.(4) și documentele doveditoare se înregistrează la agenția teritorială în a cărei rază își are sediul direcția de asistență socială sau organismul privat acreditat în condițiile legii.

Art. 129 - Dreptul la indemnizație lunară de hrană încetează începând cu luna următoare decesului persoanei beneficiare.

Art. 130 - Persoana adultă beneficiară a indemnizației lunare de hrană, reprezentantul legal al copilului sau, după caz, direcția generală de asistență socială și protecția copilului sau organismul privat acreditat și licențiat în condițiile legii au obligația de a comunica agenției teritoriale pentru prestații sociale, în termen de 5 zile, orice modificare intervenită în situația care a stat la baza acordării dreptului la indemnizație.

Art. 131 - (1) Fondurile pentru plata indemnizației lunare de hrana, se asigura de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Indemnizația lunara de hrana se plătește de catre Agenție prin agențiile teritoriale.

(3) Plata indemnizației lunare de hrană se efectuează pe bază de mandat poștal, în cont personal, cont de card sau altă modalitate de plată menționată în cerere de adultul beneficiar ori de reprezentantul legal al copilului.

(4) În cazul copiilor prevăzuți la art. 128 alin. (4), plata indemnizației lunare de hrană se efectuează de către agențiile teritoriale prin virarea sumelor în contul special deschis cu această destinație de către direcția de asistență socială sau de organismul privat acreditat în condițiile legii.

CAPITOLUL IV

PRESTAȚIA DE DEPENDENȚĂ

Art. 132 - (1) Pentru asigurarea calității și continuității serviciilor de îngrijire destinate persoanelor vârstnice, se instituie prestația de dependență în scopul finanțării unor cheltuieli privind serviciile de îngrijire de lungă durată a persoanelor vârstnice dependente, acordate atât la domiciliu, cât și în centre de zi sau rezidențiale.

(2) Pot beneficia de prestația de dependență persoanele vârstnice evaluate și încadrate într-un grad dependență și ale căror venituri pe membru de familie nu depășesc nivelul pensiei medii lunare de asigurări sociale de stat și agricultori, la data stabilirii dreptului.

(3) Familia prevăzută la alin.(2) se compune din soț și soție sau persoană singură.

(4) Finanțarea prestației de dependență se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 133 - (1) Titularul prestației de dependență este persoana vârstnică evaluată și încadrată într-un grad de dependență.

(2) În condițiile în care, titularul prestației beneficiază de îngrijire formală acordată la domiciliu sau în centre de zi sau rezidențiale, plata prestației de dependență se efectuează, în numele titularului, către furnizorul de servicii de îngrijire, în baza contractului încheiat de acesta cu titularul sau, după caz, cu reprezentantul legal al acestuia.

(3) În condițiile în care, titularul beneficiază de îngrijire informală la domiciliu, prestația de dependență se acordă, în numele titularului, în cuantum de 50% și se asigură în bani sau în natură.

(4) Pentru situația prevăzută la alin.(3), îngrijitorul informal beneficiază de facilități privind utilizarea mijloacelor de transport, accesul la bilete de odihnă și tratament, reduceri de taxe și altele asemenea stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(5) În situația în care, soțul/soția sau copilul titularului aflat într-o situație de dependență care necesită asistență și îngrijire zilnică permanentă lucrează cu program redus de lucru de jumătate de normă pentru a asigura îngrijirea informală, acesta are dreptul de a fi angajat de către

autoritatea publică locală de la nivelul comunei și orașului, respectiv furnizorul public de servicii sociale, ca îngrijitor formal al titularului. În această situație, autoritatea publică locală de la nivelul comunei și orașului va asigura integral, din bugetul propriu, cursurile de formare a îngrijitorului.

Art. 134 - (1) Cuantumul maxim al prestației de dependență este de 600 lei/lună/persoană dependentă.

(2) Cuantumul prestației de dependență se calculează diferențiat, în funcție de gradele de dependență stabilite conform Grilei standard de evaluare a situației de dependență, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, și de locul în care se acordă îngrijirea, la domiciliu, în centre de zi sau în centre rezidențiale.

(3) Cuantumul prestației de dependență se indexează anual cu rata inflației.

(4) Metodologia de calcul, precum și cuantumul prestației de dependență acordat în funcție de criteriile prevăzute la alin.(2) sunt aprobate prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 135 - Metodologia privind acordarea prestației de dependență, în bani sau în natură, cheltuielile eligibile, programul de îngrijire pe tipuri de servicii, precum și procedura de stabilire a cuantumului prestației de dependență se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 136 - (1) În termen de cinci ani de la introducerea prestației de dependență prevăzută la art.75 alin.(1), finanțarea acesteia va fi susținută de asigurarea pentru îngrijirea de lungă durată.

(2) Modalitatea de constituire a fondului unic de asigurare, precum și procedura de administrare și de aplicare a asigurării obligatorii pentru îngrijirea de lungă durată se reglementează prin lege specială.

Art. 137 - (1) Pentru acoperirea riscului de bătrânețe, persoanele vârstnice beneficiază de prestații de asigurări obligatorii și opționale reprezentând venituri de înlocuire a veniturilor profesionale.

(2) Prestațiile de asigurări prevăzute la alin.(1) se acordă sub formă de pensii, indemnizații și alte tipuri de prestații, reglementate de lege.

TITLUL V
ALTE DREPTURI

CAPITOLUL I
AJUTORUL FINANCIAR

Art. 138 – (1) Familiile și persoanele singure aflate în situații de necesitate pot beneficia de ajutoare financiare ca formă de sprijin ocazional acordat în scopul ameliorării problemelor socio-economice, de sănătate și de locuit ale acestora.

(2) Ajutorul financiar se acordă din bugetul de stat sau din bugetele locale.

(3) Ajutorul financiar suportat de la bugetul de stat se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(4) Ajutorul financiar suportat din bugetele locale se aprobă prin hotărâre a consiliului local la propunerea primarului.

Art. 139 – (1) Ajutoarele financiare se acordă familiilor sau persoanelor singure aflate într-una sau mai multe din următoarele situații:

- a) calamități naturale, incendii, inundații, accidente;
- b) veniturile proprii nu pot acoperi cheltuielile legate de efectuarea unui tratament medical sau a unei intervenții chirurgicale în țară;
- c) nu pot achiziționa din venituri proprii proteze, orteze sau alte dispozitive medicale;
- d) locuiesc în condiții improprie și nu dispun de resursele materiale necesare unui trai minim;
- e) pentru orice altă situație de criză temeinic justificată, în vederea depășirii acesteia.

(2) Beneficiază de ajutor financiar și persoanele fără domiciliu sau reședință și fără locuință aflate în situație de nevoie, pe baza declarației pe propria răspundere că nu au solicitat dreptul de la alte primării, respectiv de la alte agenții județene pentru prestații sociale.

Art. 140 - (1) Ajutorul financiar, se acordă pe bază de cerere și declarație pe propria răspundere, însoțite de actele doveditoare privind componența familiei și veniturile membrilor acesteia, precum și alte documente din care să rezulte situația de necesitate.

(2) Existența oricăror alte venituri decât cele care pot fi dovedite cu acte se menționează în declarația pe propria răspundere a persoanei care solicită ajutorul financiar.

(3) Cererea și declarația pe propria răspundere, prevăzute la alin. (1), se semnează și se înaintează de către reprezentantul familiei sau persoana singură.

Art. 141 - (1) Cererea de acordare a ajutorului financiar și declarația pe propria răspundere se înregistrează la agenția teritorială, sau, după caz, la primarul localității în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința familia sau persoana singură.

(2) În cazul cetățenilor străini sau apatrizi, documentele prevăzute la alin. (2) se depun la primarul localității în a cărei rază teritorială aceștia își au reședința sau, după caz, domiciliul.

(3) În cazul persoanelor prevăzute la art.2 cererea se înregistrează la primarul localității sau, după caz, al sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială trăiesc acestea.

(4) Cererea și declarația pe propria răspundere se întocmesc potrivit modelului prevăzut în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 142 - (1) Cererea de acordare a ajutorului financiar se soluționează în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării.

(2) În vederea verificării îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de acordare a ajutorului financiar, directorul agenției teritoriale sau, după caz, primarul, dispune în mod obligatoriu efectuarea anchetei sociale, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii.

(3) Ancheta socială se efectuează de personalul de specialitate al agenției teritoriale sau, după caz, de personalul serviciului public de asistență socială din subordinea consiliului local sau de persoanele cu atribuții în domeniul asistenței sociale din aparatul propriu de specialitate al primarului.

(4) Ancheta socială se întocmește potrivit modelului aprobat prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi și constituie probă legală pentru instanțele judecătorești, în legătură cu deschiderea dreptului sau respingerea cererii.

(5) Răspunderea asupra conținutului anchetei sociale revine și persoanelor care au efectuat și au semnat ancheta socială.

(6) În cazul în care familia sau persoana singură refuză să furnizeze informațiile necesare pentru întocmirea anchetei sociale, ajutorul financiar nu se mai acordă.

(7) Ajutorul financiar se acordă o singură dată pentru aceeași situație de necesitate stabilită și prin ancheta socială și se confirmă cu acte doveditoare.

Art. 143 - (1) Plata ajutorului financiar se efectuează prin mandat poștal, cont bancar sau stat de plată reprezentantului familiei sau persoanei singure în maxim 15 zile de la aprobarea acestuia prin hotărâre a Guvernului, respectiv hotărâre a consiliului local. Agenția teritorială, respectiv primarul are obligația de a comunica reprezentantului familiei sau persoanei singure data la care să se prezinte pentru achitarea ajutorului financiar.

(2) În situația plății ajutorului financiar prin mandat poștal sau stat de plată reprezentantul familiei sau persoana singură are obligația de a ridica suma reprezentând ajutorul financiar la data comunicată.

(3) În situația în care reprezentatul familiei sau persoana singură este în imposibilitatea ridicării ajutorului, acesta se poate achita într-un termen de maxim 60 zile de la aprobare. După acest termen ajutorul financiar se prescrie.

Art. 144 - (1) Reprezentantul familiei sau persoana singură are obligația să comunice agenției teritoriale sau, după caz, primarului, în scris, orice modificare cu privire la domiciliu, venituri și la numărul membrilor familiei, precum și modificări ale situației de necesitate în termen de 15 zile de la data la care a intervenit modificarea.

(2) În cazul în care se constată că situația de necesitate a familiei sau persoanei singure, pentru care a fost solicitat ajutorul financiar, a fost soluționată prin intervenția altor instituții ale administrației publice centrale sau locale, altele decât agenția teritorială, respectiv primăria sau prin intervenția unor persoane juridice sau fizice, organizații neguvernamentale, ajutorul financiar nu se mai acordă.

(3) Titularul ajutorului financiar are obligația să utilizeze ajutorul financiar în scopul pentru care a fost aprobat.

Art. 145 - (1) Agenția județeană pentru prestații sociale are obligația să notifice primarului, în scris, cu privire la familiile și persoanele singure cărora le-a fost acordat ajutor financiar de la bugetul de stat aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) Primarul are obligația să notifice agenția județeană pentru prestații sociale, în scris, cu privire la familiile și persoanele singure cărora le-a fost acordat ajutor financiar de la bugetul local aprobat prin hotărâre a consiliului local.

Art. 146 – (1) Controlul modului în care au fost utilizate sumele acordate cu titlu de ajutor financiar se realizează de către inspectorii sociali pentru ajutoarele acordate din bugetul de stat și de către serviciile publice de asistență socială, pentru ajutoarele acordate din bugetele locale.

(2) În situația în care în urma controlului rezultă că sumele au fost utilizate cu altă destinație decât cea pentru care au fost acordate, persoana singură sau familia în cauză nu vor mai putea beneficia de această formă de sprijin pentru o perioadă de 3-5 ani.

(3) Inspectorii sociali au dreptul de a solicita orice document care poate atesta utilizarea corectă a ajutorului financiar acordat.

CAPITOLUL II

AJUTOR PENTRU TRATAMENT ÎN STRĂINĂTATE

Art. 147 – (1) Persoanele cu afecțiuni de sănătate deosebit de grave ale căror tratamente medicale sau intervenții chirurgicale nu pot fi efectuate în cadrul sistemului de sănătate din România pot beneficia de sprijin din partea statului pentru efectuarea acestora în clinicile din străinătate.

(2) Responsabilitatea evaluării situației medicale a persoanelor, precum și a selectării celor care pot beneficia de sprijinul prevăzut la alin.(1) revine Ministerului Sănătății.

(3) Sumele necesare finanțării sprijinului prevăzut la alin.(1) se suportă de la bugetul de stat alocat Ministerului Sănătății.

(4) În situația în care bugetul alocat Ministerului Sănătății pentru finanțarea sprijinului prevăzut la alin.(1) nu poate susține toate solicitările formulate în acest sens, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale poate co-finanța o parte din sumele necesare.

Art. 148 - (1) Cofinanțarea ajutoarelor prevăzute la art. 147 alin.(4) se acordă persoanelor cu afecțiuni de sănătate deosebit de grave, care nu pot fi tratate în țară, la propunerea Ministerului Sănătății, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.28/2003 privind trimiterea bolnavilor pentru tratament în străinătate, aprobată cu modificări prin Legea nr.119/2003.

(2) Nivelul cofinanțării ce poate fi alocat de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale nu poate depăși 40% din costul total al tratamentului sau intervenției chirurgicale în străinătate.

(3) Suma aprobată din bugetul Ministerului Muncii Familiei și Protecției Sociale, pentru efectuarea tratamentului medical sau intervenției chirurgicale în străinătate va fi transferată de agenția teritorială către direcția de sănătate publică teritorială, la solicitarea acesteia.

(4) Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru efectuarea tratamentului medical sau intervenției chirurgicale în străinătate revin Ministerului Sănătății, prin direcția de sănătate publică teritorială, care efectuează plata și certifică documentele financiar – contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

Art. 149 – Metodologia pentru co-finanțarea tratamentelor medicale sau intervențiilor chirurgicale în străinătate se aprobă prin hotărâre a Guvernului/ordin comun la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL III
AJUTORUL LUNAR PENTRU PERSOANELE CARE AU OBȚINUT
O FORMĂ DE PROTECȚIE ÎN ROMÂNIA

Art. 150 - (1) Persoana care a obținut o formă de protecție în România în condițiile prevăzute de Legea nr.122/2006 privind azilul în România, poate să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, un ajutor lunar pentru o perioadă de maximum 6 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare. Pentru motive întemeiate acest ajutor poate fi prelungit pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni.

(2) Cuantumul ajutorului lunar este de 540 lei și se indexează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de creștere a prețurilor de consum prognozat an/an anterior.

Art. 151 - (1) Ajutorul lunar se acordă pe bază de cerere.

(2) Cererea prevăzută la alin.(1) se completează de către fiecare persoană care a dobândit o formă de protecție și care îndeplinește condițiile prevăzute de lege sau, după caz, de către reprezentantul legal ori curator. Modelul de cerere este stabilit prin dispoziția directorului general al Oficiului Național pentru Refugiați.

(3) Cererea pentru acordarea ajutorului lunar se depune la Oficiul Național pentru Refugiați în maxim 2 luni de la acordarea formei de protecție.

(4) Până la data de 5 a fiecărei luni, Oficiul Național pentru Refugiați transmite cererile înregistrate, însoțite de copii ale documentelor de identitate, agențiilor teritoriale, pentru soluționare.

(5) Acordarea ajutorului lunar se aprobă prin decizie a directorului agenției teritoriale, începând cu luna următoare depunerii cererii, pe baza anchetei sociale și a documentelor transmise de Oficiul Național pentru Refugiați.

Art. 152 - Ajutorul prevăzut la art.150 se acordă lunar, pentru fiecare persoană. Pentru minorii care beneficiază de o formă de protecție și care nu au împlinit vârsta de 14 ani, ajutorul se acordă reprezentantului lor legal.

Art. 153 - (1) Prelungirea perioadei inițiale de acordare a ajutorului lunar se poate face potrivit art.149 alin. (1) în condițiile stabilite de lege, dacă persoanele apte de muncă care au primit o formă de protecție socială fac dovada că s-au prezentat la agențiile pentru ocuparea forței de muncă

județene, respectiv a municipiului București, pentru solicitarea unui loc de muncă și nu au refuzat un loc de muncă oferit de acestea.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească pentru prelungirea perioadei inițiale de acordare a ajutorului lunar persoanele aflate în una din următoarele situații:

- a) au în îngrijire cel puțin un copil în vârstă de până la 7 ani;
- b) sunt inapte de muncă, dovedind aceasta cu un certificat medical;
- c) urmează una dintre formele de învățământ de zi, prevăzute de lege, până la împlinirea vârstei de 25 de ani sau, respectiv, 26 de ani în cazul celor care urmează studii superioare cu o durată mai mare de 5 ani;
- d) îndeplinesc condițiile legale de pensionare la cerere, potrivit legii române.

Art. 154 – (1) Ajutorul prevăzut la art. 150 se asigură din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Plata drepturilor se efectuează de către agențiile teritoriale.

Art. 155 – Procedura de acordare și plată a ajutorului prevăzut la art.150 se stabilește prin norme metodologice.

TITLUL VI
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

CAPITOLUL I
FINANȚAREA ȘI PLATA DREPTURILOR

Secțiunea 1

Finanțarea prestațiilor sociale

Art. 156 – (1) Prestațiile sociale se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, conform dispozițiilor prezentei legi.

(2) La fundamentarea anuală a sumelor necesare asigurării plății prestațiilor sociale se ține cont de următoarele elemente :

a) numărul de beneficiari înregistrați în anul anterior ;

b) estimarea numărului de beneficiari pentru anul bugetar în funcție de evoluțiile economice, demografice și sociale (indicatorii macroeconomici) ;

c) cuantumul nominal sau, după caz, cuantumul mediu al prestației.

(3) Se iau în considerare la fundamentarea bugetară și prestațiile care urmează să fie acordate, aprobate în condițiile legii, pe baza elementelor prevăzute la alin.(2) lit.b) și c).

Art. 157 – (1) Cuantumul prestațiilor, limitele de venituri, precum și alte elemente numerice caracteristice prestațiilor sociale se actualizează periodic prin hotărâre a Guvernului.

(2) Actualizarea prevăzută la alin.(1) se realizează ținând cont de următoarele :

a) evoluția indicelui de inflație

b) evoluția indicelui de creștere a prețului furnizării unor utilități, servicii, bunuri

c) evoluția indicelui de creștere a veniturilor/câștigul salarial mediu net

d) perioada de timp trecută de la ultima actualizare

e) nivelul total al resurselor bugetare existente

f) ponderea cheltuielilor sociale în total cheltuieli bugetare

Art. 158 – (1) Fondurile necesare cheltuielilor cu tipărirea formularelor de cerere se asigură din bugetul autorității administrației publice locale, inclusiv din sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat.

(2) Pentru solicitarea drepturilor, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, agenția, agențiile teritoriale, precum și autoritățile administrației publice locale au obligația de a posta pe site-urile proprii formatul printabil al formularelor de cerere.

(3) Fondurile necesare cheltuielilor de transmitere a drepturilor se asigură din bugetele din care se plătește prestația socială.

Art. 159 - Guvernul și fiecare ordonator de credite, autoritatea administrației publice centrale sau locale, în elaborarea strategiilor și politicilor sociale la nivel național sau local trebuie să se asigure că acestea sunt în concordanță cu principiile responsabilității fiscale, regulile fiscale, precum și cu obiectivele și limitele din strategia fiscal-bugetară reglementată de Legea nr.69/2010 a responsabilității fiscal-bugetare.

Secțiunea a 2-a

Plata prestațiilor sociale

Art. 160 – (1) Plata prestațiilor sociale se efectuează, în funcție de opțiunea titularului, prin mandat poștal, cont bancar, sau altă formă de plată, conform legii.

(2) În cazul achitării drepturilor de prestații sociale în cont bancar, agențiile teritoriale sau autoritățile administrației publice locale efectuează plata prin unitățile bancare, pe bază de borderou, cu plata unui comision bancar.

(3) În cazul achitării drepturilor de prestații sociale prin mandat poștal ordonatorii principali de credite sau cu delegare, ordonatorii secundari/terțieri de credite încheie la nivel național, respectiv local convenții cu furnizorul de servicii poștale, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

Art. 161 – Comisionul bancar prevăzut la art.160 alin.(2) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit prin negociere, la nivel teritorial, între agențiile teritoriale, respectiv autoritățile administrației publice locale și unitățile bancare.

Art. 162 – (1) Cheltuielile pentru transmiterea și achitarea drepturilor de asistență socială prevăzute la art.160 alin.(3) se calculează prin aplicarea unui coeficient negociabil ce nu poate depăși 1,3% din valoarea sumelor virate.

(2) Condițiile de plată și fluxul financiar al plăților se stabilește prin Convenția încheiată între părți.

Art. 163 – (1) Plata prestațiilor de asistență socială sau a unei părți din cuantumul acestora se poate realiza și prin vouchere, tichete sau bonuri valorice.

(2) Voucherele, tichetele sau bonurile valorice sunt documente cu regim special, care se emit de către plătitorul prestațiilor sociale și se distribuie titularilor de prestații sociale.

(3) Tipărirea bonurilor valorice se va face de către un singur furnizor pe baza convenției/contractului încheiat cu acesta de către ordonatorii principali de credite sau cu delegare, ordonatorii secundari/terți iari de credite cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2006 cu modificările și completările ulterioare.

(4) Condițiile de tipărire, utilizare și decontare a valorii voucherelelor, tichetelor sau bonurilor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL II

CONTRAVENȚII ȘI SANCTIUNI

Art. 164 - (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art.46 alin.(1), art.47 alin.(1), art.56 alin.(2), art.76 alin.(4), art.81 alin.(1), art.93 alin.(1) și (3), art.143 alin.(1), art.144 alin.(1), art.145 alin.(1) cu amendă de la 500 la 1000 lei;

b) nerespectarea dispozițiilor art.39 alin.(2) și (3), art.41 alin.(2), art.48 alin.(2), art.49 alin.(3) și (4), art.51 alin.(3), art.54 alin.(5), art.91 alin.(1), art.142 alin.(1) și (2) cu amendă de la 1000 la 2000 lei;

c) nerespectarea dispozițiilor art.33 alin.(4), art.34 alin.(2), art.35 alin.(1), art.38, art.42 alin.(3), art.43, art.50 alin.(1) și (2), art.51 alin.(1) și (2), art.54 alin.(3), art.57 alin.(3), (4) și (8), art.59 alin.(1) și (4), art.60 alin.(3), art.61 alin.(4), art.62 alin.(1) și (4), art.63 alin.(1), art.76 alin.(2) și (3), art.81 alin.(2), art.89 alin.(1)-(4), art.106 alin.(1), art.112 alin.(1) și (2), art.124 alin.(1) și (2), art.128 alin.(1), art.129, art.130, art.150 alin.(4) și (5) și art.152 alin.(1) cu amenda de la 2000 la 5000 lei;

d) nerespectarea dispozițiilor art.89, art.92 alin.(1)-(3), art.93 alin.(1)-(3) și art.147 alin.(4) cu amendă de la 3.000 lei la 9.000 lei;

e) nerespectarea dispozițiilor art.98 alin.(1) și (3), art.99 art.140 alin.(1) și (2), art.142, art. 143, art.144 alin.(1) și (3) și art.145 cu amenda de la 5000 la 10.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor contravenționale se fac de către inspectorii sociali din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale;

(3) Sumele obținute din aplicarea amenzilor se fac venit la bugetul de stat;

(4) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 165 - (1) Obstrucționarea în orice mod de către autoritățile administrației publice centrale sau locale ori de către persoanele fizice sau juridice, publice ori private, a inspectorilor sociali să își exercite atribuțiile din prezenta lege constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Refuzul unei autorități publice centrale sau locale, ori de către orice persoană fizică sau juridică, de a aduce la îndeplinire măsurile obligatorii, dispuse de inspectorul de social, la termenele stabilite de acesta, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3000 lei la 10000 lei:

(3) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se fac de către inspectorii sociali.

CAPITOLUL III

ABROGĂRI

Art.166 – (1) Prezenta cartă intră în vigoare la 1 ianuarie 2012.

(2) În termen de 90 zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României vor fi aprobate normele metodologice de aplicare, precum și celelalte acte normative necesare aplicării prevederilor legale cuprinse.

(3) Până la data de 1 ianuarie 2012, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Agenția, agențiile teritoriale, precum și celelalte ministere și organe ale administrației publice centrale și locale ai obligația de a lua toate măsurile administrative necesare implementării prezentei legi.

Art. 167 – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- a) *Legea nr.47/2006 privind sistemul național de asistență socială*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.239 din 16 martie 2006, cu modificările ulterioare;
- b) *Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii*, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.300 din 7 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare;
- c) *Legea nr.416/2001 privind venitul minim garantat*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.401 din 20 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

- d) *Legea nr.17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice*, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.157 din 6 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare;
- e) *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.105/2003 privind alocația familială complementară și alocația de susținere pentru familia monoparentală*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.747 din 26 octombrie 2003, cu modificările și completările ulterioare;
- f) *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1008 din 14 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;
- g) *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.119 din 25 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare;
- h) *Legea nr.116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.193 din 21 martie 2002, cu excepția art.5-12;
- i) art.20 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate*, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.276 din 24 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare;
- j) art.119 din *Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.557 din 23 iunie 2004, cu modificările ulterioare;
- k) art. 12, 22-24, 27-29 și 58 din *Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap*, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare;
- l) art.5 alin.(1) lit.e) și h) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.312 din 30 iunie 1999, cu modificările și completările ulterioare;
- m) art.7 alin.(4) din *Legea nr.584/2002 privind măsurile de prevenire a răspândirii maladiei SIDA în România și de protecție a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.814 din 8 noiembrie 2002, cu modificările ulterioare;
- n) art.20 alin.(1) lit.m) din *Legea nr.122/2006 privind azilul în România*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice alte dispoziții contrare.

CARTEA a II-a
SERVICIILE SOCIALE

TITLUL I
REGLEMENTĂRI GENERALE

CAPITOLUL I
DEFINIȚII ȘI PRINCIPII

Art.1 – Serviciile sociale, în înțelesul prezentei legi, reprezintă ansamblul complex de măsuri și acțiuni realizate pentru a răspunde nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup, în vederea prevenirii și depășirii unor situații de dificultate, vulnerabilitate sau dependență, precum și pentru promovarea incluziunii sociale și creșterea calității vieții.

Art.2 - (1) Serviciile sociale se caracterizează prin abordarea holistică a nevoilor persoanei, precum și a problemelor care afectează situația socio-economică, sănătatea, mediul și contextul de viață al acesteia.

(2) Serviciile sociale sunt centrate pe persoană, din perspectiva asigurării funcționării sociale a acesteia, în familie și în comunitate și facilitării participării ei la toate aspectele sociale, culturale, economice și politice ale societății.

(3) Pornind de la nevoile fiecărui individ, serviciile sociale pot avea o adresabilitate mai largă, la nivel de grup sau comunitate.

(4) Având în vedere complexitatea situațiilor de dificultate sau de vulnerabilitate, precum și aspectele particulare ale nevoilor fiecărei categorii de potențiali beneficiari, serviciile sociale asigură o gamă multiplă de activități care necesită participarea și implicarea unui personal cu profesii și specializări diverse.

Art.3 - (1) Pentru realizarea unei acțiuni sociale coerente, unitare și eficiente în beneficiul persoanei și în scopul promovării incluziunii sociale, serviciile sociale sunt organizate și acordate integrat cu prestațiile de asistență socială, măsurile din sistemele de protecție privind riscurile sociale, precum și cu alte servicii sociale sau servicii de interes general, după caz.

(2) Pentru îndeplinirea scopului lor, responsabilitatea dezvoltării, administrării și acordării serviciilor sociale este partajată astfel:

- a) elaborarea politicilor publice, programelor și strategiilor naționale în domeniu, reglementarea, coordonarea, monitorizarea și controlul aplicării lor, precum și asigurarea calității se află în responsabilitatea autorităților administrației publice centrale;
 - b) înființarea, organizarea și administrarea serviciilor sociale se află în responsabilitatea autorităților administrației publice locale;
 - c) finanțarea serviciilor sociale se asigură din bugetul de stat, bugetul local, contribuția beneficiarului sau a familiei acestuia, precum și din alte venituri extrabugetare.
 - d) furnizarea serviciilor sociale se află în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, precum și a sectorului neguvernamental, instituțiilor de cult, altor persoane fizice și juridice de drept public sau privat, autorizate și acreditate în condițiile legii.
- (3) Responsabilitatea privind dezvoltarea propriilor capacități de funcționare socială, precum și de implicare activă în depășirea situațiilor de vulnerabilitate revine fiecărei persoane și familiei acesteia, autoritățile statului intervenind în subsidiar prin măsuri de protecție socială și servicii sociale adecvate, precum și prin asigurarea de oportunități egale în accesarea lor.

Art.4- Principiile și valorile care stau la baza serviciilor sociale sunt:

- a) proximitatea, conform căruia serviciile sunt organizate cât mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului și menținerea persoanei cât mai mult posibil în propriul mediu de viață;
- b) complementaritatea și abordarea integrată, conform căruia , pentru asigurarea întregului potențial de funcționare socială a persoanei ca membru deplin al familiei, comunității și societății, serviciile sociale trebuie corelate cu toate nevoile beneficiarului și acordate integrat cu o gamă largă de măsuri și servicii din domeniul economic, educațional, de sănătate, cultural, etc;
- c) concurența și competitivitatea, conform căruia, furnizorii de servicii sociale, publici și privați, trebuie să se preocupe permanent de creșterea calității serviciilor acordate și să beneficieze de tratament egal pe piața serviciilor sociale;
- d) independența, conform căruia, beneficiarii au acces la resursele necesare pentru asigurarea unei vieți sigure și sănătoase (hrană, apă, adăpost, îmbrăcăminte și îngrijire medicală), la oportunități de a lucra și de a desfășura activități generatoare de venituri, la programe de educație inițială și continuă, la un mediu personal de viață adaptat necesităților în caz de pierdere sau limitare a autonomiei funcționale;
- e) participarea, conform căruia, în vederea integrării sociale, beneficiarii participă activ la formularea și implementarea politicilor cu impact direct asupra lor, împărtășesc experiența

- de viață cu generațiile tinere și se implică în activități derulate în folosul comunității, în activități voluntare adecvate intereselor și competențelor lor, inclusiv în mișcarea asociativ;
- f) respectarea demnității persoanei, conform căruia fiecărui beneficiar persoane îi este garantată dezvoltarea liberă și deplină, îi este respectat statutul individual și social și dreptul la intimitate și protecție împotriva oricărui abuz fizic, psihic, intelectual sau economic;
 - g) libertatea de alegere, conform căruia beneficiarii aleg și decid singuri asupra vieții personale, asupra modului de participare la toate aspectele vieții în comunitate și societate, asupra măsurilor de asistență și protecție socială care le sunt adresate;
 - h) egalitatea de șanse, conform căruia beneficiarii, fără nici un fel de discriminare, au acces în mod egal la oportunitățile de împlinire și dezvoltare personală, dar și la măsurile și acțiunile de protecție socială;
 - i) parteneriatul, conform căruia autoritățile publice centrale și locale, instituțiile publice și private, organizațiile neguvernamentale, membrii comunității stabilesc obiective comune, conlucrează și mobilizează toate resursele necesare pentru asigurarea unor condiții de viață decente și demne pentru persoanele vulnerabile;
 - j) confidențialitatea, conform căruia, pentru respectarea vieții private, beneficiarii au dreptul la păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află;
 - k) protecția împotriva discriminării, conform căruia persoanele vulnerabile beneficiază de măsuri și acțiuni de protecție socială, fără restricție sau preferință indiferent de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, dizabilitate sau dependență, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, ori apartenență la o categorie defavorizată, precum și altor criterii care nu respectă drepturile omului și a libertăților fundamentale;
 - l) solidaritatea socială, conform căruia întreaga comunitate participă la sprijinirea persoanelor vulnerabile care necesită suport și măsuri de protecție socială pentru depășirea sau limitarea unor situații de dificultate, în scopul asigurării incluziunii sociale a acestei categorii de populație;
 - m) subsidiaritatea, conform căruia, în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea locală și structurile ei asociative și, complementar, statul.

Art. 5 - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *Acreditarea* - parte a asigurării calității și reprezintă un proces de certificare a respectării criteriilor, indicatorilor și standardelor de calitate reglementate
- b) *Beneficiar* – utilizator de servicii sociale;
- c) *Contractarea serviciilor sociale* - procedura de finanțare a serviciilor sociale acordate de furnizorii privați, utilizată de autoritățile administrației publice locale care are la bază contractul de subvenționare, concesiune, achiziție sau contractul – cadru de prestare de servicii sociale;
- d) *Evaluarea* – proces prin care o echipă multidisciplinară de specialiști stabilește cerințele de îngrijire, asistență, recuperare, etc. ale beneficiarului în vederea instituirii unei măsuri de asistență socială individualizată.
- e) *Management al serviciilor sociale* – gestionare de către conducerea desemnată legal a activităților și resurselor materiale, umane și financiare ale unității de asistență socială;
- f) *Management de caz* - o metoda de coordonare a tuturor activităților de asistență socială și protecție specială desfășurate în interesul persoanei beneficiare de către profesioniști.
- g) *Nevoia socială* - ansamblul de cerințe indispensabile fiecărei persoane pentru asigurarea condițiilor de viață, în vederea integrării sociale;
- h) *Plan individualizat de asistență și îngrijire* – document elaborat de o echipă multidisciplinară cu participarea beneficiarului/reprezentantului său legal, în care sunt precizate serviciile furnizate beneficiarului.
- i) *Servicii comunitare de îngrijire* - orice formă de servicii de îngrijire acordate în afara unei instituții, respectiv unui centru rezidențial, de către personal de îngrijire formal sau informal din cadrul unei comunități;
- j) *Servicii integrate de îngrijire medico-socială* - un complex de activități care se acordă în cadrul unui sistem social și medical integrat și au drept scop principal menținerea autonomiei persoanei, precum și prevenirea agravării situației de dependență.
- k) *Standard minim de calitate* – set de criterii aprobate prin acte normative obligatorii la nivel național a căror aplicare garantează asigurarea unor nivele minime, acceptabile de performanță ale procesului de furnizare a serviciilor sociale;
- l) *Standard de cost* - costul minim aferent cheltuielilor anuale necesare furnizării serviciilor sociale, calculat pentru beneficiar/pe tipuri de servicii sociale, potrivit standardelor minime de calitate sau criteriilor prevăzute de lege
- m) *Structuri comunitare consultative* – asocierea formală sau informală a unor oameni de afaceri locali, preoți, cadre didactice, medici, consilieri locali, polițiști, etc. în vederea

sprijiniri autorităților administrației publice locale și furnizorilor de servicii sociale în soluționarea nevoilor de servicii sociale ale comunității.

- n) *Violența în familie* - orice acțiune fizică sau verbal săvârșită cu intenție de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă o suferință fizică, psihică, sexuală sau un prejudiciu material.
- o) *Copil*- persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii;
- p) *Familie* - părinții și copiii acestora;
- q) *Familie extinsă* - copilul, părinții și rudele acestuia până la gradul IV inclusiv;
- r) *Reprezentantul legal al copilului* - părintele sau persoana desemnată potrivit legii să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de copil;
- s) *Grup vulnerabil* – persoane sau familii care sunt în risc de a-și pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai din cauza unor situații de boală, sărăcie, dependență de droguri, sau de alcool, etc.
- t) *Comunitatea terapeutică* - modalitate de tratament pentru abuzul de droguri și reprezintă un mediu social compus din operatori, profesioniști, directori care, fiind un model de schimbare personală de succes sau simple modele de viață, servesc de ghid în procesul de recuperare. Toate activitățile sunt elaborate în scopul producerii schimbării terapeutice și educaționale la beneficiari și toți beneficiarii sunt mediatori ai acestor schimbări terapeutice și educaționale.

CAPITOLUL II

BENEFICIARII ȘI FURNIZORII DE SERVICII SOCIALE

Secțiunea 1

Beneficiarii de servicii sociale

Art.6- Beneficiarii de servicii sociale sunt:

- a) persoane și familii vulnerabile și /sau cu nevoi speciale;
- b) grupuri sociale aflate în situații de dificultate sau risc, generatoare de marginalizare sau excluziune socială.

Art.7 - (1) Beneficiază de prevederile prezentei legi cetățenii români care au domiciliul ori reședința în România, precum și cetățenii români fără domiciliu.

(2) Cetățenii altor state, precum și apatrizii beneficiază de servicii sociale, în conformitate cu prevederile tratatelor și acordurilor la care România este parte, dacă au domiciliul sau reședința în România.

(3) Beneficiază de prevederile prezentei legi și cetățenii străini sau apatrizii care au permisiunea de ședere în România, cei împotriva cărora s-a dispus măsura luării în custodie publică, precum și cei aflați în centrele de cazare din zona de tranzit a României.

Art.8 –Beneficiarii de servicii sociale sunt : copii separați sau în risc de separare de părinți, persoane vârstnice, persoane cu handicap, persoane dependente de consumul de droguri, alcool sau alte substanțe toxice, persoane care au suferit condamnări privative de libertate, persoane victime ale violenței în familie, victime ale traficului de ființe umane, persoane aflate în situație de saracie, persoane fără adăpost, precum și alte persoane aflate în situații de nevoie socială.

Art.9 - (1) Beneficiarii de servicii sociale au următoarele drepturi:

- a) să li se respecte drepturile și libertățile fundamentale, fără discriminare pe bază de naștere, rasă, sex, religie, opinie sau orice altă circumstanță personală ori socială;
- b) să fie informați asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale;
- c) să li se comunice, în termeni accesibili, informațiile privind drepturile fundamentale și măsurile legale de protecție, precum și cele privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru a le obține;
- d) să participe la procesul de luare a deciziilor în furnizarea serviciilor sociale;
- e) să li se asigure păstrarea confidențialității asupra informațiilor furnizate și primite;
- f) să li se asigure continuitatea serviciilor sociale furnizate, atât timp cât se mențin condițiile care au generat situația de dificultate;
- g) să fie protejați de lege atât ei, cât și bunurile lor, atunci când nu au capacitate de decizie, chiar dacă sunt îngrijiți în familie sau într-o instituție;
- h) să li se garanteze demnitatea și intimitatea;
- i) să li se respecte viața intimă;
- j) să participe la luarea deciziilor privind intervenția socială care li se aplică, putând alege variante de intervenții, dacă acestea există;
- k) să participe la evaluarea serviciilor sociale primite;
- l) să participe în organismele de reprezentare ale furnizorilor de servicii sociale;
- m) să fie respectate toate drepturile speciale care privesc minorii sau persoanele cu handicap.

(2) Informațiile confidențiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situații:

- a) atunci când dispozițiile legale o prevăd în mod expres;
- b) când este pusă în pericol viața persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social;
- c) pentru protecția vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei, în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică, psihică, senzorială ori juridică de a-și da consimțământul.

Art.10 – Beneficiarii de servicii sociale au următoarele obligații:

- a) să furnizeze informații corecte cu privire la identitate, situație familială, socială, medicală și economică;
- b) să participe și să se implice activ în procesul de evaluare, stabilire și acordare a serviciilor sociale de care beneficiază;
- c) să contribuie, în conformitate cu legislația în vigoare, la plata sau co-plata serviciilor sociale furnizate, în funcție de tipul serviciului și de situația lor financiară și materială;
- d) să comunice orice modificare intervenită în legătură cu situația lor personală.

Secțiunea a 2-a

Furnizorii de servicii sociale

Art. 11 - (1) Furnizorii de servicii sociale sunt persoane fizice sau juridice, de drept public ori privat.

(2) Furnizori publici de servicii sociale pot fi :

- a) autoritățile administrației publice locale, de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și județelor ;
- b) autoritățile administrației publice centrale sau alte instituții aflate în subordinea sau coordonarea acestora care au stabilite prin lege atribuții privind acordarea de servicii sociale pentru anumite categorii de beneficiari ;
- c) instituții publice care dezvoltă, la nivel comunitar, servicii sociale integrate ;

(3) Furnizori privați de servicii sociale pot fi:

- a) organizațiile neguvernamentale, respectiv asociații și fundații;
- b) cultele recunoscute de lege;
- c) persoane fizice autorizate în condițiile legii;
- d) filialele și sucursalele asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare;
- e) organizațiile societății civile care au atribuții privind înființarea și acordarea de servicii sociale prevăzute în propriul statut;

f) orice alta persoană fizică sau juridică care realizeaza activități economice fără scop lucrativ.

(4) Agentii economici, in conditii speciale, prevazute de lege.

Art.12 – (1) Pentru a funcționa pe teritoriul României, furnizorii de servicii sociale, precum și serviciile sociale acordate de aceștia au obligația să fie acreditați.

(2) Acreditarea are în vedere evaluarea, certificarea și monitorizarea calității și performanței furnizorilor și serviciilor sociale, în baza unui set de criterii, indicatori de performanță și standarde.

(3) Acreditarea este parte a procesului de asigurare a calității în domeniul serviciilor sociale care se reglementează prin lege.

CAPITOLUL III

CADRUL GENERAL DE ACORDARE A SERVICIILOR SOCIALE

Sectiunea 1

Clasificarea serviciilor sociale

Art.13–(1) Prin serviciu social se înțelege forma și/sau structura organizată prin care se realizează complexul de măsuri și acțiuni destinate sprijinirii persoanelor, familiilor sau grupurilor vulnerabile măsurile și acțiunile definite la art.1.

(2) Serviciile sociale se organizează în funcție de nevoile particulare ale fiecărei categorii de beneficiari și în concordanță cu specificul activităților necesar a fi derulate pentru a răspunde scopului pentru care au fost înființate.

(3) Pentru eficiență, serviciile sociale se pot organiza sub forma de complex de servicii care se adresează mai multor categorii de beneficiari sau mai multor nevoi ale aceleași categorii de beneficiari.

Art.14– (1) Serviciile sociale au la bază evidențierea, diagnosticarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale și de grup, acestea fiind activități specifice profesiei de asistent social.

(2) Furnizorii de servicii sociale asigură activitățile prevăzute la alin.(1) prin asistenții sociali în calitate de angajați, sau pot achiziționa serviciile acordate de asistenții sociali înregistrați cu cabinete individuale sau societăți civile profesionale de asistență socială, similar cu achiziția serviciilor medicale, de consiliere psihologică sau juridică și altele asemenea.

(3) Serviciile acordate de asistenții sociali care privesc activitățile specifice profesiei sunt denumite generic servicii profesionale de asistență socială.

Art.15 - (1) Clasificarea serviciilor sociale are la bază următoarele criterii :

- a) Regimul de asistare, respectiv regim rezidențial sau nerezidențial;
- b) Categoriile de beneficiari cărora li se adresează;
- c) Scopul serviciului, respectiv de asistare și îngrijire, de recuperare/reabilitare, inserție/reinserție socială, etc;
- d) Aria teritorială pe care o acoperă, stabilită în funcție de domiciliul sau reședința beneficiarilor cărora li se adresează serviciul respectiv;
- e) Organizarea în sistem public sau privat.

(2) Clasificarea serviciilor sociale, activitățile și funcțiile aferente fiecărui tip de serviciu, precum și regulamentul cadru de organizare și functionare, se stabilesc prin Nomenclatorul Serviciilor Sociale, aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art.16 - (1) Serviciile sociale organizate în regim rezidențial asigură găzduirea beneficiarului mai mult de 24 de ore, pe o perioadă determinată sau nedeterminată de timp.

(2) Serviciile sociale cu găzduire pe perioadă nedeterminată sunt centre rezidențiale destinate unor categorii anume de beneficiari, cum ar fi copiii separați de părinți, persoane vârstnice, persoane cu handicap, bolnavi aflați în fază terminală. Cu excepția copiilor, beneficiarii acestor servicii, de regulă, sunt asistați în centrele rezidențiale până la sfârșitul vieții lor.

(3) Serviciile sociale cu găzduire pe perioadă determinată sunt centre rezidențiale destinate unor categorii anume de beneficiari cum ar fi copiii separați de părinți, persoane vârstnice, persoane cu handicap, victime ale violenței în familie, tinerii care părăsesc sistemul de protecție a copilului, persoane fără adăpost, victime ale traficului de persoane, ș.a; beneficiarii acestor servicii sunt asistați pe o perioadă anume, până la recuperarea/reabilitarea lor, până când sunt îndeplinite condițiile de a se reîntoarce la propriul domiciliu ori în familie sau, în unele cazuri, până la admiterea într-un centru rezidențial în care vor fi asistați pe perioada nedeterminată.

(4) Tipurile de servicii sociale prevazute la alin.(2) și (3), în funcție de obiectul principal de activitate, se pot organiza la rândul lor, sub denumiri diverse, cum ar fi: locuințe protejate, cămine pentru persoane vârstnice, centre de terapie ocupațională, centre de recuperare și reabilitate, centre de îngrijire și asistență etc.

Art.17 - (1) Serviciile sociale nerezidențiale se adresează tuturor categoriilor de beneficiari, asigură asistență și îngrijire fără găzduire și se organizează după cum urmează:

- a) Centre de zi, care derulează activități pe timpul zilei, pe o perioadă de maximum 12 – 16 ore/zi;
- b) Servicii de îngrijire personală la domiciliu;
- c) Servicii de intervenție în comunitate pentru situații de urgență sau de vulnerabilitate crescută;

(2) Serviciile prevăzute la alin.(1) lit. a) pot derula un singur tip de activități, cum ar fi centrele de consiliere, sau pot asigura mai multe activități sau servicii integrate, cum ar fi centrele de zi de recuperare/reabilitare, centrele de zi de inserție/reinserție socială, etc.

(3) Serviciile de îngrijire personală la domiciliu sunt destinate persoanelor aflate în situație de dependență care necesită ajutor pentru îndeplinirea activităților uzuale de zi cu zi.

(4) Serviciile definite la alin.(1) lit.c) răspund unor nevoi sociale sau individuale punctuale și pot fi organizate ca adăposturi de noapte, ambulanța socială sau echipe mobile pentru intervenția în stradă, cantine sociale, servicii mobile de distribuție a hranei calde, etc.

Art.18 – (1) Principalele măsuri și acțiuni specifice serviciilor sociale, derulate la nivel comunitar sunt :

- a) evidențierea, diagnosticarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale și de grup;
- b) identificarea persoanelor și familiilor aflate în situații de risc, în vederea realizării de acțiuni și măsuri cu caracter preventiv;
- c) informarea cetățenilor asupra situațiilor de risc social, precum și asupra drepturilor sociale;
- d) sensibilizarea cetățenilor asupra necesităților sociale existente sau latente și asupra resurselor umane, materiale și financiare necesare satisfacerii lor;
- e) dezvoltarea de programe cu caracter comunitar, în scopul promovării sociale a indivizilor și colectivităților;
- f) prevenirea oricărei forme de dependență prin acțiuni de identificare, ajutor, susținere, informare, consiliere;
- g) monitorizarea beneficiarului și, atunci când situația acestuia o cere, asigurarea accesului la serviciile sociale sau la alte măsuri de protecție socială și servicii sociale sau servicii de interes general, capabile să soluționeze nevoile acestuia;
- h) gestionarea eficientă a mijloacelor de conlucrare cu alte instituții publice sau organisme private;
- i) consilierea persoanelor și familiilor aflate în situație de dificultate.

(2) Activitățile derulate de serviciile sociale sunt, în principal, următoarele :

- a) găzduire și îngrijire;
- b) îngrijire personală pentru persoanele aflate în situație de dependență;
- c) asigurarea hranei și a condițiilor minimale de trai;
- d) recuperare/reabilitare;
- e) inserție/reinserție socială și profesională;
- f) asistență și suport pentru situații de risc social ;
- g) adaptare /readaptare pentru muncă și activitățile de bază ale vieții zilnice;
- h) acompaniament social;
- i) informare, consiliere, sprijin și tratament specializat.

(3) Pentru atingerea scopului pentru care sunt înființate, serviciile sociale pot integra, pe lângă activitățile prevăzute la alin.(1) și (2), activități specifice altor domenii, cum ar fi cel medical, de educație, de ocupare, de locuire , etc.

Art.19 – (1) Serviciul social înființat și organizat exclusiv pentru sprijinirea persoanelor, familiilor și grupurilor afectate de sărăcie severă și pentru care nu se percepe nici o contribuție financiară sau de alta natură din partea beneficiarului sau familiei acestuia, este definit ca serviciu de caritate.

(2) Serviciile de caritate derulează, în principal, activități de distribuire de ajutoare alimentare și materiale; după caz, pot asigura și hrană, găzduire și îngrijire.

(3) Serviciile de caritate nu se supun obligației de acreditare, dar sunt monitorizate din punct de vedere al respectării condițiilor igienico-sanitare și de pază contra incendiilor.

Art. 20 - (1) Serviciile sociale publice și private, se înființează și se organizează la nivel teritorial astfel:

- a) servicii sociale de interes local, adresate beneficiarilor care trăiesc și locuiesc pe raza teritorială a comunei, orașului, municipiului și sectoarelor Mun. București;
- b) servicii sociale de interes județean, adresate beneficiarilor care trăiesc și locuiesc pe raza teritorială a județului;
- c) servicii sociale de interes intercomunitar, adresate beneficiarilor care trăiesc și locuiesc pe raza teritorială a mai multor județe.

(2) În situații excepționale, pentru cazuri speciale, se pot înființa și servicii sociale de interes național, reprezentând, în general, modele unice și inovatoare în domeniu.

(3) Serviciile sociale de interes local sau județean pot deservi una sau mai multe unități administrativ-teritoriale.

(4) În cazul serviciilor sociale de interes intercomunitar care se adresează beneficiarilor din mai multe județe, înființarea, organizarea și finanțarea serviciului respectiv are la bază o convenție/contract de parteneriat, încheiate în condițiile legii, care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene partenere.

(5) Prevederile alin.(4) se aplică corespunzător și în cazul serviciilor sociale de interes local care se adresează beneficiarilor din mai multe comune, orașe, municipii și sectoare ale Mun.București.

Art.21 –(1) Serviciile sociale administrate de autoritățile administrației publice locale în calitate de furnizori publici, se înființează și organizează prin hotărâre a consiliului local/ județean.

(2) Serviciile sociale înființate în condițiile alin.(1) pot fi organizate ca servicii cu sau fără personalitate juridică.

(3) Pentru a avea personalitate juridică, un serviciu social rezidențial trebuie să aibă o capacitate minimă de 60 de paturi.

(4) Pentru a avea personalitate juridică, un centru de zi trebuie să dispună de capacitatea de a deservi un număr minim de 40 persoane/zi.

Art.22 –(1) Serviciile sociale cu personalitate juridică sunt conduse de un director, sprijinit de un consiliu consultativ compus din reprezentanți ai beneficiarilor și ai partenerilor sociali din unitatea administrativ teritorială respectivă.

(2) Pentru ocuparea funcției de director al unui serviciu social cu personalitate juridică se organizează concurs în condițiile legii.

(3) În funcție de subordonarea serviciului social, numirea și eliberarea din funcția de director se face de către primar, cu avizul consiliului local și al Consiliului general al Municipiului București, respectiv de către președintele consiliului județean, cu avizul consiliului județean.

(4) Componenta consiliului consultativ prevăzut la alin.(1) se aprobă prin hotărâre a consiliului local/ Consiliului general al Mun. București/consiliului județean.

Art.23 – (1) În cazul serviciilor sociale fără personalitate juridică, organizate și administrate de către autoritățile administrației publice locale, șefii de centre se numesc în baza unui concurs organizat în condițiile legii.

(2) În scopul realizării unui management eficient, în cazul serviciilor sociale fără personalitate juridică, responsabilitatea privind coordonarea și administrarea resurselor umane și materiale aferente serviciului respectiv este delegată șefului de centru.

Art.24 - (1) În scopul asigurării unei organizări unitare de sistem, regulamentele de organizare și funcționare ale serviciilor sociale se elaborează în baza unui regulament cadru și se aprobă prin hotărâre a consiliului local/Consiliului general al Mun. București/consiliului județean.

(2) Regulamentul cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, prevăzut la alin.(1), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art.25 –(1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza unui contract, încheiat între furnizorul de servicii sociale și beneficiar, în care se stipulează serviciile acordate, drepturile și obligațiile părților, precum și condițiile de finanțare.

(2) Modelul contractului prevăzut la alin.(1) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

(3) În scopul asigurării accesului tuturor beneficiarilor la servicii sociale, furnizorii publici și privați pot încheia contracte de parteneriat, în condițiile legii.

(4) Modelul contractului de parteneriat public-public sau public-privat, prevăzut la alin.(3), se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

Art.26 – Serviciile sociale se acordă conform standardelor minime de calitate, aprobate prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și, după caz, al conducătorilor autorităților cu atribuții în reglementarea și organizarea serviciilor destinate unor categorii speciale de beneficiari, precum și cu respectarea standardelor de cost/tip de serviciu/beneficiar, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Secțiunea a 2-a

Procesul de acordare a serviciilor sociale

Art.27 - (1) Serviciile sociale se acordă la solicitarea persoanei, a reprezentantului sau legal după caz, precum și din oficiu.

(2) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale se adresează serviciului public de asistență socială organizat în subordinea autorităților administrației publice județene/locale sau în aparatul de specialitate al primarului ori compartimentului de specialitate din cadrul primăriei.

(3) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui furnizor privat de servicii sociale, situație în care, dacă se încheie un contract de prestări servicii cu persoana solicitantă, furnizorul are obligația de a informa în scris, în termen de maxim 30 de zile, autoritatea

administrativ- teritorială pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului respectiv.

Art.28 - Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape principale:

- a) evaluarea inițială;
- b) elaborarea planului de intervenție;
- c) evaluarea complexă;
- d) elaborarea planului individualizat de asistență și îngrijire;
- e) implementarea măsurilor prevăzute în planul de intervenție și în planul individualizat;
- f) monitorizarea acordării serviciilor;

Art.29 - (1) Evaluarea inițială și planul de intervenție sunt realizate de asistentul social sau, în lipsa acestuia, de personal cu competențe în domeniul asistenței sociale, angajat al serviciului public de asistență socială sau al compartimentului de specialitate de la nivelul primăriei.

(2) Evaluarea inițială are drept scop identificarea nevoilor individuale sau de grup, diagnosticarea socială și elaborarea planului de intervenție, în scopul soluționării situațiilor de dificultate sau vulnerabilitate.

(3) În condițiile în care, urmare evaluării se evidențiază nevoia de informare și consiliere privind drepturile sociale și accesul la servicii sociale, aceste activități se realizează de către personalul de specialitate din cadrul serviciului public de asistență socială sau din compartimentul de specialitate de la nivelul primăriei.

(4) Planul de intervenție se adresează atât persoanei, cât și familiei sau grupului și cuprinde măsurile recomandate pentru soluționarea situațiilor de nevoie sau risc social identificate.

(5) Planul de intervenție se elaborează în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării solicitării.

Art.30-(1) În condițiile în care evaluarea inițială evidențiază existența unor situații complexe pentru a căror rezolvare se impune participarea mai multor profesioniști și implicarea altor instituții, se recomandă și se facilitează efectuarea unei evaluări complexe necesare identificării și stabilirii măsurilor de intervenție personalizate.

(2) Pentru anumite categorii de beneficiari, cum ar fi copiii separați sau în risc de separare de părinți, persoanele cu handicap, persoanele vârstnice aflate în situație de dependență, victimele violenței în familie, ș.a., evaluarea complexă se realizează în cadrul unor structuri specializate

organizate conform legii. De regulă, pentru evaluarea complexă se utilizează instrumente și tehnici standardizate, specifice domeniului de activitate.

Art.31 - (1) Procesul de evaluare complexă are drept scop elaborarea unui program de suport social, conținând ansamblul de măsuri și servicii individualizate potrivit nevoilor sociale identificate.

(2) Procesul de evaluare complexă urmărește, în principal, următoarele aspecte:

- a) evaluarea capacităților fizice, mentale, psiho-intelectuale și senzoriale, a autonomiei funcționale în relație cu activitățile uzuale de viață și capacitatea de muncă, stabilirea gradului de pierdere sau limitare funcțională ;
- b) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condițiile necesare creșterii, îngrijirii și educării copilului, precum și de a realiza obligațiile de întreținere ce îi revin, conform prevederilor Codului familiei;
- c) evaluarea mediului fizic și social în care trăiește persoana și/au familia;
- d) evaluarea gradului de inserție sau integrare socială ;
- e) evaluarea potențialului persoanei sau familiei de a se reintegra social și de a se implica în acțiunile, programele și serviciile de sprijinire pentru depășirea situațiilor de dificultate.

Art.32 - (1) Evaluarea complexă stă la baza elaborării planului individualizat de asistență și îngrijire.

(2) Pentru realizarea unui plan individualizat de îngrijire și asistență eficient, pe lângă datele furnizate în cadrul evaluării complexe este nevoie de informații adiacente privind, în principal :

- a) motivația persoanei de a solicita autorităților statului asistență și îngrijire ;
- b) consecințele negative asupra persoanei în cazul neacordării serviciilor sociale necesare;
- c) percepția proprie privind capacitatea funcțională, performanțele și resursele;
- d) capacitatea rețelei informale de a acorda servicii sociale;
- e) nevoile de suport ale personalului de asistență și îngrijire formală și informală;
- f) serviciilor sociale disponibile, modul în care acestea pot răspunde nevoilor persoanei, precum și posibilitatea de acces a beneficiarului la serviciul respectiv.

Art.33 - (1) Rezultatele evaluării complexe se comunică persoanei evaluate și serviciului public de asistență socială sau compartimentului de specialitate din cadrul primăriei pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana respectivă.

(2) Pe baza documentelor care certifică rezultatele evaluării complexe, se stabilește dreptul la serviciile sociale, acordate conform prevederilor legale în vigoare.

(3) Planul de intervenție prevăzut la art. 28 litera b) se completează cu rezultatele evaluării complexe și serviciile recomandate și acordate.

Art.34 - (1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează în baza planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de furnizorul de servicii sociale cu acordul și participarea beneficiarului și cu consimțământul formal al acestuia.

(2) Planul individualizat de asistență și îngrijire cuprinde, în principal, activitățile derulate, planificarea acestora și personalul responsabil.

(3) Răspunderea privind implementarea și monitorizarea planului individualizat de asistență și îngrijire revine persoanei desemnate de furnizor ca responsabil de caz, iar planificarea și monitorizarea activității responsabililor de caz revine managerului de caz.

Art.35 - (1) În vederea monitorizării eficienței serviciilor sociale furnizate, precum și pentru stabilirea continuării intervenției sau scoaterii din evidență a cazului, situația beneficiarului se reevaluează periodic de către managerul de caz.

(2) Pe baza rezultatelor reevaluării, planul de intervenție sau, după caz, planul individualizat de îngrijire și asistență se completează ori se revizuieste, cu consimțământul și participarea beneficiarului sau a reprezentantului legal al acestuia, ori a familiei, după caz.

Art.36 - (1) Managerii serviciilor sociale publice sau private, cu sau fără personalitate juridică, au obligația de a elabora și transmite anual autorității administrației publice locale care îi finanțează sau cofinanțează, rapoarte anuale privind situația beneficiarilor.

(2) Pe baza rapoartelor prevăzute la alin. (1) autoritatea administrației publice locale care administrează și finanțează/cofinanțează serviciile sociale evaluează performanța serviciului social și decide menținerea acestuia, contractarea ori concesionarea lui sau desființarea serviciului respectiv.

Art.37 – (1) În situații de urgență, măsurile de sprijin, precum și asistarea și îngrijirea beneficiarului se asigură imediat, evaluarea inițială și, după caz, evaluarea complexă urmând să fie efectuate ulterior.

(2) În scopul respectării dreptului la viața de familie al persoanelor luate în îngrijire, furnizorii de servicii sociale caută soluții pentru evitarea separării membrilor de familie, iar în situația în care acest lucru nu se poate realiza, aplică acele măsuri care permit sau facilitează reunirea membrilor de familie cât mai des posibil și în locații accesibile pentru fiecare.

CAPITOLUL IV ÎNGRIJIREA DE LUNGĂ DURATĂ

Secțiunea 1

Situația de dependență

Art.38 – (1) Dependența definește situația în care o persoană, ca urmare a pierderii autonomiei funcționale, din cauze fizice, psihice sau mintale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi.

(2) Situația de dependență poate fi exacerbată de absența relațiilor sociale și a resurselor economice adecvate.

(3) Situația de dependență este o consecință a bolii, traumei și dizabilității.

Art.39 – (1) Situația de dependență se clasifică în grade de dependență.

(2) Gradele de dependență sunt stabilite în funcție de pierderea sau limitarea capacității persoanei de a realiza singură activitățile de bază ale vieții zilnice și a activităților instrumentale ale vieții zilnice.

(3) Ajutorul acordat persoanei dependente pentru îndeplinirea activităților de bază ale vieții zilnice, denumite în continuare ABVZ, privește : asigurarea igienei corporale, îmbrăcare și dezbrăcare, hrănire și hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare.

(4) Ajutorul acordat persoanei dependente pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice, denumite în continuare AIVZ, privește: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălătorie, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare.

(5) În funcție de restantul funcțional, de tipul de ajutor și de timpul necesar pentru îngrijire și supraveghere, gradele de dependență sunt trei, gradul cel mai înalt de pierdere sau limitare a autonomiei funcționale fiind gradul I.

(6) Pentru cuantificarea cât mai corectă a nevoilor de îngrijire și pentru stabilirea costurilor aferente acestora, gradele de dependență cuprind două sub-grupe pentru fiecare grad.

Art.40 –(1) Evaluarea autonomiei funcționale a persoanei, stabilirea gradelor de dependență și a nevoilor de îngrijire personală se realizează în baza unei grile standard de evaluare a autonomiei funcționale, aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și a Ministerului Sănătății.

(2) Grila standard de evaluare a autonomiei funcționale cuprinde criteriile în baza cărora se evaluează limitarea sau pierderea capacității funcționale și se stabilesc gradele de dependență corespunzătoare.

(3) Pentru acordarea unor servicii de îngrijire personală optime, atât din perspectiva calității vieții beneficiarului, cât și din punct de vedere al eficienței raportului cost/serviciu, identificarea nevoilor de îngrijire personală necesită o abordare multidimensională și multidisciplinară, evaluarea abordând situația psihoafectivă, de sănătate, socio-economică și a mediului personal de viață.

(4) Stabilirea serviciilor de îngrijire personală se realizează numai în concordanță cu nevoile de ajutor identificate, urmare a evaluării autonomiei funcționale;

(5) Rezultatele evaluării autonomiei funcționale, gradul de dependență și îngrijirile personale recomandate se înscriu într-un document tipizat de încadrare în grad de dependență.

Art.41 – (1) Evaluarea autonomiei funcționale se realizează, de regulă, la domiciliul persoanei, de o echipa mobilă de evaluatori.

(2) Echipa mobilă de evaluatori, prevăzută la alin.(1) este formată din minim două persoane, respectiv un asistent social și un asistent medical.

(3) Evaluarea autonomiei funcționale, în cazul persoanelor cu afecțiuni invalidante internate în unități sanitare cu paturi, se poate realiza și la patul bolnavului, înainte de externare. În aceste situații, dacă la primăria sau serviciul public de asistență socială din localitatea în care își are domiciliul sau reședința persoana există un asistent social, echipa de evaluatori solicită, pentru definitivarea evaluării, ancheta socială efectuată la domiciliul persoanei cu referire la condițiile de locuit, accesul la utilități, componența familiei și disponibilitatea acestora privind asigurarea îngrijirilor în familie.

(4) Echipa de evaluatori completează și semnează documentul tipizat de încadrare în grade de dependență, în baza căruia se acordă dreptul la serviciile de îngrijire personală.

(5) Răspunderea asupra încadrării în grade de dependență a persoanelor evaluate revine în mod solidar membrilor echipei de evaluatori.

Art.42 – Coordonarea și organizarea procesului de evaluare a autonomiei funcționale se realizează de un serviciu public de specialitate care are, în principal, următoarele atribuții:

- a) primește și analizează cererile și documentele solicitate pentru realizarea evaluării persoanei;
- b) planifică vizitele la domiciliu ale echipelor de evaluatori;

- c) realizează evaluarea funcțională a persoanei și a nevoilor de îngrijire ale acesteia, utilizând instrumentele standardizate prevăzute de lege;
- d) stabilește programul de îngrijire și, după caz, de recuperare la domiciliu care cuprinde activitățile ce nu se pot efectua de beneficiar fără ajutorul altei persoane, frecvența vizitelor la domiciliu;
- e) recomandă internarea persoanei într-un centru rezidențial cu găzduire pe perioadă determinată sau nedeterminată, dacă situația acesteia impune instituționalizarea;
- f) colaborează cu primăria pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana, în vederea organizării acordării serviciilor de îngrijire formală la domiciliu;
- g) colaborează cu serviciile publice de asistență socială din subordinea consiliilor locale/județene, în vederea admiterii persoanei într-un centru rezidențial;

Art.43 – (1) Serviciile de îngrijire personală, respectiv tipul de ajutor acordat persoanei pentru îndeplinirea ABVZ și AIVZ se cuantifică pe categorii de activități și timpul necesar efectuării lor.

(2) Programul zilnic al personalului de îngrijire, precum și costul îngrijirilor se stabilește în funcție de activitățile realizate/oră.

(3) Fiecărui grad de dependență și sub-grupelor aferente le corespunde un număr maxim de ore de îngrijire/zi.

(4) Pentru sprijinirea beneficiarului care necesită îngrijire și suport pentru îndeplinirea ABVZ și AIVZ, se acordă prestații de asistență socială speciale al căror nivel se calculează în funcție de costul îngrijirilor stabilit în condițiile alin.(2) și (3).

Secțiunea a 2-a

Serviciile de îngrijire personală

Art.44 – (1) Prin îngrijire de lungă durată se înțelege îngrijirea, pe perioadă nedeterminată, a persoanei care necesită ajutor pentru îndeplinirea ABVZ și AIVZ.

(2) Îngrijirea de lungă durată se asigură la domiciliul beneficiarului, în centrele rezidențiale, precum și în centre de zi, după caz.

(3) Serviciile sociale care asigură îngrijirea de lungă durată sunt denumite generic servicii de îngrijire personală.

(4) Principalii beneficiari ai serviciilor de îngrijire personală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu handicap și bolnavii cronici.

Art.45 – (1) Îngrijirea persoanelor dependente se clasifică în:

- a) îngrijire la externare, pe perioadă determinată de maximum 60 zile, pentru persoanele care necesită continuarea tratamentului și supravegherii medicale și prezintă o afectare temporară a autonomiei funcționale;
- b) îngrijire de lungă durată, pe perioadă nedeterminată, pentru persoanele cu potențial limitat de recuperare a autonomiei fizice, psihice sau mintale.

(2) În situația prevăzută la alin.(1) litera a), serviciile de îngrijire au în vedere limitarea duratei de spitalizare sau prevenirea spitalizărilor repetate și constau în servicii de îngrijire medicală, servicii de recuperare și, după caz, servicii de îngrijire personală.

Art.46 –Orice persoană care nu-și mai poate îndeplini singură ABVZ și AIVZ, are dreptul la servicii de îngrijire personală, în funcție de specificul nevoilor, situația familială, socio-economică și mediul personal de viață.

Art.47 - (1) Evaluarea situației de dependență se face la cererea persoanei sau, după caz, a reprezentantului său legal, a oricărei alte persoane sau instituții, precum și din oficiu.

(2) În situația în care persoana este în atenția serviciilor publice de asistență socială organizate în subordinea consiliilor locale sau în atenția personalului cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al primarului, acestea pot solicita evaluarea persoanei în vederea stabilirii gradului de dependență și acordării serviciilor de îngrijire personală.

Art.48 – (1) Îngrijirea personală la domiciliu poate fi formală și informală.

(2) Îngrijirea informală se asigură de membrii de familie, prieteni, vecini sau o altă persoană necalificată care își asumă responsabilitatea îngrijirii persoanei vârstnice.

(3) Îngrijirea formală se asigură de persoana calificată, certificată profesional în ocupația de îngrijitor la domiciliu pentru persoana vârstnică, îngrijitor bolnavi cronici, precum și de asistent personal al persoanei cu handicap grav.

(4) Prin excepție de la prevederile alin.(2), asistentul personal al persoanei cu handicap grav poate fi membru de familie al beneficiarului.

Art.49 – Serviciile de îngrijire personală se pot organiza și acorda integrat cu alte servicii, cum ar fi:

- a) servicii de reabilitare și adaptare a mediului: mici amenajări, reparații și altele asemenea.

- b) servicii medicale, de la servicii medicale de îngrijire, până la investigații paraclinice, diagnostic, tratament, etc;
- c) alte servicii: kinetoterapie, fizioterapie, gimnastică medicală, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie și altele asemenea.

Art.50 - (1) Furnizarea serviciilor de îngrijire formală la domiciliu se realizează în baza planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de furnizorul de servicii sociale.

(2) Planul individualizat de asistență și îngrijire are la bază recomandările cuprinse în programul de îngrijire și recuperare, prevăzut la art. 42 litera d);

(3) Planul individualizat de asistență și îngrijire cuprinde, în principal, activitățile de îngrijire ce urmează a fi realizate, programarea acestora, observații ale beneficiarului sau familiei acestuia, consemnările îngrijitorului și ale managerului de caz.

(4) Stabilirea planului individualizat de asistență și îngrijire se realizează în colaborare cu beneficiarul și familia acestuia.

(5) Serviciile de îngrijire personală se planifică și se programează în vizite zilnice sau vizite săptămânale sau lunare, repartizate la intervale regulate.

(6) Persoana care necesită asistență și/sau supraveghere permanentă poate beneficia de îngrijire zilnică acordată de îngrijitorul formal pentru maximum 8 ore /zi, consecutive sau repartizate la intervale regulate pe parcursul zilei.

(7) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin.(6), au prima indicație de instituționalizare, în cazul în care nu au familie, sau familia acestora nu poate asigura îngrijirea necesară.

(8) Serviciile de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea AIVZ sunt acordate de voluntari sau de îngrijitorii informali și, numai în lipsa acestora, de îngrijitori formali.

(9) Răspunderea privind respectarea întocmai a planului individualizat de asistență și îngrijire revine persoanei care acordă îngrijirile, managerul de caz având responsabilitatea monitorizării activității îngrijitorilor și a revizuirii planurilor de asistență și îngrijire.

Art.51 - (1) Îngrijitorul informal care, pentru serviciile de îngrijire acordate, beneficiază de prestații financiare sau facilitati prevăzute de lege, are obligația de a respecta și aplica planul individualizat de asistență și îngrijire prevăzut la art. 50 alin (1).

(2) Îngrijitorii informali beneficiază de instruire gratuită, asigurată de autoritățile administrației publice locale.

CAPITOLUL V

ADMINISTRAREA SERVICIILOR SOCIALE

Art.52 –(1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale are următoarele atribuții principale în organizarea serviciilor sociale adresate persoanelor, familiilor și grupurilor aflate în situație de dificultate sau vulnerabilitate:

- a) elaborează legislația în domeniu și urmărește aplicarea ei de către instituțiile administrației publice, precum și de către oricare furnizor public sau privat de servicii sociale;
- b) identifică prioritățile de dezvoltare a serviciilor sociale pe categorii de beneficiari și tipuri de nevoi în baza cărora elaborează politicile publice, strategiile și programele sociale adresate persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, victimelor violenței în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor și familiilor afectate de sărăcie, precum și altor categorii de persoane aflate în nevoie.
- c) colectează și prelucrează datele și informațiile referitoare la beneficiari, furnizori și serviciile sociale acordate, la nivel național;
- d) monitorizează implementarea strategiilor județene și a mun. București privind dezvoltarea de servicii sociale;
- e) elaborează standardele de cost pentru serviciile sociale și monitorizează respectarea lor de către furnizorii publici;
- f) elaborează criteriile, indicatorii de performanță și standardele de calitate privind serviciile sociale, monitorizează și controlează respectarea lor de către furnizorii publici și privați;
- g) monitorizează și controlează respectarea legislației în domeniul serviciilor sociale de către autoritățile administrației publice locale și de către furnizorii de servicii sociale;
- h) elaborează și implementează programe de interes național destinate dezvoltării și sustenabilității serviciilor sociale;
- i) elaborează și implementează programe și proiecte finanțate din fonduri structurale și alte fonduri internaționale;
- j) acordă subvenții pentru dezvoltarea serviciilor sociale, în condițiile legii;
- k) finanțează cheltuielile cu lucrări de construcții, reparații, modernizări și amenajări efectuate la centrele de servicii sociale, în condițiile legii;
- l) coordonează metodologic activitatea serviciilor publice de asistență socială de la nivel teritorial și colaborează permanent cu autoritățile administrației publice locale;
- m) colaborează și desfășoară acțiuni și programe comune cu furnizorii privați de servicii sociale;

n) încheie memorandumuri și protocoale de co-finanțare a serviciilor sociale din fonduri interne și externe;

o) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează regulamentul de organizare și funcționare al serviciilor publice de asistență socială organizate în subordinea consiliilor județene/consiliilor locale ale sectoarelor Mun. București/Consiliului General al Mun. București sau, după caz în aparatul de specialitate al primarului, precum și structura orientativă de personal, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale colaborează cu alte instituții publice cu atribuții prevăzute de lege în reglementarea, dezvoltarea și acordarea de servicii sociale destinate unor categorii anume de beneficiari.

Art.53 – (1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale este instituția responsabilă de aplicarea unitară, la nivel național, a politicilor publice, strategiilor și programelor naționale din domeniul serviciilor sociale adresate copiilor, familiilor în dificultate, persoanelor cu handicap, victimelor violenței în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor afectate de sărăcie și alte categorii de persoane aflate în risc de excludere socială.

(2) Responsabilitatea reglementării, organizării și acordării serviciilor sociale și măsurilor de asistență socială pentru persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, persoanele dependente de consumul de droguri și alte substanțe toxice și victimele traficului de persoane revine Administrației Naționale a Penitenciarelor, Agenției Naționale Antidrog pentru persoanele dependente de consumul de droguri, respectiv Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane.

Art.54 – Pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, autoritățile administrației publice locale înființează servicii publice de asistență socială organizate ca instituții cu personalitate juridică aflate în subordine, ca instituții fără personalitate juridică constituite în aparatul de specialitate al primarului și, în cazul comunelor, sub forma unor compartimente de specialitate.

Art.55 - (1) Autoritățile administrației publice de la nivel județean au următoarele responsabilități și atribuții principale în domeniul serviciilor sociale:

- a) elaborează, în baza strategiilor locale, în concordanță cu strategiile naționale și nevoile locale identificate, strategia județeană de dezvoltare a serviciilor sociale, pe termen mediu și lung și răspunde de aplicarea acesteia;
- b) elaborează planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale administrate și/sau finanțate, care cuprind date detaliate privind numărul și categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înființate, programul de contractare a serviciilor din fonduri publice, bugetul estimat și sursele de finanțare;
- c) inițiază, coordonează și aplică măsurile de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială în care se pot afla anumite grupuri sau comunități;
- d) coordonează înființarea, organizarea și furnizarea serviciilor sociale, în concordanță cu nevoile și situațiile de dificultate identificate, asigurând o acoperire echitabilă a dezvoltării acestora pe întreg teritoriul județului;
- e) acordă sprijin financiar și tehnic pentru susținerea serviciilor sociale de pe raza teritorială a județului;
- f) asigură informarea și consilierea beneficiarilor, precum și informarea populației de la nivelul județului, privind drepturile sociale și serviciile sociale disponibile;
- g) înființează, administrează și finanțează serviciile sociale din domeniul protecției copilului, protecției persoanelor cu handicap, precum și alte serviciile sociale de interes județean;
- h) acordă sprijin autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza teritorială a județului, în scopul planificării, dezvoltării și organizării serviciilor sociale de interes local;
- i) colectează, prelucrează și administrează datele și informațiile privind beneficiarii, furnizorii publici și privați și serviciile administrate de aceștia, existente la nivel județean;
- j) încheie, în condițiile legii, contracte de parteneriat, contracte de prestări servicii și alte contracte și convenții de colaborare, pentru înființarea, administrarea, finanțarea și co-finanțarea de servicii sociale;
- k) planifică și realizează activitățile de informare, formare și îndrumare metodologică, în vederea creșterii performanței personalului care administrează și acordă servicii sociale la nivel județean;
- l) colaborează permanent cu organizațiile societății civile care reprezintă interesele diferitelor categorii de beneficiari, precum și cu furnizorii privați de servicii sociale;
- m) organizează și realizează activitățile specifice contractării serviciilor sociale acordate de furnizorii privați prin aplicarea procedurilor de achiziție, concesiune, subvenționare sau sistemul liberei alegeri;

- n) înființează și administrează baza de date referitoare la toți furnizorii privați de servicii sociale de la nivel județean, în scopul contractării serviciilor sociale;
- o) monitorizează și evaluează serviciile sociale înființate și administrate;
- p) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și externă în domeniul serviciilor sociale;
- q) acordă asistență tehnică necesară pentru crearea și formarea structurilor comunitare consultative, ca formă de sprijin în activitatea de asistență socială;
- r) elaborează proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale în conformitate cu planul anual de acțiune;
- s) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Atribuțiile prevăzute alin.(1) sunt exercitate de serviciul public de asistență socială din subordinea consiliului județean, respectiv direcția generală de asistență socială și protecția copilului. Regulamentul de organizare și funcționare a direcției generale de asistență socială și protecția copilului, precum și structura orientativă de personal se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2), atribuțiile prevăzute la alin.(1) literele i), l), m), n) și după caz, cele de la litera o) sunt realizate de compartimente cu această destinație organizate în aparatul de specialitate al consiliului județean.

Art.56 –(1) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul municipiilor, orașelor și comunelor au următoarele responsabilități și atribuții principale în domeniul serviciilor sociale:

- a) identifică și evaluează nevoile sociale ale comunității, precum și nevoile și situațiile de dificultate individuale și stabilesc prioritățile de intervenție în comunitate;
- b) elaborează propriile planuri de acțiune privind serviciile sociale, în baza nevoilor identificate la nivel local, în conformitate cu strategia județeană de dezvoltare a serviciilor sociale, precum și în funcție de resursele umane, materiale și financiare disponibile; planurile de acțiune cuprind inclusiv măsuri prioritare, estimarea costurilor și sursele bugetare;
- c) înființează, administrează și acordă servicii sociale de interes local;
- d) inițiază și încheie contracte și convenții de parteneriat cu alte autorități locale pentru acordarea de servicii sociale;
- e) încheie contracte și/sau convenții de parteneriat cu consiliul județean pentru cofinanțarea unor servicii sociale, pentru derularea acțiunilor de formare de personal, pentru

- solicitarea de asistență tehnică, pentru realizarea unor proiecte cu finanțare de la bugetul de stat sau din fonduri structurale și/sau alte fonduri externe;
- f) elaborează și implementează proiecte cu finanțare din fonduri interne, fonduri structurale și/sau alte fonduri externe;
 - g) organizează și realizează activitățile specifice contractării serviciilor sociale acordate de furnizorii privați prin aplicarea procedurilor de achiziție, concesiune sau sistemul liberei alegeri;
 - h) asigură soluționarea urgențelor sociale din comunitate;
 - i) întocmește propria bază de date privind beneficiarii de servicii sociale, furnizorii publici și privați și serviciile acordate de aceștia care activează la nivelul unității administrativ-teritoriale respective;
 - j) elaborează proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale, în conformitate cu planul de acțiune propriu.
 - k) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) sunt exercitate serviciul public de asistență socială din subordinea consiliului local, respectiv direcția de asistență socială sau după caz, serviciul ori compartimentul de specialitate organizat în subordinea consiliului local sau în aparatul de specialitate al primarului.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2), atribuțiile prevăzute la alin.(1) litera g) și, după caz, cele de la literele e) și f), sunt realizate de compartimente cu această destinație organizate în aparatul de specialitate al primarului.

Art.57 – (1) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul sectoarelor Mun. București, în domeniul serviciilor sociale au următoarele responsabilități și atribuții:

- a) elaborează, în concordanță cu nevoile locale identificate, cu strategiile naționale în domeniul serviciilor sociale, propria strategie de dezvoltare a serviciilor sociale la nivel de sector, pe termen mediu și lung și răspunde de aplicarea acesteia;
- b) elaborează planurile anuale de acțiune în domeniul serviciilor sociale care cuprind inclusiv măsuri prioritare, estimarea costurilor și sursele bugetare;
- c) identifică nevoile sociale din raza sectorului și le soluționează, în condițiile legii;
- d) înființează, organizează și acordă serviciile sociale adresate copilului, persoanelor cu handicap, precum și alte servicii sociale de interes local;
- e) inițiază și aplică programe de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială și asigură soluționarea urgențelor sociale;

- f) asigură informarea și consilierea beneficiarilor, precum și informarea populației de la nivelul sectorului, privind drepturile sociale și serviciile sociale disponibile;
- g) colectează, prelucrează și administrează datele și informațiile privind beneficiarii, furnizorii publici și privați și serviciile administrate de aceștia, existente la nivel de sector;
- h) încheie, în condițiile legii, contracte de parteneriat, contracte de prestări servicii și alte contracte și convenții de colaborare, pentru înființarea, administrarea, finanțarea și cofinanțarea de servicii sociale;
- i) planifică și realizează activitățile de informare, formare și îndrumare metodologică, în vederea creșterii performanței personalului care administrează și acordă servicii sociale la nivel de sector;
- j) colaborează permanent cu organizațiile societății civile care reprezintă interesele diferitelor categorii de beneficiari, precum și cu furnizorii privați de servicii sociale;
- k) organizează și realizează activitățile specifice contractării serviciilor sociale acordate de furnizorii privați prin aplicarea procedurilor de achiziție, concesionare, subvenționare sau sistemul liberei alegeri;
- l) înființează și administrează baza de date referitoare la toți furnizorii privați de servicii sociale de la nivel județean, în scopul contractării serviciilor sociale;
- m) monitorizează și evaluează serviciile sociale înființate și administrate;
- n) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și externă în domeniul serviciilor sociale;
- o) elaborează proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale în conformitate cu planul anual de acțiune;
- p) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin.(1) sunt exercitate de serviciul public de asistență socială din subordinea consiliului local, respectiv direcția generală de asistență socială și protecția copilului.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(1), atribuțiile prevăzute la literele h), k), l) și după caz, cele de la litera m) sunt realizate de compartimente cu această destinație organizate în aparatul de specialitate al primarului.

Art.58 – (1) La nivelul Consiliul General al Mun. București, serviciul public de asistență socială, respectiv direcția generală de asistență socială, înființată în aparatul de specialitate al primarului, are următoarele responsabilități și atribuții principale:

- a) elaborează strategia de dezvoltare a serviciilor sociale pentru Mun. București, pe termen mediu și lung, în baza strategiilor de sector, precum și a nevoilor și situațiilor de

- vulnerabilitate identificate pe raza teritorială a municipiului, în scopul dezvoltării unitare și echitabile a serviciilor sociale la nivelul întregii capitale;
- b) colaborează cu serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor, precum și cu furnizorii de servicii sociale publici sau privați și alte organizații ale societății civile care reprezintă interesele beneficiarilor, în vederea facilitării accesului echitabil al tuturor cetățenilor capitalei la serviciile sociale existente pe raza teritorială a întregului municipiu;
 - c) avizează strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel de sector;
 - d) elaborează planul anual propriu de acțiune în domeniul serviciilor sociale, în baza nevoilor identificate, strategiei municipale și resurselor umane, materiale și financiare disponibile;
 - e) inițiază și aplică programe de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială, asigură soluționarea urgențelor sociale și dezvoltă proiecte de servicii sociale destinate, în principal, categoriilor de persoane ale căror nevoi nu sunt acoperite de serviciile create la nivelul sectoarelor municipiului București;
 - f) creează sistemul informațional managerial necesar administrării și monitorizării rețelei de servicii sociale proprii și a celor existente la nivel de sector, precum și comunicării și relaționării cu publicul;
 - g) încheie, în condițiile legii, contracte de parteneriat, contracte de prestări servicii și alte contracte și convenții de colaborare, pentru înființarea, administrarea, finanțarea și cofinanțarea de servicii sociale;
 - h) planifică și realizează activitățile de informare, formare și îndrumare metodologică, în vederea creșterii performanței personalului care administrează și acordă servicii sociale la nivelul municipiului București;
 - i) înființează, organizează și acordă servicii sociale de interes local pentru persoanele care trăiesc pe raza teritorială a municipiului București, dar nu au domiciliul sau reședința într-un sector
 - j) organizează și realizează activitățile specifice contractării serviciilor sociale acordate de furnizorii privați prin aplicarea procedurilor de achiziție, concesiune sau sistemul liberei alegeri;
 - k) înființează și administrează baza de date referitoare la toți furnizorii privați de servicii sociale de la nivel județean, în scopul contractării serviciilor sociale;
 - l) monitorizează și evaluează serviciile sociale înființate și administrate;
 - m) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și externă în domeniul serviciilor sociale;

n) elaborează și propune Consiliului General al Mun. București proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială, în conformitate cu planul de acțiune propriu;

o) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), atribuțiile prevăzute la literele g), j), k) și după caz, cele de la litera l) sunt realizate de alte compartimente de specialitate cu această destinație organizate în aparatul de specialitate al primarului.

Art.59 – (1) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale județene și a Mun. București se elaborează pe termen mediu, respectiv pe o perioadă de 5 ani și pe termen lung, respectiv pe o perioadă de 10 ani și cuprind măsurile și acțiunile din domeniu, buget estimativ, precum și planificarea acestora.

(2) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin.(1) se dezbate și se avizează de către Comisiile județene de incluziune socială și a Mun. București, anterior aprobării lor prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului general al Mun. București.

(3) Comisiile județene de incluziune socială și cea a Mun. București, sunt constituite la nivelul instituției prefectului și funcționează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(4) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul sectoarelor Mun. București elaborează propriile strategii de dezvoltare a serviciilor sociale care sunt cuprinse în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a Mun. București. Consiliul general al Mun. București colaborează cu consiliile locale de sector în vederea asigurării de oportunități egale pentru toți locuitorii capitalei în accesarea serviciilor sociale.

(5) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin.(1) și alin.(4) se elaborează în termen de maxim 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art.60 - (1) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale se elaborează de către autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu măsurile și acțiunile prevăzute în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a județului de care aparțin, respectiv în cea a Mun. București, pentru sectoarele de la nivelul capitalei.

(2) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale, prevăzute la alin.(1) cuprind date detaliate privind numărul și categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înființate, programul de contractare a serviciilor de la furnizorii privați, programul de subvenționare, bugetul estimat și sursele de finanțare;

(3) Planurile anuale de acțiune elaborate de autoritățile administrației publice locale, anterior aprobării acestora prin hotărâre a consiliului local, se transmit pentru consultare consiliului Județean, respectiv consiliului general al Mun. București.

(4) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale administrate și/sau finanțate de consiliile județene, de consiliile locale ale sectoarelor Mun. București, precum și de consiliul general al Mun. București, anterior supunerii acestora spre aprobare prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local al sectorului/consiliului general al capitalei, se transmit pentru informare și consultare comisiilor teritoriale de incluziune socială.

Art.61 – (1) Autoritățile administrației publice locale și toți furnizorii publici de servicii sociale, au obligația de a organiza și acorda serviciile sociale, precum și de a planifica dezvoltarea acestora, numai în funcție de nevoile identificate ale persoanelor din comunitate, de prioritățile asumate, de resursele disponibile și cu respectarea celui mai eficient raport cost/beneficiu.

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale adecvate și de calitate, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura resursele umane, financiare și materiale, în conformitate cu reglementările în vigoare, strategia proprie de dezvoltare a serviciilor sociale și planurile anuale de acțiune în domeniu.

(3) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor Mun. București înființează servicii sociale rezidențiale de interes local numai dacă numărul solicitărilor justifică existența unui astfel de serviciu pe raza lor teritorială.

(4) În condițiile în care numărul solicitărilor este limitat sau în cazul în care nu dispun de resurse suficiente, autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor Mun. București încheie parteneriate pentru înființarea de servicii rezidențiale de interes local pentru persoanele care au domiciliul /reședința în unitățile administrativ teritoriale partenere.

(5) Consiliul județean, în baza nevoilor identificate și cererilor de așteptare înregistrate la nivelul județului, înființează servicii sociale rezidențiale de interes județean.

(6) Autoritățile administrației publice locale pot decide, prin hotărâre de consiliu, schimbarea destinației serviciilor sociale destinate unei anumite categorii de beneficiari, numai în alte categorii de servicii sociale sau, în cazuri bine justificate, în servicii de educație, de sănătate sau cultură.

Art.62 - În vederea funcționării eficiente a sistemului național de servicii sociale, direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului de la nivel județean și al sectoarelor Mun. București, precum și direcția generală de asistență socială a Mun. București au următoarele obligații, în relație cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale:

- a) de a respecta și aplica prevederile reglementărilor legale în vigoare, ale strategiilor și programelor naționale din domeniul serviciilor sociale;
- b) de a transmite ministerului, în termen de 30 zile de la aprobare, strategia de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel județean/al sectoarelor Mun. București/ al Mun. București;
- c) de a transmite ministerului, în termenele solicitate, situațiile statistice, datele, informațiile, indicatorii care privesc serviciile sociale organizate și acordate la nivelul județului, municipiului București și sectoarelor capitalei;
- d) de a respecta și aplica, în cadrul planurilor anuale de acțiune, prioritățile naționale de dezvoltare a serviciilor sociale;
- e) de a răspunde, în termenele prevăzute de lege, la solicitările ministerului referitoare la serviciile sociale aflate în coordonare și administrare.

Art.63 – (1) Datorită complexității nevoilor sociale și diversității beneficiarilor, a permanentelor schimbări cantitative și calitative caracteristice riscurilor sociale și situațiilor de dificultate, în domeniul serviciilor sociale activează personal cu profesii, specialități și competențe diverse.

(2) În scopul asigurării unor servicii sociale eficiente și flexibile, capabile să răspundă nevoilor beneficiarilor aflate în evoluție continuă, personalul angajat în serviciile publice de asistență socială din subordinea consiliului județean, consiliului local/al sectorului Mun. București și Consiliului general al Mun. București cu atribuții în coordonarea, organizarea și acordarea serviciilor sociale, în evaluarea și managementul de caz, precum și personalul care activează în cadrul serviciilor sociale aflate în administrare, este personal contractual.

(3) Personalul angajat în cadrul serviciilor prevăzute la alin.(2) cu atribuții în administrarea prestațiilor sociale, în realizarea și elaborarea strategiilor și planurilor anuale de acțiune, în colectarea și administrarea bazelor de date, în administrarea resurselor umane și a activităților economico-financiare, precum și directorul și directorii adjuncți sunt funcționari publici.

CAPITOLUL VI

FINANȚAREA SERVICIILOR SOCIALE

Art. 64- Serviciile sociale se finanțează din următoarele surse:

- a) bugetul de stat;
- b) bugetul local al județului, respectiv al municipiului București;
- c) bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv bugetele locale ale sectoarelor municipiului București;

- d) donații, sponsorizări sau alte contribuții din partea persoanelor fizice ori juridice din țară și din străinătate;
- e) fonduri externe rambursabile și nerambursabile;
- f) contribuția persoanelor beneficiare;
- g) alte surse de finanțare, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art.65 - De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea programelor de interes național, elaborate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și de alte autorități ale administrației publice centrale cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și aprobate prin hotărâre a Guvernului ;
- b) finanțarea programelor de subvenționare a furnizorilor privați de servicii sociale, derulat de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale
- c) finanțarea înființării unor instituții de asistență socială-pilot;
- d) finanțarea serviciilor sociale acordate prin structurile publice aflate în subordinea-coordonarea autorităților administrației publice centrale;
- e) finanțarea serviciilor sociale acordate de autoritățile administrației publice locale și a altor furnizori publici și privați de servicii sociale, în condițiile legii;
- f) finanțarea programelor de educație permanentă a personalului de specialitate și a programelor de cercetare din domeniul serviciilor sociale;
- g) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru centrele de zi și rezidențiale, în condițiile legii;
- h) co-finanțarea serviciilor sociale, în baza, memorandumurilor, protocoalelor, convențiilor de parteneriat, încheiate conform legii;
- i) alte cheltuieli stabilite prin legile bugetare anuale.

Art.66 – (1) Alocarea fondurilor de la bugetul de stat destinate susținerii funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unităților administrativ teritoriale se realizează în baza fundamentărilor transmise de autoritățile administrației publice locale.

(2) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale se realizează în baza standardelor de cost în vigoare pentru serviciile sociale administrate, contractate sau subvenționate în condițiile legii, precum și în baza estimării costurilor necesare funcționării serviciilor nou înființate în anul bugetar respectiv.

(3) Standardele de cost pentru serviciile sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale. Costul standard anual/beneficiar/tip de serviciu se indexează cu rata inflației și se revizuieste ori de câte ori este nevoie.

(4) Alocarea sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru finanțarea serviciilor sociale, în condițiile alin.(2) se realizează după cum urmează:

- a) 80% pentru serviciile sociale din sistemul de protecție al copilului și al persoanelor cu handicap, precum și pentru serviciile acordate persoanelor fără adăpost;
- b) 70% pentru serviciile acordate victimelor violenței în familie;
- c) 50% pentru serviciile de îngrijire la domiciliu și în centre rezidențiale acordate persoanelor vârstnice;
- d) 30% pentru cantinele sociale și alte categorii de servicii sociale organizate la nivel comunitar;
- e) 30% din suma totală necesară subvenționării de către consiliul județean furnizorilor privați de servicii sociale .

(5) Autoritățile administrației publice locale au obligația să asigure din bugetele proprii și alte venituri extrabugetare sumele în completarea celor alocate din bugetul de stat conform prevederilor alin.(4).

Art.67 - Din bugetele locale ale județelor se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenționate în condițiile legii, ori co-finanțate în baza contractelor de parteneriat;
- b) finanțarea sau co-finanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale;
- c) co-finanțarea serviciilor sociale care funcționează în mediul rural și în localități defavorizate, în baza unor contracte de parteneriat încheiate bianual.
- d) finanțarea cheltuielilor de funcționare a comisiilor de evaluare și a serviciilor de evaluare complexă , prevăzute de lege;
- e) finanțarea sau, după caz, co-finanțarea în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale, a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul județului respectiv;
- f) finanțarea și co-finanțarea, în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale, a acțiunilor de sensibilizare a comunității privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul județului.
- g) co-finanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;

h) alte finanțări sau co-finanțări prevăzute de lege.

Art. 68- Din bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenționate în condițiile legii, ori co-finanțate în baza contractelor de parteneriat;
- b) finanțarea sau co-finanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale.
- c) finanțarea sau, după caz, co-finanțarea în parteneriat cu consiliul județean, a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul comunității respective ;
- d) finanțarea și co-finanțarea, în parteneriat cu consiliul județean a acțiunilor de sensibilizare a populației privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul comunității;
- e) co-finanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale;
- f) alte finanțări sau co-finanțări prevăzute de lege.

(2) Prevederile privind subvenționarea de la alin.(1) lit.a) se aplică exclusiv pentru bugetele sectoarelor municipiului București.

Art.69 – (1) Serviciile medicale asigurate beneficiarilor de servicii sociale în centrele rezidențiale și de zi se finanțează de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate sau pe bază de contract de prestări servicii cu cabinetele medicilor de familie sau cabinetele de specialitate.

(2) Furnizorii publici și privați care acordă servicii de îngrijire în sistem rezidențial asigură din fonduri proprii medicamente uzuale acordate fără prescripție medicală, materiale sanitare și echipamentele necesare îngrijirii persoanei asistate, care nu sunt finanțate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate sau din programele Ministerului Sănătății .

Art.70 - (1) Pentru finanțarea serviciilor sociale se pot utiliza veniturile obținute din sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, acordate de persoane fizice și juridice, române și străine furnizorilor de servicii.

(2) Serviciile sociale pot fi finanțate din fonduri internaționale stabilite prin memorandumurile sau protocoalele de finanțare încheiate de statul român cu donatorii, precum și proiecte selectate în cadrul programelor operaționale regionale.

Art.71 – (1)Furnizorii publici și privați de servicii sociale au obligația de a face publice costurile/beneficiar/an pentru toate categoriile de servicii sociale aflate în administrare.

(2) Furnizorii publici de servicii sociale au obligația ca, în termenele prevăzute de lege, să transmită Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și autorităților administrației publice centrale aflate în subordinea acestuia datele privind funcționarea serviciilor, beneficiarii, costul mediu/an /beneficiar, înregistrate în anul anterior raportării.

TITLUL II

REGLEMENTĂRI SPECIALE

CAPITOLUL I

SERVICII SOCIALE PENTRU PERSOANELE VÂRSTNICE

Art.72 – Statul, prin politicile publice din domeniul serviciilor sociale, contribuie la promovarea, respectarea și garantarea drepturilor persoanelor vârstnice la o viață independentă, împlinită și demnă, precum și la facilitarea participării acestora la viața socială, economică, politică și culturală.

Art.73 – (1) Persoanele vârstnice care necesită îngrijire și asistență, beneficiază de servicii sociale acordate la domiciliu, în centre de zi și în centre rezidențiale.

(2) Sunt considerate persoane vârstnice, persoanele care au împlinit vârsta standard de pensionare stabilită de lege.

Art.74 - (1) Dreptul la servicii sociale se acordă la cererea persoanei vârstnice, a familiei, a reprezentantului legal sau din oficiu.

(2) În vederea stabilirii dreptului persoanelor vârstnice la servicii sociale, autoritățile administrației publice locale, prin serviciile publice de asistență socială organizate potrivit legii, realizează evaluarea inițială a situației persoanei sau persoanelor vârstnice cu domiciliul sau reședința în raza lor teritorială și elaborează planul de intervenție.

(3) Planul de intervenție prevăzut la alin.(2) cuprinde măsurile necesare soluționării situațiilor de risc social sau de bătrânețe, respectiv furnizarea de prestații și servicii sociale, precum și asigurarea oricăror altor măsuri de protecție socială prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

(4) Aprobarea, respingerea, suspendarea sau încetarea dreptului la servicii sociale se face de către primarul unității administrativ teritoriale pe raza căreia se află persoana vârstnică, sau, după caz, de directorul serviciului public de asistență socială.

Art.75 – (1) Serviciile sociale se organizează descentralizat, la nivel comunitar, în funcție de numărul estimat al persoanelor vârstnice considerate potențiali beneficiari, numărul cererilor în așteptare, nevoile identificate, complexitatea situațiilor de dependență și gradul de risc social.

(2) La procesul decizional privind dezvoltarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a consulta organismele reprezentative ale persoanelor vârstnice.

Art.76 -Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor Mun. Bucuresti au obligația de a asigura serviciile de îngrijire personală la domiciliu sau, după caz, în centre rezidențiale, a persoanelor varstnice dependente singure sau a caror familie nu poate sa le asigure îngrijirea.

Art.77 - Persoanele vârstnice beneficiază de servicii de îngrijire personală acordate în funcție de gradul de dependență și situația lor socio-economică.

Art.78 - Îngrijirea persoanelor vârstnice poate fi asigurată într-un pachet integrat de servicii sociale și medicale, servicii de recuperare și reabilitare, precum și alte tipuri de servicii destinate prevenirii și limitării pierderii autonomiei funcționale a persoanei.

Art.79 - Evaluarea autonomiei funcționale pentru îndeplinirea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice și stabilirea gradelor de dependență se realizează pe baza Grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, instrument standard de evaluare geriatrică.

Art.80 – (1) Evaluarea și reevaluarea situației de dependență a persoanei vârstnice se realizează de o echipă de evaluare, formată din asistent social și asistent medical, la domiciliul sau reședința persoanei.

(2) Evaluarea situației de dependență a persoanei vârstnice se poate realiza și în spital, unitatea de asistență medico-socială sau altă instituție în care aceasta este internată sau găzduită.

(3) Membrii echipei de evaluare răspund în solidar asupra corectitudinii datelor și informațiilor înscrise în formularul tipizat, precum și asupra încadrării în gradul de dependență corespunzător nivelului de afectare a autonomiei funcționale a persoanei evaluate.

Art.81 – (1) Furnizarea serviciilor de îngrijire se realizează conform planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de furnizorul de servicii sociale în baza recomandărilor formulate de echipa de evaluare, prevăzută la art. 80 alin.(1).

(2) În funcție de nevoile persoanei vârstnice și în scopul menținerii acesteia cât mai mult posibil la domiciliul propriu, autoritățile administrației publice locale facilitează accesul sau asigură alte categorii de servicii, cum ar fi serviciile de îngrijire medicală, servicii de recuperare/reabilitare, servicii de amenajare și adaptare a locuinței, servicii de consiliere și companie, ș.a.

Art.82 – (1) Beneficiază gratuit de servicii de îngrijire persoana vârstnică dependentă care se află în una din următoarele situații:

- a) nu are familie sau nu se află în întreținerea unei sau unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;
- b) nu dispune și nu realizează venituri proprii;
- c) veniturile persoanei vârstnice sunt insuficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;
- d) veniturile membrilor de familie care, conform Codului Familiei, au obligația de întreținere, nu sunt suficiente pentru a asigura costurile de îngrijire a persoanei vârstnice.

(2) Serviciile de consiliere în vederea prevenirii marginalizării sociale și pentru reintegrare socială, se asigură fără plata unei contribuții, ca un drept fundamental al persoanelor vârstnice.

Art.83 - (1) Acordarea serviciilor de îngrijire la domiciliu a persoanelor vârstnice se realizează de către personal de îngrijire formal sau informal.

(2) Pentru acordarea serviciilor formale de îngrijire la domiciliu, furnizorii de servicii sociale organizează unități de îngrijire la domiciliu.

(3) În situația în care, numărul persoanelor vârstnice dependente care au nevoie de îngrijire la domiciliu nu justifică înființarea unei unități de îngrijire la domiciliu, autoritatea administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își au domiciliul sau reședința persoanele vârstnice asistate de îngrijitori formali, au obligația de a instrui cel puțin unul din asistenții sociali angajați ai primăriei în coordonarea și monitorizarea activității personalului formal de îngrijire.

(4) Pentru asigurarea îngrijirii la domiciliu a persoanei vârstnice dependente, autoritățile administrației publice locale angajează personal pentru ocupația de îngrijitor la domiciliu, prin plata cu ora, fracțiuni de normă sau normă întreagă.

(5) În funcție de gradul de dependență și specificul nevoilor persoanei vârstnice, îngrijitorul poate presta zilnic serviciile de îngrijire în beneficiul unei singure persoane sau pentru maxim 5 persoane/zi.

(6) Îngrijirea unei persoane vârstnice timp de 8 ore se poate acorda numai în situația în care beneficiarul, aflat în gradul I de dependență nu are familie și locuiește singur.

Art.84 – (1) Persoanele vârstnice încadrate în gradul I de dependență și care se află în situațiile prevăzute la art.82 alin.(1) literele a), b) și c), precum și cele ale căror venit mediu lunar/membru de familie aflat sub obligația de întreținere se situează sub nivelul stabilit prin reglementările legale în vigoare, beneficiază de o indemnizație lunară de îngrijire

Art.85 - (1) În scopul sprijinirii îngrijitorilor informali, persoana vârstnică dependentă care necesită îngrijire și supraveghere zilnică și este îngrijită în familie, are dreptul la asistență și îngrijire gratuită sau contra unei contribuții, pe o perioadă de 45 zile /an într-un centru rezidențial aflat în administrarea autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul /sau reședința persoana vârstnică sau aflat în administrarea unui alt furnizor public sau privat cu care primăria a încheiat contracte de parteneriat sau de prestări servicii.

(2) Costul îngrijirii persoanei vârstnice în condițiile alin.(1) este suportat din bugetul local al autorității administrației publice pe a cărei rază teritorială domiciliază sau își are reședința persoana vârstnică.

(3) Rudele de gradul I și II care se află pe piața muncii și au în îngrijire o persoană vârstnică încadrată în gradul I de dependență, beneficiază de program redus de lucru pe o perioadă de 3 luni /an, timp de 4 ani. Timpul cât au lucrat cu program redus se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă.

Art.86 - (1) Pentru menținerea în mediul propriu de viață, persoanele vârstnice beneficiază de servicii destinate amenajării sau adaptării locuinței, în funcție de natura și gradul de afectare a autonomiei funcționale.

(2) Autoritățile administrației publice locale facilitează accesul persoanelor vârstnice la serviciile prevăzute la alin.(1) prin:

- a) asigurarea informațiilor referitoare la societățile sau persoanele fizice autorizate care prestează astfel de servicii;
- b) cooptarea, în cadrul programelor de voluntariat, a persoanelor vârstnice care au practicat diverse meserii de tipul instalatori, zidari, electricieni, etc în vederea prestării unora din serviciile prevăzute la alin.(1).
- c) subvenționarea, din bugetele județelor, comunelor sau orașelor, a lucrărilor de amenajare sau adaptare a spațiului de locuit;

(3) Metodologia de acordare și quantumul subvențiilor prevăzute la alin.2 lit. c) se aprobă prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului județean.

Art.87 –(1) Îngrijirea în sistem rezidențial presupune găzduirea și asistarea persoanei vârstnice pe o perioadă mai mare de 24 de ore.

(2) Îngrijirea persoanelor vârstnice în sistem rezidențial poate fi dispusă numai în cazul în care îngrijirea la domiciliu a acestora nu este posibilă.

- (3) Centrele rezidențiale pentru persoanele vârstnice din sistemul public sunt servicii sociale cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județene, înființate în condițiile prezentei legi.
- (4) Centrele rezidențiale destinate persoanelor vârstnice sunt organizate în următoarele categorii generice :
- a) centre de îngrijire temporară;
 - b) centre de îngrijire pe perioadă nedeterminată, respectiv cămine pentru persoane vârstnice;
 - c) locuințe protejate, complex de servicii și alte tipuri de centre;
- (5) Centrele rezidențiale prevăzute litera b) își pot organiza activitatea pe secții, stabilite în funcție de gradul de dependență în care se află persoana.
- (6) Centrele rezidențiale pot fi organizate și în funcție de tipul afecțiunilor care au condus la pierderea autonomiei, cum ar fi centre de îngrijire a persoanelor vârstnice cu afecțiuni mintale degenerative, centre de îngrijiri paliative și altele asemenea;
- (7) Centrele rezidențiale se organizează și funcționează în baza regulamentelor proprii de organizare și funcționare, elaborate și aprobate în condițiile legii.

Art.88- (1) Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii și sunt îngrijite în centrele rezidențiale au obligația să plătească lunar o contribuție de întreținere.

(2) În situația în care, persoana vârstnică nu are venituri sau nu poate achita integral contribuția lunară de întreținere, suma aferentă acesteia sau diferența până la concurența valorii integrale a contribuției de întreținere se asigură de către susținătorii legali ai persoanei vârstnice, în conformitate cu nivelul veniturilor acestora calculat pe membru de familie, în cuantumul prevăzut de lege.

(3) Persoanele vârstnice care nu au venituri și nici susținători legali nu datorează contribuția de întreținere, aceasta fiind asigurată din bugetele locale sau județene, după caz. în limitele hotărâte de acestea.

Art.89 - (1) Cuantumul contribuției lunare de întreținere se stabilește în baza costului mediu lunar de întreținere.

(2) În funcție de serviciile acordate și condițiile de găzduire asigurate, cuantumul contribuției lunare de întreținere poate fi mai mare decât costul mediu lunar de întreținere și se stabilește prin hotărâre a consiliului local, hotărâre a consiliului județean sau hotărâre a consiliului municipiului București, după caz.

(3) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește anual, prin hotărâre a consiliului local/județean.

(4) Costul mediu lunar de întreținere se calculează funcție de gradul de dependență al persoanei vârstnice asistate și are în vedere cheltuielile de întreținere, pentru hrană și gospodărie, obiecte de inventar, echipament, cazarmament, materiale sanitare și altele asemenea, în conformitate cu clasificția bugetară specifică bugetelor autorităților administrației publice locale.

Art.90 – (1) Persoanele vârstnice dependente care sunt îngrijite la domiciliu sau în centre de zi plătesc o contribuție pentru serviciile acordate, calculată în funcție de cheltuielile aferente acestora și veniturile personale, conform legii.

(2) Cuantumul contribuției de întreținere prevăzută la alin.(1) se stabilește în baza costului serviciului respectiv, din care se scade suma reprezentată de cheltuielile necesare traiului zilnic și asigurarea continuității locuirii la propriul domiciliu.

(3) Contribuția prevăzută la alin.(1) revine în sarcina susținătorilor legali ai persoanelor vârstnice, în condițiile în care acestea nu dispun de venituri proprii suficiente.

Art.91 – Finanțarea serviciilor sociale adresate persoanelor vârstnice se face conform prevederilor Titlului I, Capitolului VI Finanțarea serviciilor sociale.

CAPITOLUL II

SERVICII SOCIALE PENTRU PERSOANELE CU HANDICAP

Art.92 – (1) Protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap este reglementată prin lege specială.

(2) Persoana cu handicap grav are dreptul, în baza evaluării sociopsihomedicale, la servicii sociale acordate la domiciliu, în centre rezidențiale sau în centre de zi, proiectate și adaptate nevoilor individuale ale persoanei asistate.

(3) Serviciile sociale prevăzute la alin.(2) au drept scop principal îngrijirea, asistarea, reabilitarea, recuperarea și reinsertia socială a persoanei cu handicap.

Art.93 - Dreptul la servicii sociale se acordă la cerere sau din oficiu, după caz, pe baza certificatului de încadrare în grad de handicap și a actelor doveditoare, în condițiile prevăzute de lege.

Art.94 – (1) Evaluarea capacității funcționale a persoanei cu handicap se realizează de serviciul de evaluare complexă organizat în cadrul serviciilor publice de asistență socială din subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor mun. București.

(2) Evaluarea capacității funcționale a persoanei cu handicap de a îndeplini activitățile de bază și instrumentale ale vieții zilnice, se realizează la domiciliul persoanei cu handicap, în baza criteriilor care privesc componentele activității, participării și factoriilor de mediu din Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății.

(3) Rezultatele evaluării prevăzute la alin.(2) și ale evaluării funcțiilor organismului se prezintă comisiei de evaluare a persoanei adulte cu handicap și comisiei pentru protecția drepturilor copilului, înființate în condițiile legii, în vederea încadrării persoanei evaluate în grad de handicap și stabilirii dreptului la îngrijire la domiciliu, inclusiv a dreptului la asistent personal.

(4) Dreptul la asistent personal se consemnează în certificatul de încadrare în grad de handicap, eliberat în condițiile legii.

(5) Serviciile de îngrijire personală la domiciliu sau recomandarea de internare într-un centru rezidențial se înscriu în programul individual de reabilitare și integrare socială, elaborat de comisiile de evaluare, prevăzute la alin.(3).

Art.95 – (1) Criteriile de evaluare a autonomiei funcționale și de stabilire a dreptului la asistent personal, metodologia de evaluare a capacității funcționale, organizarea și funcționarea serviciilor de evaluare complexă, procedura de acordare a serviciilor de îngrijire personală se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Criteriile de încadrare în grade de handicap se stabilesc prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății.

Art.96 – (1) Persoana cu handicap grav, în funcție de evaluarea capacității funcționale și nevoile particulare de ajutor pentru îndeplinirea activităților uzuale de viață, are dreptul la servicii formale de îngrijire personală la domiciliu, acordate de asistentul personal.

(2) Asistentul personal este persoana calificată, angajată pentru acordarea serviciilor de îngrijire personală, precum și pentru monitorizarea programului de reabilitare/recuperare.

(3) În funcție de gradul și tipul de handicap, precum și de serviciile recomandate în programul individual de reabilitare, asistentul personal acordă îngrijire pentru una sau mai multe persoane cu handicap, în cadrul programului zilnic de lucru de 8 ore.

Art.97 - (1) În situația în care nu poate fi asigurată îngrijirea formală sau asistentul personal se află în concediu legal de odihnă, găzduirea și îngrijirea persoanei cu handicap grav se poate acorda într-un centru rezidențial de îngrijire și asistență sau centru de de tip respiro.

(2) În cazul copilului sau persoanei adulte cu handicap grav care are dreptul la îngrijire formală permanentă timp de 8 ore zilnic, părinții copilului, respectiv adultul cu handicap sau reprezentanții legali ai acestora pot opta pentru indemnizație de îngrijire în locul asistentului personal.

Art.98 – (1) Persoana cu handicap poate beneficia de servicii sociale acordate în centre de zi și centre rezidențiale de diferite tipuri, publice sau private.

(2) Centrele prevăzute la alin.(1) sunt organizate și clasificate conform Nomenclatorului Serviciilor Sociale.

(3) Centrele de zi și centrele rezidențiale funcționează în baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, elaborat și aprobat în condițiile legii.

(4) Principalele categorii de centre rezidențiale pentru persoane cu handicap care asigură găzduire pe perioadă nedeterminată sau determinată sunt :

- a) centre de îngrijire și asistență;
- b) centre de recuperare și reabilitare;
- c) centre de integrare prin terapie ocupațională;
- d) centre respiro/centre de criză;
- e) locuințe protejate;

(5) Admiterea unei persoane cu handicap într-un centru rezidențial, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) lit. c), se face în cazul în care acestea nu i se pot asigura protecția și îngrijirea la domiciliu sau în cadrul altor servicii de zi organizate în comunitate.

(6) Centrele de zi pentru persoane cu handicap se înființează ca servicii cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(7) Centrele rezidențiale pentru persoanele cu handicap se înființează ca servicii sociale cu sau fără personalitate juridică, de interes județean.

Art.99 – (1) Copilul cu handicap aflat în plasament la asistent maternal, la împlinirea vârstei de 18 ani, poate rămâne în grija acestuia pe o perioadă de încă 3 ani.

(2) Măsura prevăzută la alin.(1) se aplică la solicitarea tânărului cu handicap și cu acordul asistentului maternal.

(3) Pe perioada prevăzută la alin.(1), asistentul maternal beneficiază de drepturile prevăzute de lege.

(4) Tinerii care au fost îngrijiți la asistenții maternali sau în familii de plasament, sunt asistați ulterior în locuințe protejate, dacă situația lor nu impune instituționalizarea într-un centru rezidențial de îngrijire și asistență.

Art.100 – (1) Persoanele adulte cu handicap asistate în centre rezidențiale sau susținătorii acestora au obligația de a plăti o contribuție lunară de întreținere al cărei cuantum este apobat anual prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

(2) Nivelul contribuției lunare de întreținere se stabilește la nivelul cheltuielilor medii lunare ale anului precedent, și cuprinde cheltuielile de hrană, întreținere și gospodărie, obiecte de inventar, echipament și cazarmament.

(3) Costul mediu lunar de întreținere în centrele rezidențiale pentru persoanele cu handicap se stabilește la nivelul mediu lunar al cheltuielilor de personal și cheltuielilor cu bunuri și servicii din anul precedent.

Art.101 - Finanțarea serviciilor sociale adresate persoanelor cu handicap se face conform prevederilor Titlului I, Capitolului VI Finanțarea serviciilor sociale.

CAPITOLUL III

SERVICII SOCIALE PENTRU COPII

Art.102 – (1) Măsurile privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului sunt reglementate prin lege specială.

(2) Copilul căruia i s-a stabilit o măsură de protecție specială, precum și copilul expus riscului de separare de părinți, beneficiază de servicii sociale acordate conform nevoilor individuale și situației familiale.

Art.103 – (1) Răspunderea pentru creșterea și asigurarea dezvoltării copilului revine în primul rând părinților, ținând seama cu prioritate de interesul superior al acestuia.

(2) În subsidiar, responsabilitatea revine colectivității locale din care fac parte copilul și familia sa. Autoritățile administrației publice locale au obligația de a sprijini părinții prin dezvoltarea de servicii diversificate, accesibile și de calitate, corespunzătoare nevoilor copilului.

(3) Statul intervine complementar, prin asigurarea protecției copilului și garantarea respectării tuturor drepturilor acestuia, prin activitatea specifică realizată de instituțiile statului și de autoritățile publice cu atribuții în acest domeniu.

Art.104 – (1) Protecția specială a copilului definește ansamblul de măsuri, prestații și servicii sociale destinate îngrijirii și dezvoltării copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, sau a celui care, în vederea protejării intereselor sale, nu poate fi lăsat în grija acestora.

(2) Măsurile de protecție specială a copilului sunt plasamentul, plasamentul în regim de urgență și supravegherea specializată, stabilite de comisiile pentru protecția copilului județene și ale sectoarelor Mun. București sau, după caz, de instanțele judecătorești.

Art.105 – (1) Principalele categorii de servicii sociale din domeniul protecției copilului sunt:

- a) servicii de consiliere
- b) servicii de îngrijire și educare a copiilor pe tipul zilei
- c) servicii de tip familial
- d) serviciile de tip rezidențial

(2) Accesul la serviciile prevăzute la alin.(1) se realizează în baza planului de servicii sau a planului individualizat de protecție elaborat de serviciile publice de asistență socială din subordinea consiliilor județene/ale sectoarelor Mun. București, respectiv direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului.

Art.106 - (1) Serviciile de consiliere cuprind :

- a) Consiliere socială de bază: prin care se oferă informații elementare copiilor expuși riscului de separare și părinților acestora, pentru prevenirea separării copilului de familie
- b) Consiliere socială specializată : acordată de personal de specialitate, în concordanță cu nevoile copilului expus riscului de separare de părinți și ale familiei acestuia.

(2) Consilierea socială de bază reprezintă o activitate furnizată în cadrul tuturor tipurilor de servicii sociale pentru copii.

(3) Consiliere socială specializată se asigură prin centrele de consiliere pentru copil și familie care au drept scop menținerea, refacerea și dezvoltarea capacităților copilului și ale părinților săi, pentru depășirea situațiilor care ar putea determina separarea copilului de familia sa.

(4) Beneficiarii centrelor de consiliere sunt copiii expuși riscului de separare de familie și părinții/reprezentanții legali ai acestora.

(5) Serviciile sociale de consiliere definite la alin. (1) pot fi înființate de furnizori publici sau privați.

(6) Autoritățile administrației publice locale ale municipiilor, orașelor și comunelor precum și ale sectoarelor municipiului București au obligația de a înființa servicii de informare, mediere și consiliere, în funcție de nevoile identificate la nivelul comunității.

Art.107 – (1) Serviciile de îngrijire și educare a copiilor pe timpul zilei sunt servicii acordate în scopul prevenirii și combaterii riscului de separare a copiilor de familie, precum și pentru reconcilierea vieții de familie cu viața profesională.

(2) Servicii de îngrijire și educare a copiilor pe timpul zilei sunt organizate ca centre de zi, creșe sau ca servicii acordate la domiciliul copilului.

(3) Serviciile de îngrijire și educare a copiilor pe timpul zilei pot fi înființate de autoritățile administrației publice locale, precum și de alți furnizori publici și privați de servicii sociale.

(4) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul municipiilor, orașelor și comunelor și sectoarelor municipiului București au obligația de a înființa, în funcție de nevoile identificate, centre de zi și servicii la domiciliu, având drept scop :

- a) îngrijirea și educarea copiilor, pe timpul zilei;
- b) prevenirea situațiilor de risc sau a separării copiilor de familie;
- c) recuperarea, reabilitarea și integrarea socială a copiilor cu handicap sau cu alte nevoi speciale

Art.108 – (1) Serviciile de tip familial sunt acele servicii prin care se asigură, la domiciliul unei familii sau persoane, creșterea și îngrijirea copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii măsurii de protecție specială a plasamentului în condițiile legii.

(2) Beneficiarii serviciilor de tip familial sunt copiii pentru care a fost stabilită o măsură de protecție specială.

(3) Serviciile publice de asistență socială din subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor Mun. București au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea membrilor familiei extinse și a familiilor și persoanelor din rețeaua socială a familiei copiilor, în vederea consultării și implicării lor în stabilirea obiectivelor planului individualizat de protecție.

(4) Serviciile publice de asistență socială din subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor Mun. București au obligația de a înființa și organiza servicii de tip familial pentru a răspunde nevoilor copilului separat temporar sau definitiv de familia sa, prin care se asigură activități de:

- a) îngrijirea și educare;
 - b) găzduire, pe perioadă determinată sau nedeterminată;
 - c) recuperare, reabilitare și integrare socială a copiilor cu handicap sau cu alte nevoi speciale.
- (5) Persoana fizică sau familia care urmează să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului separat temporar sau definitiv de ocrotirea părinților este obligatoriu evaluată cu privire la garanțiile morale și condițiile materiale pe care trebuie să le îndeplinească pentru a primi un copil în îngrijire.
- (6) Îngrijirea copilului în condițiile alin.(1) se realizează la asistent maternal, familie de plasament.

Art.109 - (1) Serviciile de tip rezidențial sunt acele servicii prin care se asigură protecția, creșterea și îngrijirea copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii, în condițiile legii, a măsurii plasamentului.

(2) Servicii sociale rezidențiale pot fi, în principal, următoarele :

- a) centrele de plasament;
- b) casele de tip familial și apartamentele;
- c) centrele de primire a copilului în regim de urgență;
- d) centrele maternale, precum și orice alt serviciu specializat care asigură găzduirea copilului mai mult de 24 de ore, pe o perioadă determinată sau nedeterminată de timp.

(3) Beneficiarii serviciilor de tip rezidențial sunt copiii pentru care a fost stabilită o măsură de protecție specială conform legii.

(4) Serviciile de tip rezidențial pot avea caracter specializat în funcție de nevoile și de caracteristicile copiilor protejați.

(5) Serviciile de tip rezidențial înființate de autoritățile administrației publice locale se organizează numai în structura direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, în regim de componente funcționale ale acestora, fără personalitate juridică.

(6) Serviciile de tip rezidențial pot fi înființate de furnizorii privați de servicii sociale acreditați numai cu aprobarea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

Art.110 - (1) Furnizarea serviciilor sociale pentru copii aflați în sistemul de protecție este gratuită.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), pentru serviciile destinate copilului în scopul facilitării reconcilierii vieții de familie cu viața profesională, părinții suportă o parte din costurile serviciului, achitând o contribuție stabilită în funcție de nivelul costului mediu/beneficiar și de nivelul veniturilor pe membru de familie. Cuantumul contribuției, serviciile oferite, obligațiile și drepturile

părților sunt înscrise în contractul de prestări servicii, încheiat între furnizor și părinte/reprezentantul legal al copilului.

(3) Părinții cu venituri insuficiente pentru acoperirea contribuției prevăzute la alin.(2) nu datorează plata acesteia.

(4) Finanțarea serviciilor sociale adresate copiilor din sistemul de protecție a copilului se face conform prevederilor Titlului I, Capitolului VI Finanțarea serviciilor sociale.

CAPITOLUL IV

SERVICII SOCIALE PENTRU VICTIMELE VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

Art.111 – Serviciile sociale destinate victimelor reprezintă a componentă a politicii de prevenire și combatere a violenței în familiei reglementată prin lege specială și sunt acordate în sistem integrat cu celelalte măsuri de protecție legală, de asigurare a sănătății, de prevenire, identificare și sancționare a faptelor de violență în familie, prevăzute de legislația specială în domeniu.

Art.112 – (1) Dreptul la servicii sociale pentru victimele violenței în familie, denumite în continuare victime, se stabilește de serviciul public de asistență socială organizat la nivelul unității administrativ teritoriale pe raza căreia își are domiciliul/reședința victima.

(2) În situații de urgență, dreptul la servicii sociale pentru victime se stabilește de serviciul public de asistență socială de la nivelul autorităților administrației publice locale pe a căror rază teritorială s-a produs actul de violență în familie.

(3) Aprobarea, respingerea sau încetarea dreptului la servicii sociale se face de către primarul unității administrativ teritoriale care administrează serviciile respective sau, după caz , de conducătorul serviciului public de asistență socială.

Art.113 - (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării, administrării și furnizării serviciilor sociale destinate prevenirii și combaterii violenței în familie.

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale eficiente, autoritățile administrației publice locale colaborează cu alte instituții și autorități cu competențe în acest domeniu, precum poliția, comandamentele de jandarmi județene, autoritățile de sănătate publică, instituțiile de învățământ, serviciile de medicină legală ș.a., în condițiile legii.

(3) Serviciile sociale dezvoltate în domeniul prevenirii violenței în familie se adresează cu prioritate victimelor, dar și agresorilor acestora.

Art. 114- (1) Serviciile sociale destinate prevenirii și combaterii violenței pot fi organizate ca centre de zi și rezidențiale, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(2) Serviciile sociale prevăzute la alin.(1) sunt înființate și acordate de furnizori publici și privați , sau pot funcționa în parteneriat public –public sau public-privat.

Art.115 - (1) Serviciile sociale destinate victimelor se clasifică conform prevederilor Nomenclatorului Serviciilor Sociale și se înființează prin hotărâre a consiliului local/consiliului județean.

(2) Principalele categorii de servicii sociale organizate ca centre rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată sunt :

- a) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței în familie, denumite în continuare adăposturi;
- b) centre de recuperare pentru victimele violenței în familie;
- c) locuințe protejate.

(3) Principalele categorii de servicii sociale organizate ca centre de zi sunt :

- a) centre de consiliere pentru prevenirea și combaterea violenței în familie;
- b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației.

Art.116 – (1) Activitățile derulate în centrele rezidențiale prevăzute la art.143 alin.(2) sunt, în principal, următoarele :

- a) găzduire;
- b) asistență socială, inclusiv informare asupra drepturilor, serviciilor și prestațiilor de care poate beneficia;
- c) îngrijire/asistență medicală;
- d) consiliere psihologică;**
- e) consiliere juridică;
- f) asigurarea hranei;
- g) oferire de protecție împotriva agresorului, inclusiv prin măsuri de izolare voluntară a victimei.
- h) consiliere și orientare profesională, precum și facilitarea readaptării și recalificării profesionale a persoanelor asistate.

(2) Serviciile sociale rezidențiale adresate victimelor violenței în familie se acordă în regim confidențial, pentru a asigura protecția beneficiarilor acestora.

Art.117 – Activitățile derulate în centrele de zi prevăzute la art.143 alin.(3) sunt, în principal, următoarele :

- a) asistență socială, inclusiv informare asupra drepturilor, serviciilor și prestațiilor de care poate beneficia;
- b) consiliere psihologică;
- c) informare și orientare;
- d) consiliere juridică.
- e) planning familial, prevenirea infecțiilor cu transmitere sexuală și a HIV/SIDA;
- f) consiliere privind întemeierea vieții de familie.

Art.118 - (1) Serviciile sociale destinate agresorilor familiali sunt centre de asistență care au drept obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație, consiliere și mediere familială.

(2) Centrul de asistență destinat agresorilor este un centru de zi care derulează activități de:

- a) consiliere în vederea facilitării accesului agresorilor familiali la tratamente psihologice, psihiatrice, de dezalcoolizare sau de dezintoxicare în unități medicale;
- b) consiliere și mediere familială;
- c) consiliere juridică;
- d) informare și orientare în vederea reintegrării sociale și ocupaționale;
- e) măsuri de educație specifice.

Art.119– (1) Asistarea, îngrijirea și protecția acordate victimelor se asigură gratuit.

(2) Finanțarea serviciilor sociale adresate victimelor violenței în familie se face conform prevederilor Titlului I, Capitolului VI Finanțarea serviciilor sociale.

Art.120 – În aplicarea prevederilor prezentului capitol, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL V

SERVICIILE SOCIALE PENTRU PERSOANELE FĂRĂ ADĂPOST

Art.121 - Persoanele fără adăpost reprezintă o categorie socială formată din persoane singure sau familii care, din motive singulare sau cumulate de ordin social, medical, financiar-economic, juridic sau datorită unor situații de forță majoră, trăiesc în strada, locuiesc temporar la prieteni sau

cunoscuți, se află în incapacitate de a susține o locuință în regim de închiriere sau sunt în risc de evacuare, se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de două luni, să fie externate, respectiv eliberate și nu au un loc de reședință.

Art.122– Persoanele fără adăpost se clasifică astfel :

- a) persoane care trăiesc în stradă : locuiesc în spații publice și, în măsura în care aceste servicii sunt disponibile, sunt beneficiari ai adăposturilor de noapte și ai centrelor rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată, înființate și administrate de furnizori publici sau privați de servicii sociale;
- b) persoane fără locuință : locuiesc temporar la prieteni sau cunoscuți sau în condiții de închiriere pe termen scurt, locuiesc temporar în instituții ale statului (spitale, penitenciare, s.a.);
- c) persoane în risc de evacuare : care au posesie nesigură asupra locuinței din punct de vedere juridic și pot oricând să fie evacuați prin înștiințare legală.

Art.123 - (1) Serviciile sociale acordate în condițiile prezentei legi au drept scop asigurarea de găzduire pe perioadă determinată a persoanelor fără adăpost, asociată cu acordarea unor servicii de consiliere și de reinsertie sau reintegrare socială, în concordanță cu nevoile individuale identificate.

(2) Serviciile sociale acordate persoanelor fără adăpost reprezintă o componentă a politicilor publice de locuire și nu privesc asigurarea unei locuințe sociale sau facilitarea închirierii sau dobândirii unei locuințe proprii.

Art.124 – (1) Persoanele care trăiesc în stradă necesită activități de evaluare, identificare diagnosticare și intervenție care, de regulă, se realizează în stradă de către echipe de profesioniști formate, în principal, din asistenți sociali, psihologi, asistenți medicali și, după caz, medici.

(2) Majoritatea persoanelor care trăiesc în stradă, în lipsa unei intervenții specializate și de urgență, riscă permanentizarea situației în care se află, devenind o categorie marginalizată social pe perioada nedeterminată.

(3) Copiii și tinerii se află în cel mai mare risc de excluziune socială, urmare a obișnuinței și adaptării la traiul în stradă.

(4) Principalele cauze, de regulă combinate, care determină persoanele sau familiile să trăiască în stradă sunt: conflictul familial, divorțul, dependența de alcool și droguri, detenția, pierderea locuinței prin escrocare sau datorită imposibilității plății chiriei și/sau utilităților, proveniența din sistemul de protecție a copilului, ș.a.

Art.125– (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării și administrării serviciilor sociale pentru persoanele fără adăpost.

(2) Servicii sociale se înființează în funcție de nevoile identificate la nivelul comunității, respectiv numărul și profilul persoanelor care trăiesc în stradă, precum și în conformitate cu nevoile individuale ale fiecărui beneficiar.

(3) Serviciile sociale adresate persoanelor care trăiesc în stradă sunt :

- a) echipe mobile de intervenție în stradă sau servicii de tip ambulanța socială, care identifică și evaluează persoanele și intervin prin măsuri diverse : asigurarea de hrană , haine, paturi și alte ajutoare materiale, consiliere și informare, facilitarea obținerii documentelor de identitate sau a altor documente oficiale, intermedierea contactelor cu instituții ale statului, servicii medicale sau acordare de medicamente ;
- b) adăposturi de noapte, care asigură găzduire și, după caz, o gustare sau/și băuturi calde, oferă condiții pentru realizarea igienei personale , spălarea și uscarea hainelor;
- c) centre rezidențiale pe perioadă determinată care asigură găzduire, condiții de preparare a hranei și servirea mesei, asistența pentru ocuparea unui loc de muncă sau reconversie profesională, măsuri de reabilitare și reintegrare socială, informare, consiliere și suport pentru identificarea unei locuințe.

(4) Serviciile sociale pentru persoanele care trăiesc în stradă pot fi acordate și de furnizori privați de servicii sociale.

Art. 126 - (1) Pentru copiii străzii, pentru persoanele vârstnice singure sau fără copii și persoanele cu handicap grav sau accentuat care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de înființa pe aria lor teritorială servicii sociale de tipul celor prevăzute la art.125 alin.(3) literele b) și c).

(2) Pentru persoanele care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a organiza adăposturi de urgență pe timp de iarnă.

Art.127 – (1) Serviciile sociale pentru persoanele care trăiesc în stradă se acordă gratuit.

(2) Excepție de la prevederile alin.(1) sunt serviciile rezidențiale cu găzduire pe perioadă nedeterminată unde furnizorul poate percepe o contribuție mică din partea beneficiarului.

(3) În cazul serviciilor prevăzute la alin.(2) administrate de autoritățile administrației publice locale, modul de calcul și nivelul contribuției beneficiarului se stabilește prin hotărâre a consiliului local.

(4) Finanțarea cantinelor serviciilor sociale acordate persoanelor fără adăpost face conform prevederilor Titlului I, Capitolului VI Finanțarea serviciilor sociale.

CAPITOLUL VI

CANTINELE SOCIALE

Art.128- (1) Cantinele sociale sunt unități publice de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, înființate, organizate și administrate de autoritățile administrației publice locale de la nivelul orașelor, municipiilor, sectoarelor Mun. București, precum și de la nivelul comunelor, după caz.

(2) Cantinele sociale acordă masă caldă și rece, gratuit sau contra cost, persoanelor fără venituri sau cu venituri mici.

(3) Dreptul la serviciile asigurate de cantinele sociale se acordă la cerere și se stabilește prin dispoziția primarului, în baza anchetei sociale efectuate la domiciliul solicitantului.

(4) Acordarea serviciilor asigurate de cantinele sociale se realizează în baza contractului de furnizare servicii sociale, încheiat între furnizor și beneficiar.

Art.129 - (1) Pot beneficia gratuit de serviciile cantinelor sociale următoarele categorii de persoane:

- a) familia și persoana singură beneficiară de ajutor social, acordat în condițiile legii;
- b) persoanele vârstnice ale căror venituri se situează sub nivelul pensiei sociale
- c) veteranii de război, văduvele veteranilor de război și invalizii de război ale căror venituri provin exclusiv din drepturile specifice acestor situații, prevăzute de lege;
- d) orice persoană sau familie care, temporar, nu realizează venituri.

(2) Serviciile cantinei sociale se acordă gratuit pe perioada în care beneficiarii se află în situațiile prevăzute la alin.(1).

(3) Cantina socială poate asigura servicii gratuite și pentru situații de urgență, pentru o perioadă de maxim 15 zile.

(4) Pot beneficia, contra cost, de serviciile cantinelor sociale persoana singură și familiile ale căror venituri medii nete lunare pe membru de familie se situează sub nivelul valorii indicatorului social de referință al asigurarilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă, definit la art.5 pct.IX din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Costul datorat de persoanele prevăzute la alin.(4) nu poate depăși 50% din nivelul alocației de hrană pentru cantinele sociale, aprobat prin hotărâre a Guvernului..

(6) Cuantumul alocației zilnice de hrană prevăzute la alin.(5) se stabilește și se indexează cu rata inflației prin hotărâre a consiliului local.

Art.130 - Cantinele sociale asigură următoarele servicii sociale către beneficiari:

- a) pregătirea și servirea a două mese zilnic, de persoană, prânzul și cina, în limita alocației de hrană prevăzută la art.129 alin.(5);
- b) aprovizionarea, contra cost, de la sediul cantinei cu produse agroalimentare de bază, la prețurile la care acestea au fost achiziționate;
- c) transport gratuit al hranei pentru persoanele singure prevăzute la art.129 alin.(1) a căror capacitate de deplasare în exteriorul locuinței este pierdută sau limitată, ca urmare a bolii, dizabilității sau unei traume suferite.
- d) servicii mobile de distribuire a hranei, contra cost.

Art.131 -(1) Hrana pentru cele două mese se distribuie, de regulă, o dată pe zi, la sediul cantinei sau prin punctele de servire organizate în acest scop.

(2) Pentru situațiile prevăzute la art.130 litera c), se distribuie hrana pentru cele două mese zilnice la domiciliu, o dată pe zi, transportul gratuit al acesteia fiind aprobat de directorul cantinei sociale.

Art.132– (1) Persoanele prevăzute la art. 129 alin.(4) , precum și cele care beneficiază de serviciile mobile prevăzute la art. 130 lit. d), au obligația de a plăti o contribuție calculată conform art.129 alin (5).

(2) Cuantumul contribuției prevăzute la alin.(1) se stabilește prin hotărâre a consiliului local care administrează și/sau finanțează cantina socială.

(3) Sumele reprezentând contribuțiile încasate de la beneficiarii serviciilor acordate de cantinele sociale se fac venit la bugetul local, iar încasările provenite din alte activități rămân la dispoziția cantinei de ajutor social, pentru îmbunătățirea hranei persoanelor asistate.

Art.133 - (1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale controlează legalitatea drepturilor constituite potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Autoritatea administrației publice locale care administrează și/sau finanțează cantinele sociale are obligația de a asigura monitorizarea și controlul intern privind calitatea serviciilor prestate, precum și modul de utilizare al fondurilor destinate funcționării cantinei.

Art.134- (1) Finanțarea cantinelor sociale se realizează din bugetele locale și venituri extrabugetare.

(2) Baza materială necesară funcționării cantinelor sociale se asigură de către consiliile locale.

(3) Sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, făcute cantinelor sociale de către persoane fizice și juridice române și străine, pot fi folosite numai în scopul dezvoltării și îmbunătățirii calității serviciilor pe care le prestează.

(4) Cantinele sociale pot beneficia de subvenții de la bugetele locale, în condițiile legii.

Art.135 - (1) În localitățile în care nu funcționează cantine sociale și sunt identificate mai multe situații de persoane eligibile pentru aceste servicii sociale, sau în situația în care cantinele sociale existente nu au capacitatea de a răspunde tuturor solicitărilor înregistrate, autoritățile administrației publice locale pot realiza acorduri de colaborare cu regiile autonome, societățile comerciale și instituțiile publice care dispun de cantine proprii, în baza cărora încheie contracte de prestări servicii.

(2) În situațiile prevăzute la alin.(1), dacă pe raza unității administrativ teritoriale funcționează un serviciu social rezidențial sau un centru de zi care asigură hrană caldă beneficiarilor, autoritatea administrației publice locale care administrează și /sau finanțează centrul poate decide ca bucătăria acestuia să asigure prepararea hranei calde și pentru persoanele care au dreptul la servicii gratuite ale cantinei sociale.

Art.136 – (1) Cantinele sociale, cu aprobarea consiliului local, pot organiza gospodării-anexă cu profil agroalimentar și zootehnic ale căror produse sunt utilizate pentru îmbunătățirea hranei beneficiarilor.

(2) Finanțarea cantinelor sociale se face conform prevederilor Titlului I, Capitolului VI Finanțarea serviciilor sociale.

CAPITOLUL VII

SERVICII SOCIALE PENTRU PERSOANE AFLATE ÎN SITUAȚII SPECIALE

Secțiunea 1

Serviciile sociale pentru victimele traficului de persoane

Art.137 - (1) Persoanele victime ale traficului de persoane, beneficiază de servicii sociale acordate pentru facilitarea reintegrării /reinserției sociale a acestora, în scopul prevenirii riscului de excluziune sociala.

(2) Serviciile sociale acordate victimelor traficului de persoane sunt acordate în sistem integrat cu alte măsuri de protecție prevăzute de legislația specială și sunt gratuite.

Art.138 – (1) Victimele traficului de persoane, precum și persoanele cu risc ridicat de a deveni victime, beneficiază de protecție și servicii sociale acordate la domiciliu, în centre de zi și, după caz, în centre rezidențiale, publice și private

(2) Victimele traficului de persoane beneficiază de servicii sociale, în conformitate cu nevoile individuale identificate și în funcție de specificul măsurilor de asistență și suport recomandate și acordate în regim de urgență sau pe lungă durată.

(3) Serviciile de urgență se acordă de către furnizor în vederea depășirii unei situații de criză.

(4) Serviciile de lungă durată se acordă de către furnizor în vederea reintegrării sociale a victimelor traficului de persoane.

Art.139 - Serviciile sociale destinate victimelor traficului de persoane pot fi :

- a) Centrele rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată care asigură asistență , îngrijire și protecție;
- b) Centre de zi care asigură, în principal informare, consiliere, sprijin emoțional și social în scopul reabilitării și reintegrării sociale ;
- c) Servicii acordate în comunitate care constau în servicii de asistență socială, suport emoțional, consiliere psihologică, consiliere juridică, orientare profesională, inserție socială,etc.

Art.140 (1) Organizarea și funcționarea serviciilor sociale destinate victimelor traficului de persoane se realizează cu respectarea standardelor de calitate specifice.

(2) Condițiile de stabilire a drepturilor la măsurile de protecție și servicii sociale pentru victimele traficului de persoane, modul de organizare și funcționare a serviciilor sociale specifice acestei categorii de persoane sunt reglementate prin lege specială privind prevenirea și combaterea traficului de persoane.

(3) Reglementarea, organizarea și monitorizarea măsurilor de protecție și a serviciilor sociale destinate victimelor traficului de persoane se află în responsabilitatea Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane.

Secțiunea a 2-a

Servicii sociale pentru persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

Art.141 – (1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, în vederea asigurării reintegrării lor sociale, beneficiază de servicii sociale de consiliere socială, psihologică , juridică acordate la nivelul penitenciarelor, în sistem integrat cu activități educative, culturale, terapeutice, de instruire școlară și formare profesională.

(2) Serviciile sociale acordate în condițiile alin.(1) sunt gratuite.

Art.142 - (1) Furnizarea serviciilor de educație, consiliere psihologică și asistență socială în cadrul penitenciarelor se realizează cu participarea consilierilor de probațiune.

(2) Consilierii de probațiune, al căror statut este aprobat prin lege, își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor de probațiune de pe lângă tribunale.

Art.143 - (1) În scopul asistării și consilierii persoanelor condamnate, precum și introducerii acestora în programe de resocializare, serviciile de probațiune încheie, în condițiile legii, protocoale de colaborare cu administrațiile penitenciarelor.

(2) Pe perioada detenției, măsurile de asistență și consiliere sunt stabilite printr-un plan de asistare cuprins în dosarul de reintegrare socială și supraveghere.

(3) Pe perioada detenției, persoana condamnată poate beneficia și de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente în comunitatea în care aceasta își va avea domiciliul sau reședința după eliberare.

Art.144 - Serviciile de probațiune pot încheia acorduri de parteneriat cu instituții publice, cu organizații neguvernamentale care au calitatea de furnizori de servicii sociale, precum și cu cele care desfășoară activități de voluntariat, de reprezentare sau de apărare a drepturilor unor categorii

de persoane defavorizate, în scopul reabilitării și reintegrării sociale a persoanelor care au suferit pedepse privative de libertate.

Art.145 - La cererea persoanei care a suferit o condamnare privativă de libertate sau din oficiu, autoritățile administrației publice locale au obligația de a evalua nevoile sociale ale acesteia și de a stabili planul individualizat de intervenție, în scopul acordării serviciilor sociale care să faciliteze reabilitarea și reintegrarea socială a persoanei respective.

Art.146– (1) Acordarea serviciilor de reabilitare și integrare socială a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, precum și organizarea și funcționarea serviciilor specializate în domeniu sunt reglementate prin legi speciale.

(2) Evaluarea nevoilor de asistență socială și stabilirea strategiei de realizare a măsurilor de reintegrare socială a persoanelor private de libertate se află în responsabilitatea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Secțiunea a 3-a

Serviciile sociale pentru persoanele dependente de consumul de droguri

Art.147 – Persoanele dependente de consumul de droguri și alte substanțe toxice, beneficiază de măsuri de asistență și suport care constau într-un ansamblu complex de programe terapeutice, psihologice și sociale complementare, acordate simultan sau separat, reglementate prin lege specială.

Art.148 - (1) Serviciile sociale adresate consumatorilor sunt asigurate în sistem integrat cu servicii medicale, psihologice, educative, șa.

(2) Serviciile sociale acordate în condițiile alin.(1) sunt realizate de persoane juridice de drept public sau privat care prestează servicii conform standardelor de calitate specifice.

Art.149- (1) Serviciile sociale destinate consumatorilor reprezintă un ansamblu complex de măsuri și acțiuni destinate integrării sociale și profesionale a acestei categorii de persoane, precum și pentru prevenirea consumului ilicit de droguri.

(2) Acordarea serviciilor sociale se face la cererea consumatorului sau a reprezentantului legal, după caz, adresată centrelor de prevenire, evaluare și consiliere antidrog sau serviciilor publice de asistență socială de la nivelul autorităților administrației publice locale care au înființate centre de zi de consiliere și reintegrare socială, locuințe protejate sau alte tipuri de servicii.

(3) Serviciile sociale acordate de centrele de prevenire, evaluare și consiliere antidrog sunt gratuite.

Art. 150 - (1) Serviciile medicale, psihologice și sociale se pot organiza în diferite tipuri de centre, cu regim închis , deschis sau mixt.

(2) Serviciile special constituite pentru evaluarea consumatorilor și realizarea planului individualizat de asistență sunt centrele de prevenire, evaluare și consiliere antidrog din cadrul Agenției Naționale Antidrog.

Art.151 - (1) Serviciile sociale destinate consumatorilor sunt organizate și înființate de autoritățile administrației publice locale , în comunitățile în care se identifică un număr mare de consumatori sau unde există risc crescut pentru consumul de droguri.

(2) Autoritățile administrației publice locale, pentru situațiile prevăzute la alin.(1) au obligația de a evalua și decide asupra inițierii și asigurării celor mai adecvate măsuri de prevenție și suport, în cazul consumatorilor eficiența maximă fiind obținută de către serviciile comunitare integrate.

Art.152 - Organizarea și funcționarea sistemului de prevenire și combatere a consumului de droguri este reglementată prin lege specială. Autoritatea de reglementare, coordonare și implementare a prevederilor legale în domeniu este Agenția Națională Antidrog.

TITLUL III
REGLEMENTĂRI COMPLEMENTARE

CAPITOLUL I
CONTRACTAREA SERVICIILOR SOCIALE DIN FONDURI PUBLICE

Secțiunea 1

Achiziția și concesionarea serviciilor sociale

Art.153 - Susținerea financiară, din fonduri publice, a furnizorilor privați de servicii sociale, denumiți în continuare furnizori, are în vedere realizarea următoarelor obiective aprobate prin strategiile naționale și locale în domeniu:

- a) promovarea parteneriatului public-privat;
- b) dezvoltarea și diversificarea serviciilor sociale de interes local;
- c) construcția unei rețele naționale de servicii sociale;
- d) asigurarea stabilității și continuității funcționării serviciilor sociale;
- e) asigurarea calității serviciilor sociale;
- f) implicarea comunității în identificarea, prevenirea și soluționarea problemelor sociale;
- g) asigurarea accesului, pe criterii nediscriminatorii, a furnizorilor privați de servicii sociale la fonduri publice;
- h) respectarea dreptului persoanei beneficiare la libera alegere a furnizorului de servicii sociale.

Art.154 - (1) Autoritățile administrației publice locale, denumite în continuare autorități contractante, pot finanța din fonduri publice în conformitate cu prevederile prezentei legi, serviciile sociale prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale.

(2) Fondurile publice destinate finanțării serviciilor sociale acordate de furnizori sunt asigurate din bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București și a județelor.

(3) Autoritățile contractante au obligația să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare pentru finanțarea serviciilor sociale.

(4) Alocarea fondurilor publice pentru finanțarea serviciilor sociale are la bază standardele de cost.

(5) Finanțarea din fonduri publice a serviciilor sociale acordate de furnizori, se realizează pe principiile concurenței, eficienței și transparenței.

Art.155 - Tipurile de contracte în baza cărora autoritatea contractantă poate finanța serviciile sociale, sunt următoarele:

- a) *Contractul de concesiune* - contractul încheiat între autoritatea contractantă, pe de o parte și furnizor, pe de altă parte, având ca obiect darea în administrarea furnizorului a serviciului/serviciilor sociale publice, precum și alocarea de fonduri publice aferente cheltuielilor de funcționare a serviciilor respective;
- b) *Contractul de prestări servicii sociale* - contractul de achiziție încheiat între autoritatea contractantă, pe de o parte, și furnizor, pe de altă parte, având ca obiect prestarea de către furnizor de servicii sociale sau de activități specifice în cadrul serviciilor sociale ale autorității contractante în schimbul unei sume de bani;

Art.156 - (1) Autoritatea contractantă are responsabilitatea calificării naturii contractului în funcție de obiectivul de interes local urmărit și de estimarea valorii contractului.

(2) Obiectivele de interes local sunt cele stabilite de autoritatea contractantă în baza strategiilor proprii de dezvoltare a serviciilor sociale, elaborate conform strategiei naționale în domeniu, precum și a măsurilor prioritare și a planurilor anuale de acțiune în domeniu, a numărului potențialilor beneficiari identificați și a numărului de furnizori de servicii sociale publice și privați existenți în unitatea administrativ-teritorială.

Art. 157 - (1) Autoritatea contractantă elaborează un program multianual propriu privind achiziția și concesiunea serviciilor sociale, pe baza căruia își fundamentează bugetul aferent în domeniu și îl include în planul anual de acțiune în domeniul serviciilor sociale.

(2) Programul multianual prevăzut la alin.(1), se aprobă prin hotărârea consiliului local sau județean și se aduce obligatoriu la cunoștința publicului.

Art.158 - (1) Realizarea activităților de contractare prevăzute de prezenta lege, se află în responsabilitatea compartimentului specializat organizat în cadrul aparatului de specialitate al consiliului județean, respectiv al primarului.

(2) La nivelul autorității contractante se stabilește prin dispoziția conducătorului instituției, o comisie de soluționare a contestațiilor.

(3) Condițiile de eligibilitate, criteriile de selecție, alte condiții contractuale specifice, se aprobă prin hotărâre a consiliului local/al sectorului mun. București, respectiv a consiliului județean/general al municipiului București.

Art.159 - (1) Încheierea contractelor de concesiune și de prestări servicii se face pe baza selecției publice de oferte, procedură care permite alocarea de fonduri publice, cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (5) al art.154 și care cuprinde, în principal, următoarele etape:

- a) realizarea studiului de fundamentare, după caz;
- b) întocmirea documentației pentru elaborarea și prezentarea ofertei;
- c) publicarea anunțului de participare;
- d) publicarea/transmiterea documentației pentru elaborarea și prezentarea ofertei;
- e) prezentarea ofertelor;
- f) verificarea eligibilității și evaluarea îndeplinirii criteriilor referitoare la capacitatea tehnică și financiară;
- g) evaluarea ofertelor;
- h) comunicarea rezultatelor;
- i) încheierea contractului sau contractelor;
- j) publicarea anunțului de atribuire.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1) autoritatea contractantă poate încheia contracte de prestări servicii sociale prin atribuire directă sau negociere, numai în următoarele cazuri:

- a) în situația în care, în urma organizării selecției publice de oferte, nu s-a depus nici o ofertă, sau au fost depuse numai oferte inacceptabile;
- b) în situații bine fundamentate care impun soluționarea de urgență a nevoilor beneficiarilor

Art.160 - Nu este eligibil pentru tipurile de contracte prevăzute de prezenta lege, furnizorul care se află în oricare dintre următoarele situații:

- a) nu este acreditat ca furnizor de servicii sociale;
- b) nu și-a îndeplinit obligațiile de plată exigibile a impozitelor și taxelor către stat, precum și a contribuției pentru asigurările sociale de stat;
- c) furnizează informații false în documentele prezentate;
- d) a comis o gravă greșeală în materie profesională sau nu și-a îndeplinit obligațiile asumate printr-un alt contract de concesiune, de achiziție, de subvenționare sau de prestări servicii, în măsura în care autoritatea contractantă poate aduce ca dovadă mijloace probante în acest sens;

- e) face obiectul unei proceduri de dizolvare sau de lichidare ori se află deja în stare de dizolvare sau de lichidare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art.161 – În aplicarea prevederilor prezentei legi privind achiziția și concesionarea serviciilor sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează norme metodologice care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Secțiunea a 2-a

Subvenționarea serviciilor sociale

Art.162 - (1) Asociațiile și fundațiile române, precum și cultele, în calitate de furnizori privați de servicii sociale, pot primi subvenții alocate de la bugetul de stat și de la bugetele județene/bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, care vor fi utilizate pentru serviciile sociale acordate persoanelor care, potrivit legii, au dreptul să beneficieze de acestea.

(2) Subvenția se acordă în baza *contractului de subvenționare* încheiat între autoritatea contractantă și furnizorul privat, având ca obiect alocarea, din fonduri publice, a unor sume cu titlu de subvenție, ca formă de sprijin în vederea înființării, dezvoltării, diversificării și asigurării continuității serviciilor sociale acordate de aceștia.

Art.163 - (1) De la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, se alocă subvenții pentru:

- a) serviciile sociale acordate de furnizorii privați, în baza protocoalelor încheiate între statul român și alte state;
- b) serviciile sociale nou înființate de către furnizorii privați, pentru primii doi ani de activitate;
- c) serviciile sociale în risc de închidere.

(2) Nivelul lunar al subvenției/beneficiar/tip de serviciu se aprobă anual, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și nu poate depăși costul minim standard stabilit conform legii.

(3) În vederea evaluării necesarului de finanțare prin procedura de subvenționare, în primul semestru al anului, furnizorii interesați depun la autoritatea contractantă scrisori de intenție, în baza cărora se fundamentează bugetul pentru anul următor.

Art.164 - (1) De la bugetele județene și de la bugetele locale ale sectoarelor municipiului București se alocă subvenții furnizorilor privați de servicii sociale ai căror beneficiari își au domiciliul sau reședința pe raza unității administrative teritoriale respective.

(2) Nivelul lunar al subvențiilor ce se alocă de la bugetele județene și bugetele locale ale sectoarelor municipiului București se aprobă de către consiliul județean/consiliul local al sectorului municipiului București și nu poate depăși costul standard stabilit conform legii.

(3) Dispozițiile art.159 și art. 160 se aplică și în cazul atribuirii contractelor de subvenționare.

Art.165 - Normele metodologice privind subvenționarea, de la bugetul de stat și bugetele județene/bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, a serviciilor sociale acordate de furnizorii privați de servicii sociale se aprobă prin Hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Secțiunea a 3-a

Sistemul liberei alegeri

Art.166 – În vederea facilitării concurenței între furnizorii de servicii sociale și pentru încurajarea dezvoltării pieței mixte de servicii sociale, într-o perioadă de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi se introduce sistemul liberei alegeri.

Art.167 - (1) Sistemul liberei alegeri asigură dreptul beneficiarului de a alege serviciile sociale acordate de un anumit furnizor public sau privat.

(2) Pot beneficia de serviciile sociale în cadrul sistemului liberei alegeri, persoanele care au fost evaluate de autoritatea contractantă și pentru care s-a stabilit dreptul de servicii sociale finanțate din fonduri publice.

Art.168 - (1) Autoritățile administrației publice locale, în calitate de autoritate contractantă, utilizează sistemul liberei alegeri ca alternativă la procedurile de achiziție de servicii, concesiune și subvenționare, pentru serviciile sociale adresate tuturor categoriilor de persoane, cu excepția celor pentru copii.

(2) În situația în care persoana nu dorește să utilizeze dreptul de a alege liber furnizorul de servicii sociale, beneficiază de serviciile sociale administrate și finanțate/cofinanțate de autoritatea administrației publice locale din unitatea administrativ teritorială în care aceasta își are domiciliul sau reședința.

Art.169 – (1) Finanțarea prin sistemul liberei alegeri se realizează prin încheierea următoarelor contracte:

- a) contractul – cadru de finanțare încheiat între autoritatea contractantă pe de o parte, și furnizor, pe de altă parte, având ca obiect prestarea de servicii sociale beneficiarilor pentru care autoritatea contractantă a stabilit acest drept; furnizorul ales de către beneficiar, încheie un contract de acordare de servicii, fără a mai proceda la o reevaluare a acestuia;
- b) contractul de prestare de servicii încheiat între furnizorul inclus în sistemul liberei alegeri și beneficiarul căruia i-a fost stabilit dreptul la servicii sociale, sau, după caz, reprezentantul legal al acestuia.

(2) Odată cu stabilirea dreptului la servicii sociale, se stabilește și suma pe care autoritatea contractantă o plătește furnizorului pentru acordarea serviciilor recomandate.

(3) Suma alocată din fonduri publice pentru finanțarea /cofinanțarea costurilor serviciului social la care beneficiarul are dreptul se stabilește în funcție de criteriile prevăzute de lege și nu poate depăși costul standard/beneficiar/lună.

(4) Cheltuielile aferente acordării serviciilor sunt rambursate furnizorului de către autoritatea contractantă, în baza contractului-cadru de finanțare și al contractului de prestări servicii dintre furnizor și beneficiar.

Art. 170 - (1) Pentru implementarea sistemului liberei alegeri, autoritatea contractantă elaborează un set de criterii de calitate și eficiență în baza cărora selectează furnizorii interesați să încheie contractul prevăzut la art.169 alin.(1) litera a).

(2) Furnizorii selectați, serviciile oferite de aceștia, cât și perioada disponibilă de ofertare în vederea alegerii de către beneficiari a acestor serviciilor se înregistrează și se accesează în sistem electronic.

(3) Pentru transparență și asigurarea unui acces egal al beneficiarilor la rețeaua de servicii sociale de la nivel național, lista furnizorilor prevăzuți la alin.(2) se administrează de Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Art. 171 – (1) Pentru selecția furnizorilor publici și privați care aplică în sistemul liberei alegeri, autoritatea contractantă elaborează caietele de sarcini care cuprind criteriile prevăzute la art.169 alin.(3) și condițiile de contractare.

(2) Autoritatea contractantă încheie contracte – cadru de finanțare cu toți furnizorii selectați, indiferent de numărul acestora.

Art. 172 - Autoritatea contractantă are obligația de a întocmi și publica pe site-ul propriu, în mod permanent, într-o formă accesibilă și utilizabilă de publicul larg, lista furnizorilor de servicii sociale cu care a încheiat contracte – cadru de finanțare, precum și alte informații utile referitoare la date de

contact, serviciile acordate, capacitate și numărul de locuri disponibile, costul mediu/beneficiar/lună, etc.

Art.173 – Organizarea și funcționarea sistemului liberei alegeri se reglementează prin lege specială.

CAPITOLUL II

SERVICII INTEGRATE DE ÎNGRIJIRE MEDICO-SOCIALĂ

Art.174 – Persoanele cu afecțiuni cronice care necesită temporar sau permanent supraveghere, tratament și îngrijire medicală și care, din motive cumulate de natură medicală și socio-economică, nu pot fi îngrijite la domiciliu au dreptul să fie asistate și îngrijite în unități de asistență medico-socială înființate prin reorganizarea unor spitale sau secții de spitale, în condițiile legii.

Art.175 – Unitățile de asistență medico-socială sunt unități sanitare publice cu paturi, cu sau fără personalitate juridică, care acordă, pe perioadă determinată, tratament și îngrijire medicală, servicii de recuperare-reabilitare, servicii sociale de consiliere și reinsertie socială, bolnavilor cronici afați în situația prevăzută la art.174.

Art.176 – Internarea într-o unitate de asistență medico-socială se recomandă de medicul curant al bolnavului internat în spital și este condiționată de evaluarea socio-medicală prealabilă, efectuată în conformitate cu grila de evaluare medico-socială aprobată prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului muncii, familiei și protecției sociale.

Art.177 – (1) Externarea bolnavului cronic din unitățile de asistență medico-socială se realizează când starea de sănătate a acestuia permite continuarea tratamentului și îngrijirilor medicale la domiciliu.

(2) În situația în care bolnavul cronic nu are familie, nu are venituri suficiente, nu dispune de un mediu de viață adecvat pentru asigurarea îngrijirii personale și continuarea tratamentului medical, asistenții sociali angajați ai unității de asistență medico-socială identifică serviciile sociale rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată sau nedeterminată disponibile și asigură transferul persoanei în centrul respectiv.

Art.178– (1) Unitățile medico-socială pot funcționa și în regim de spitalizare de zi.

(2) Standardele de calitate pentru unitățile medico-socială se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, iar standardele de cost se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Sănătății.

Art.179 – (1) Unitățile de asistență medico- socială sunt administrate și finanțate din bugetul local și bugetul caselor județene de asigurări de sănătate județene și a Mun. București.

(2) Organizarea, funcționarea și finanțarea unităților de asistență medico-socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Sănătății și Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

CAPITOLUL III

PREVENIREA ȘI COMBATEREA MARGINALIZĂRII SOCIALE

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art.180 - (1) Marginalizarea socială, în sensul prezentei legi, se definește prin poziția socială periferică, de izolare a indivizilor sau grupurilor cu acces limitat la resursele economice, educaționale, și comunicaționale ale colectivității și se manifestă prin absența unui minimum de condiții sociale de viață.

(2) Persoanele și grupurile aflate în situație de sărăcie și deprivare materială/economică sunt expuse, în cel mai înalt grad, riscului de excluziune socială.

Art.181 - Măsurile de prevenire și combatere a marginalizării sociale se înscriu în cadrul general de acțiuni multidimensionale ale procesului de incluziune socială prin care se asigură persoanelor aflate în situație de sărăcie și de risc de excluziune socială, oportunitățile și resursele necesare pentru a participa în mod deplin la viața economică, socială și culturală a societății, precum și la procesul de luare a deciziilor care privesc viața și accesul lor la drepturile fundamentale.

Art.182 - Pentru prevenirea și combaterea marginalizării sociale și a riscului de excluziune socială, prin politicile publice inițiate, statul facilitează accesul persoanelor aflate în situație de sărăcie, la unele drepturi fundamentale, cum ar fi : dreptul la o locuință, la asistență socială și medicală, la

educație, la un loc de muncă și instituie măsuri de sprijin conform nevoilor particulare ale persoanelor, familiilor și grupurilor defavorizate.

Art.183 - Armonizarea politicilor destinate cunoașterii și prevenirii și combaterii situațiilor care determină marginalizarea socială și riscul de excluziune socială se realizează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, constituit prin hotărâre a Guvernului, cu participarea autorităților administrației publice centrale și locale și reprezentanților organizațiilor societății civile.

Art.184 - (1) Persoanele și familiile marginalizate sau aflate în risc de marginalizare socială au acces la o locuință socială, respectiv o locuință cu chirie subvenționată, în condițiile legii.

(2) Persoanele adulte și copiii familiilor marginalizate sau aflate în risc de marginalizare socială beneficiază de burse sociale, programe de alfabetizare și alte facilități, în condițiile legii.

Art.185 - (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea identificării, evaluării și soluționării nevoilor de locuire a persoanelor aflate în risc de marginalizare socială.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația ca, pe baza evaluării nevoilor și resurselor socio-economice individuale, să stabilească un plan de intervenție integrat de prevenire și combatere a riscului de marginalizare socială.

(3) Planul prevăzut la alin.(2) cuprinde măsurile de asistență socială, respectiv prestațiile și servicii sociale acordate în condițiile prezentei legi, precum și măsurile de suport pentru facilitarea accesului persoanelor aflate în risc de marginalizare socială la locuință, la educație, la ocuparea unui loc de muncă și alte servicii de interes general existente în comunitatea respectivă.

(4) Planul de intervenție integrat de prevenire și combatere a riscului de marginalizare socială se elaborează numai împreună cu beneficiarii și cuprinde, pe lângă măsurile de suport prevăzute la alin.(3) activitățile și programele obligatorii la care aceștia participă, pentru a se implica activ în procesul de reabilitare și inserție socială.

(5) Consilierea persoanelor aflate în risc de marginalizare socială privind drepturile sociale, obligațiile aferente și programele de reinserție/reintegrare socială care le sunt destinate, se asigură gratuit de către personalul cu atribuții în domeniu din aparatul de specialitate al primarului.

Secțiunea a 2-a

Accesul la un loc de muncă

Art.186 - (1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, denumită în continuare Agenția, are obligația de a realiza un acompaniament social personalizat pentru tinerii cu vârste între 16 și 25 de ani aflați în dificultate și confrunțați cu riscul excluderii profesionale, în scopul facilitării accesului lor la un loc de muncă.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au dreptul la consiliere profesională și mediere din partea personalului specializat al Agenției, prin întocmirea unui plan individual de mediere.

Art.187-(1) În scopul integrării sau reintegrării în muncă persoanele prevăzute la art. 186 pot beneficia de plasare în muncă la un angajator avizat de Agenție, în baza unui contract de solidaritate.

(2) Contractul de solidaritate poate fi încheiat între tânărul beneficiar și Agenție pe o durată de până la 2 ani, dar nu mai puțin de un an.

(3) În sensul prezentei legi, termenul angajator nu exclude nici o entitate care, potrivit legislației în vigoare, are dreptul să încadreze în muncă personal.

Art.188 - În baza contractului de solidaritate angajatorul prevăzut la art. 187 alin. (1) va încheia cu tânărul un contract individual de muncă pe durată determinată, egală cu cea a contractului de solidaritate.

Art.189- (1) Angajatorii care încadrează tineri în condițiile unui contract de solidaritate, denumiți în continuare angajatori de inserție, vor încheia convenții cu Agenția prin care aceasta se angajează să ramburseze lunar salariul de bază stabilit la data angajării tinerilor, dar nu mai mult de 75% din câștigul salarial mediu net pe economie, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(2) Dacă la data încetării contractului de solidaritate angajatorii de inserție angajează tinerii prevăzuți la alin. (1) cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată, aceștia beneficiază, în baza aceleiași convenții, de rambursarea lunară a unei sume, în cuantum de 50% din indemnizația de șomaj cuvenită conform legii, pe care tânărul beneficiar ar fi primit-o dacă ar fi fost disponibilizat la acea dată.

(3) Suma prevăzută la alin. (2) se acordă angajatorului pe o perioadă de maximum 2 ani, până la împlinirea de către angajat a vârstei de 25 de ani.

Art.190 - Finanțarea cheltuielilor necesare realizării măsurilor de stimulare a angajatorilor, prevăzute la art. 189, se face din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

Art.191 - În funcție de suma prevăzută în bugetul asigurărilor pentru șomaj Agenția va încheia contracte de solidaritate cu tinerii, potrivit următoarelor priorități:

- a) tineri proveniți din centrele de plasament și centrele de primire a copilului din cadrul serviciilor publice specializate și ale furnizorilor privați de servicii sociale în domeniul protecției copiilor;
- b) tineri singuri cu copii în întreținere;
- c) tineri familiști cu copii în întreținere;
- d) tineri familiști fără copii în întreținere;
- e) tineri familiști care au executat pedepse privative de libertate;
- f) alte categorii de tineri aflați în dificultate.

Art.192 - Dacă Agenția a încheiat contracte de solidaritate pentru toate persoanele aflate în evidența acesteia în ultimele două luni ale anului bugetar, în limita sumelor disponibile din bugetul asigurărilor pentru șomaj, poate încheia suplimentar contracte de solidaritate și pentru alte persoane în vârstă de până la 35 de ani, cu respectarea priorităților prevăzute la art. 191.

Art.193 - Modelul contractului de solidaritate prevăzut la art. 187 alin. (1), al convenției prevăzute la art. 189 alin.(1), precum și modalitățile de finanțare a cheltuielilor prevăzute la art.189 se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentului capitol, aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

CAPITOLUL IV

ACORDAREA SERVICIILOR DE ÎNGRIJIRE PERSOANELOR VÂRSTNICE ÎN SISTEM IPOTECAR

Art.194 – (1) Pentru asigurarea cheltuielilor de întreținere și a serviciilor de îngrijire pentru persoanele vârstnice, acordate la domiciliu, într-un centru de zi sau într-un centru rezidențial, autoritățile administrației publice locale pe a căror rază teritorială domiciliază persoana vârstnică, la cererea acesteia, pot acoperi contravaloarea integrală sau parțială a cheltuielilor respective, prin înscrierea dreptului de ipoteca asupra bunurilor de care dispun.

(2) Pot beneficia de înscrierea dreptului de ipotecă, cu prioritate, persoanele vârstnice care au în proprietate bunuri mobile sau imobile și se află în următoarele situații:

- a) nu au susținători legali, nu au venituri sau veniturile de care dispun sunt insuficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;
- a) au susținători legali lipsiți de capacitatea sau resursele necesare pentru a se achita de obligația de întreținere prevăzută de lege.

Art.195 - (1) Stabilirea sumelor necesare acoperirii cheltuielilor integrale sau parțiale de întreținere sau pentru acordarea serviciilor de îngrijire se aprobă prin hotărâre a consiliului local sau, după caz, prin hotărâre a consiliului județean.

(2) Acordarea serviciilor de îngrijire în sistem ipotecar pentru persoana vârstnică, conform prevederilor de la art.194, se realizează pe baza unui contract încheiat între unitățile administrativ-teritoriale (comune, orașe sau, după caz, județe) și persoana vârstnică sau, după caz, reprezentantul legal al acesteia.

(3) Sumele datorate pentru întreținerea și îngrijirea persoanei vârstnice se finanțează din bugetul local al comunelor sau orașelor sau, după caz, din bugetul propriu al județului.

Art.196 - (1) În vederea garantării recuperării sumelor reprezentate de cheltuielile prevăzute la art.194 alin.(1), autoritățile administrației publice locale dispun înscrierea unui drept de ipotecă sau, după caz, a unui drept de gaj asupra unuia sau unor bunuri imobile, respectiv mobile, aflate în proprietatea persoanei vârstnice beneficiare.

(2) Recuperarea sumelor prevăzute la alin.(1) se realizează exclusiv după încetarea din viață a persoanei vârstnice beneficiare, după cum urmează:

- a) prin valorificarea bunului mobil sau imobil asupra căruia au fost instituite ipoteca sau gajul și reținerea sumelor cheltuite care se actualizează cu indicele de inflație;
- b) prin achitarea de către moștenitori a sumelor cheltuite, actualizate cu indicele de inflație;

Art.197 - În situația în care sumele datorate depășesc valoarea bunului sau bunurilor constituite drept garanție, acel bun sau bunuri intră în proprietatea privată a unităților administrativ teritoriale prevăzute la art.194 alin(1) iar diferența rămasă din creanță rămâne nerecuperată.

Art.198 – În aplicarea prevederilor prezentului capitol Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează Norme metodologice care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL V
MĂSURI DE PROTECȚIE JURIDICĂ

Secțiunea 1

Protecția juridică a persoanei vârstnice
la încheierea actelor juridice

Art.199 - (1) Persoana vârstnică are dreptul la servicii de protecție juridică reprezentate de servicii de consiliere, asistare și reprezentare.

(2) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București asigură gratuit servicii de consiliere juridică și de asistare a persoanelor vârstnice care au domiciliul sau reședința pe raza lor teritorială.

(3) Pentru persoanele vârstnice fără venituri sau ale căror venituri se situează, pe membru de familie, sub nivelul pensiei medii lunare de asigurări sociale de stat și agricultori, autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor și orașelor pot subvenționa cheltuielile necesare pentru serviciile de reprezentare.

(4) Subvențiile prevăzute la alin.(3) se stabilesc prin hotărâre a consiliului local al comunelor sau orașelor și se suportă din bugetele proprii ale acestora și/sau sponsorizări cu această destinație.

Art.200 - (1) Serviciile de consiliere juridică se asigură în vederea facilitării cunoașterii de către persoana vârstnică a conținutului actelor juridice, normelor juridice aplicabile precum și a modului de interpretare legală a acestora.

(2) Serviciile de asistare și reprezentare juridică asigură susținerea juridică a persoanei vârstnice din punct de vedere procedural pentru încheierea de acte juridice în numele sau pe seama persoanei vârstnice, precum și susținerea acesteia în fața instituțiilor publice sau altor entități juridice.

(3) Serviciile de consiliere juridică și de reprezentare se acordă de personal cu pregătire juridică, conform legii.

(4) Serviciile de asistare a persoanei vârstnice se asigură de asistenți sociali sau personal cu pregătire juridică angajat de autoritățile administrației publice locale.

(5) Persoana vârstnică are dreptul de a-și alege liber persoana sau persoanele care îi acordă serviciile juridice.

Art.201 – (1) Persoanele vârstnice pot încheia acte juridice translativ de proprietate, cu titlu oneros sau gratuit, în scopul întreținerii, îngrijirii sau acordării altor tipuri de servicii sociale.

(2) La încheierea, de către persoanele vârstnice a actelor juridice prevăzute la alin.(1) beneficiază de drept de preempțiune rudele până la gradul II, în ordinea gradului de rudenie.

(3) Pierde dreptul de preempțiune ruda care se află în următoarele situații:

- a) a săvârșit fapte de natură să aducă atingere integrității fizice, psihice, sănătății și demnității persoanei vârstnice;
- b) a săvârșit fapte de natură să diminueze în mod nejustificat patrimoniul persoanei vârstnice;

Art.202 - În vederea încheierii actelor juridice prevăzute la art.201 alin.(1), se acordă, la cererea persoanei vârstnice, servicii de consiliere juridică de către personalul angajat al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială domiciliază persoana vârstnică respectivă, în condițiile prevăzute la art.200 alin.(3).

Art.203 - (1) Asistarea persoanelor vârstnice de către reprezentantul autorității administrației publice locale, în cazul încheierii actelor juridice prevăzute la art.201 alin.(1) se realizează la cererea persoanelor vârstnice sau din oficiu.

(2) În vederea acordării serviciilor de asistare, reprezentantul autorității administrației publice locale are obligația de a analiza conținutul și forma actului juridic, de a verifica îndeplinirea condițiilor juridice ale actului juridic, de a verifica respectarea legislației aplicabile în materie și de a utiliza un limbaj accesibil persoanei vârstnice.

(3) Reprezentantul autorității administrației publice locale este prezent alături de persoana vârstnică și semnează actului juridic încheiat de către aceasta, în calitatea prevăzută de prezenta lege și angajează în acest sens răspunderea autorității locale.

(4) Autoritatea administrației publice locale pe a cărei rază teritorială domiciliază persoana vârstnică primește un exemplar al actului juridic încheiat în condițiile prevăzute la alin.(3)

Art.204 - (1) Obligația de întreținere, îngrijire, sau de acordare a altor tipuri de servicii sociale, precum și modalitățile practice de executare a lor se menționează expres în actul juridic încheiat, sub sancțiunea nulității.

(2) În cazul actelor juridice prevăzute la art.201 alin.(1), obligația de întreținere, îngrijire și acordare de alte servicii sociale reprezintă condiție suspensivă a translației proprietății.

(3) Nerespectarea condiției suspensive, prevăzută la alin.(1), desființează de plin drept și fără nici o formalitate actele juridice încheiate sub această condiție.

Art.205 - Neexecutarea obligației de întreținere și de îngrijire de către noul proprietar al bunurilor obținute ca urmare a actului juridic de înstrăinare poate fi sesizată autorității administrației publice locale de la nivelul comunei sau orașului în a cărei rază teritorială domiciliază persoana vârstnică de către orice persoană fizică sau juridică interesată. Autoritatea administrației publice locale de la nivelul comunei sau orașului se poate sesiza și din oficiu.

Art.206 - (1) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, municipiilor, orașelor și sectoarelor municipiului București monitorizează și evaluează periodic situația persoanei vârstnice, precum și respectarea clauzelor de întreținere și îngrijire stipulate în actul juridic translativ de proprietate.

(2) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, municipiilor, orașelor și sectoarelor municipiului București în a cărei rază teritorială domiciliază persoana vârstnică, sesizată conform prevederilor de la art. 205, efectuează ancheta socială a cazului, în termen de 10 zile de la sesizare și, în situația în care constată că cele sesizate sunt reale, ia măsuri potrivit legii cu privire la desființarea actelor juridice încheiate.

Art.207 - Înscrierea de sarcini reale asupra bunului pe care o persoană l-a dobândit cu clauză de întreținere sau îngrijire de la o persoană vârstnică, se realizează cu acordul scris al autorității administrației publice locale a cărei răspundere juridică a fost angajată la înstrăinarea bunului de la persoana vârstnică, sub sancțiunea nulității.

Secțiunea a 2-a

Protecția juridică a persoanei cu handicap

Art.208 - (1) Persoanele cu handicap beneficiază de protecție împotriva neglijării și abuzului, indiferent de locul unde acestea se află.

(2) În cazul în care persoana cu handicap, indiferent de vârstă, este în imposibilitate totală sau parțială de a-și administra bunurile personale, aceasta beneficiază de protecție juridică sub forma curatelei sau tutelei și de asistență juridică.

(3) Odată cu preluarea tutelei, tutorele are obligația de a face un inventar al tuturor bunurilor mobile și imobile ale persoanei cu handicap și prezintă anual un raport de gestiune autorității tutelare din unitatea administrativ-teritorială în care persoana cu handicap are domiciliul sau reședința.

(4) În cazul în care persoana cu handicap nu are rude ori persoane care să accepte tutela, instanța judecătorească va putea numi ca tutore autoritatea administrației publice locale sau, după caz, persoana juridică privată care asigură protecția și îngrijirea persoanei cu handicap.

(5) Monitorizarea respectării obligațiilor care revin tutorelui persoanei cu handicap este asigurată de autoritatea tutelară din unitatea administrativ-teritorială în a cărei rază își are domiciliul sau reședința persoana cu handicap.

(6) Părintele, reprezentantul legal, tutorele, precum și organizația neguvernamentală al cărei membru este persoana cu handicap o poate asista pe aceasta în fața instanțelor judecătorești competente.

(7) Judecarea cauzelor care au ca obiect obținerea de către persoanele cu handicap a drepturilor prevăzute de prezenta lege se face cu celeritate.

CAPITOLUL VI

PARTICIPAREA , ÎMPLINIREA PERSONALĂ ȘI RESPECTAREA DEMNITĂȚII

Secțiunea 1

Participarea

Art.209 - (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea promovării participării persoanelor aflate în situație de dificultate la viața socială, economică, politică și culturală a comunității.

(2) În aplicarea prevederilor alin.(1) autoritățile administrației publice locale inițiază activități specifice, după cum urmează:

- a) înființează sau sprijină funcționarea cluburilor pentru persoane vârstnice și a altor centre de recreere;
- b) organizează evenimente sociale și culturale adresate persoanelor vulnerabile care implică participarea acestora;
- c) asigură informarea/participarea asociațiilor și fundațiilor precum și a altor structuri asociative care au ca obiect de activitate promovarea drepturilor persoanelor și familiilor în dificultate la dezbaterile publice ale proiectelor de hotărâre ale consiliului local;
- d) asigură consultanță structurilor asociative ale părinților, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, ale oricăror alte categorii de persoane aflate în nevoie, în vederea dezvoltării de programe și proiecte locale de servicii sociale;

- e) acordă prioritate atribuirii de spații pentru sediile asociațiilor și fundațiilor care acordă servicii sociale sau realizează activități privind promovarea și apărarea drepturilor unor categorii sociale vulnerabile;
- f) dezvoltă mișcarea de voluntariat;
- g) facilitează e-comunicarea prin asigurarea accesului la utilizarea echipamentelor IT și internetului din cluburi și centrele de recreere, precum și prin inițierea de programe de instruire în domeniul operării pe calculator.

Art.210 – (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale încurajează dezvoltarea mișcării asociative a persoanelor vârstnice, a persoanelor cu handicap și a altor categorii sau grupuri aflate în risc social, precum și crearea unor organisme reprezentative la nivel local și central.

(2) Asociațiile și organismele reprezentative prevăzute la alin.(1) au obligația de a asigura reprezentativitatea de gen în propriile organe de conducere și administrare.

Art.211 - Autoritățile administrației publice centrale și locale colaborează permanent cu organismele reprezentative și cu asociațiile și fundațiile care au drept obiect de activitate reprezentarea și protejarea drepturilor persoanelor, în vederea elaborării programelor și strategiilor naționale și locale pentru dezvoltarea măsurilor și acțiunilor de protecție socială.

Art.212 - Furnizorii publici și privați de servicii sociale încurajează participarea cetățenilor din comunitate la activități de voluntariat prin acordarea unor facilități în vederea:

- a) asigurării petrecerii timpului liber, inclusiv prin acoperirea costurilor билетelor de tratament balnear sau de recreere;
- b) promovării imaginii voluntarilor și a aportului acestora la dezvoltarea comunității;
- c) asigurării accesului liber la spectacole și alte evenimente culturale.
- d) alte facilități, prevăzute de lege.

Secțiunea a 2-a

Împlinirea personală și respectarea demnității

Art.213 - Pentru împlinirea și dezvoltarea personală, persoanele aflate în situații de dificultate beneficiază de servicii de educație, cum ar fi programe de alfabetizare, programe de instruire pentru dezvoltarea cunoștințelor de cultură generală și în domenii specifice, precum și altele asemenea.

Art.214 - (1) În beneficiul persoanelor vârstnice, unitățile și instituțiile publice și private de învățământ, în colaborare cu autoritățile administrației publice locale, organizațiile neguvernamentale și cu organismele și asociațiile reprezentative ale persoanelor vârstnice pot organiza, gratuit sau cu o contribuție mică, programe de educație permanentă, inclusiv prin proiecte de tipul „universitatea vârstei a treia”.

(2) Organizarea programelor prevăzute la alin.(1) se realizează pe bază de voluntariat, iar finanțarea este susținută din bugetul județean, din bugetul comunelor și orașelor, din bugetul de stat prin programe de interes național, precum și alte surse provenite din donații, sponsorizări sau alte contribuții din partea unor persoane fizice sau juridice.

Art.215 – (1) În vederea consolidării relației inter-generații, autoritățile administrației publice locale în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale, alte instituții publice, societăți private și organizații neguvernamentale organizează evenimente sociale și culturale pentru popularizarea particularităților fenomenului de îmbătrânire și a nevoilor persoanelor vârstnice, precum și pentru evidențierea aportului persoanei vârstnice la dezvoltarea socială.

(2) În scopul menținerii unui rol social activ al persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice centrale și locale, persoanele fizice și juridice au în vedere inclusiv promovarea de servicii destinate:

- a) petrecerii timpului liber și socializării;
- b) încurajării acțiunilor de conștientizare și sensibilizare a comunității;
- c) dezvoltării cunoștințelor în domeniul e-comunicării;
- d) stimulării actului creator și cultural;
- e) altele asemenea.

Art.216 - (1) Orice persoană beneficiară de servicii sociale este liberă să își manifeste credința religioasă în mod individual sau în colectiv, în public sau în particular.

(2) Libertatea de a-și manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelor care aduc atingere siguranței publice, protecției ordinii, sănătății, moralei publice, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și sunt prevăzute de lege.

(3) Furnizorii de servicii sociale, inclusiv instituțiile de cult sau organizațiile neguvernamentale constituite sau finanțate de acestea, sunt obligați să respecte libertatea de conștiință și libertatea religioasă a persoanelor asistate.

(4) La solicitarea beneficiarului sau a familiei, furnizorul de servicii sociale are obligația de a facilita accesul acestuia la serviciile de asistență spirituală.

Art.217 - (1) Pentru prevenirea și combaterea abuzului și neglijării, persoanele vârstnice, persoanele cu handicap, precum și orice alte persoane asistate în centre rezidențiale, de zi sau îngrijite la domiciliu, beneficiază de servicii de protecție juridică conform legii.

(2) Autoritățile administrației publice locale, în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale cu responsabilități în domeniu, formatori autorizați, instituții de învățământ și organizații neguvernamentale, asigură programele de formare ale personalului din serviciile publice de asistență socială în vederea prevenirii, identificării și soluționării, în regim de urgență, a situațiilor de abuz și neglijență în care se pot găsi persoanele vârstnice.

Art.218 - Autoritățile administrației publice locale, prin serviciile publice de asistență socială și prin compartimentele pentru relația cu organizațiile neguvernamentale au în vedere crearea de oportunități de angajare pentru persoane vârstnice, după cum urmează:

- a) colaborează cu agențiile județene de ocupare a forței de muncă în vederea identificării unor locuri de muncă ce pot fi recomandate persoanelor vârstnice care doresc să-și continue activitatea pe piața muncii și se află într-o stare de sănătate corespunzătoare certificată de medicul de familie;
- b) facilitează accesul persoanelor vârstnice cu venituri reduse, apte de muncă, la locuri de muncă din cadrul serviciilor publice;
- c) încurajează dezvoltarea organizațiilor neguvernamentale care au drept obiect de activitate acordarea de servicii de consiliere, adresate persoanelor vârstnice, în vederea dezvoltării activităților generatoare de venituri, prin încheierea de parteneriate și acordare de subvenții, în condițiile legii;
- d) încheie contracte de parteneriat cu asociații și fundații, sindicate și patronate sau alte organisme private în vederea dezvoltării serviciilor de consultanță destinate pregătirii persoanelor adulte în vederea pensionării;
- e) dezvoltă programe de sprijin, în special de asistență tehnică, destinate organizațiilor persoanelor vârstnice care, pentru ajutorarea membrilor lor, inițiază programe în domeniul economic și financiar, în condițiile legii.

Art.219 - Pentru respectarea demnității și a dreptului la viață privată a beneficiarilor de servicii sociale, autoritățile administrației publice, instituțiile publice, societățile private, precum și furnizorii publici și privați de servicii sociale au obligația de a respecta confidențialitatea datelor și informațiilor referitoare la beneficiari și, după caz, la unele din serviciile acordate acestora, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

TITLUL IV
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

CAPITOLUL I
JURISDICȚIA SERVICIILOR SOCIALE

Art.220 -(1) Actele administrative emise de autoritățile publice locale privind furnizarea serviciilor sociale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ, în baza condițiilor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

(2) Dacă beneficiarul serviciului social se consideră nedreptățit de furnizarea serviciilor sociale, se poate adresa instanței judecătorești competente pentru soluționarea litigiilor în legătură cu acordarea serviciilor sociale.

(3) Cererile adresate contenciosului administrativ sau oricărei alte instanțe judecătorești pentru soluționarea litigiilor în legătură cu dreptul sau cu acordarea serviciilor sociale se soluționează cu celeritate.

Art.221 - Acțiunile, căile de atac și actele procedurale în legătură cu soluționarea litigiilor având ca obiect drepturi sau obligații prevăzute de prezenta lege sunt scutite de taxa de timbru.

Art.222 - Personalul implicat în acordarea serviciilor sociale răspunde, în condițiile legii, disciplinar, patrimonial, contravențional sau penal, după caz.

(1) Încălcarea eticii profesionale se constată și se sancționează de către comisiile de disciplină înființate în cadrul serviciilor sociale cu personalitate juridică, în cadrul serviciilor publice de asistență socială din subordinea autorităților locale, precum și de comisiile de disciplină ale asociațiilor profesionale.

(2) Deciziile comisiilor de disciplină pot fi atacate în justiție, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

Art.223 – (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează :

- a) nerespectarea prevederilor art. 12 alin.(1), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.
- b) nerespectarea prevederilor art. 21 alin.(3) și alin.(4), cu amendă de la 1.500 lei la 10.000 lei;
- c) nerespectarea obligației prevăzute la art.61 alin.(2), cu amendă de la 2000 lei la 5.000 lei;
- d) nerespectarea termenului prevăzut la art.29 alin(5), cu amendă de la 100 lei la 500 lei;

- e) nerespectarea obligației prevăzute la art.36 alin(1), cu amendă de la 100 lei la 500 lei;
- f) nerespectarea obligației prevăzute la art.62 literele b) și c), cu amendă de la 500 lei la 2000 de lei;
- g) nerespectarea obligației prevăzute la art.71 cu amendă de la 1000 lei la 2000 lei;
- h) nerespectarea prevederilor art. 50 alin(1), cu amendă de la cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;
- i) nerespectarea dispozițiilor art.93 și art.98 alin.(5) cu amendă de la 6000 lei la 12000 lei;

(2) Dispozițiile referitoare la contravenții, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art.224 – Evaluarea, monitorizarea și controlul respectării legislației în vigoare din domeniul serviciilor sociale, monitorizarea și controlul respectării criteriilor, standardelor și indicatorilor în baza cărora se acreditează furnizorii și serviciile sociale acordate, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către inspectorii sociali.

Art.225 - Activitățile derulate în cadrul contractelor de prestări servicii, de concesiune, de subvenționare sunt supuse monitorizării și controlului autorității contractante, al inspectorilor sociali și al Curții de Conturi a României.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 226 - Procedurile de finanțare a serviciilor sociale acordate de furnizori, stabilite prin prezenta lege, reprezintă o derogare de la prevederile Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general.

Art. 227 - Prevederile prezentei Cărți intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012 cu excepția prevederilor Titlului III Capitolul I Secțiunea a 2-a Subvenționarea furnizorilor privați, care se aplică pentru anul bugetar 2013.

Art.228 – De la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României - Partea I, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale elaborează :

- a) Normele metodologice privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, în termen de 30 zile;
- b) Normele metodologice privind achiziția și concesionarea serviciilor sociale, în termen de 90 de zile;
- c) Normele metodologice privind subvenționarea de la bugetul de stat și bugetele locale a serviciilor sociale acordate de către furnizorii privați de servicii sociale, în termen de 45 de zile ;
- d) Grila standard de evaluare a autonomiei funcționale și modelul documentului tipizat prevăzut la art. 41 alin.(1), în termen de 90 de zile;
- e) Nomenclatorul Serviciilor Sociale, în termen de 30 de zile;
- f) Regulamentul cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, în termen de 90 de zile;
- g) Modelul contractului de acordare a serviciilor sociale încheiat între furnizorul de servicii sociale și beneficiar, în termen de 30 de zile;
- h) Modelul contractului de parteneriat public – privat sau public-public pentru acordarea de servicii sociale, în termen de 30 de zile;
- i) Legea privind organizarea și funcționarea sistemului liberei alegeri, în termen de 2 ani

Art.229 – (1) În termen de 3 ani de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României - Partea I, se înființează Autoritatea Națională de Evaluare a Dizabilității care unifică sistemele de evaluare existente privind încadrarea în grade de dependență, încadrarea în grade de handicap și încadrarea în grade de invaliditate și aplică o metodologie unitară și comprehensivă de evaluare bazată pe criteriile prevăzute în Clasificarea Internațională a funcționării, dezabilității și sănătății.

(2) În aplicarea prevederilor alin.(1), în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentei legi se unifică sistemele de evaluare a persoanelor vârstnice și persoanelor cu handicap.

Art.230 – La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

- a) Ordonanța Guvernului nr.68/2003 privind serviciile sociale, publicată în Monitorul Oficial al României-parte I nr. 619/30 august 2003, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Legea nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică care înființează și administrează unități de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 29 din 27 ianuarie 1998;
- c) Legea nr. 208/1997 privind cantinele de asistență socială publicată în Monitorul Oficial al României-parte I nr.363 din 17 decembrie 1997.

- d) Legea nr.116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, publicată în Monitorul Oficial al României-parte I nr.1923 din 21 martie 2002
- e) Hotărârea Guvernului nr.1153/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială publicată în Monitorul Oficial al României nr. 756 din 28 noiembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.
- f) Hotărârea Guvernului nr. 1149 din 17 octombrie 2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale publicată în Monitorul Oficial al României nr. 795 din 1 noiembrie 2002.
- g) orice alte dispoziții contrare.

CARTEA a III-a

STATUTUL INSPECTORULUI SOCIAL

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1 - Scopul prezentei legi îl constituie crearea, în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare, a unui corp de inspectori sociali stabil, profesionist, transparent, eficient și imparțial care acționează în interesul persoanelor, în vederea asigurării accesului egal și nediscriminatoriu al acestora la prestații și servicii sociale, asigurarea gestionării eficiente a resurselor, financiare și materiale acordate beneficiarilor și funcționarea furnizorilor servicii sociale.

Art. 2 - În sensul prezentei legi, corpul inspectorilor sociali cuprinde persoanele numite în funcțiile publice specifice, menționate în prezentul statut.

Art. 3 - Prezentul statut reglementează:

- a) funcțiile publice specifice din cadrul DGIS;
- b) drepturile, îndatoririle inspectorului social;
- c) reglementări specifice cu privire la recrutarea și cariera inspectorului social;
- d) incompatibilitățile, conflictele de interese și sancțiunile specifice aplicabile inspectorului social.

Art. 4 – (1) Funcția de inspector social face parte din categoria funcțiilor publice specifice și reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților specifice activității de control din domeniul asistenței sociale;

(2) Pentru exercitarea funcției publice specifice de inspector social sunt necesare cunoștințe, abilități și experiență profesională atât în domeniul asistenței sociale cât și în domenii conexe, având în vedere pluridisciplinaritatea misiunilor de control care vizează și aspecte specifice domeniilor: juridic, economic, financiar, sănătate, muncă, educație etc.

(3) Inspectorul social are rolul de a:

- a) contribui la aplicarea corectă și unitară a actelor normative din domeniul asistenței sociale;
- b) evalua impactul politicilor sociale, a procedurilor de admitere și acordare a prestațiilor și serviciilor sociale;

- c) formula propuneri și recomandări de remediere a deficiențelor constatate, precum și de îmbunătățire a cadrului legislativ și instituțional;
- d) urmări gestionarea eficientă a fondurilor alocate pentru funcționarea și dezvoltarea sistemului național de asistență socială;
- e) constata contravenții și de a aplica sancțiunile prevăzute de actelele normative care reglementează domeniul asistenței sociale;
- f) sesiza organele abilitate cu privire la încălcarea normelor legale în vigoare, altele decât cele din domeniul său activitate.

Art. 5 - Inspectorii sociali efectuează activități de control pe întreg teritoriul țării, indiferent de structura în care își desfășoară activitatea în mod curent, în timpul sau în afara orelor de program, astfel încât să se realizeze scopul stabilit, fără a se perturba activitatea desfășurată de entitatea supusă inspecției.

Art. 6 – DGIS este condusă de un director general.

CAPITOLUL II

FUNȚIILE PUBLICE SPECIFICE

Art. 7 – (1) În conformitate cu prevederile HG 11/2009, funcția publică specifică este cea de inspector social, având nivelul de studii corespunzător funcțiilor publice cu caracter general din clasa I, prevăzut în Legea 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare;

(2) Gradele profesionale și treptele de salarizare aferente funcțiilor publice specifice sunt cele corespunzătoare funcțiilor publice cu caracter general din clasa I, respectiv inspector social cu:

- a) grad profesional superior, trepte de salarizare 3,2,1;
- b) grad profesional principal, trepte de salarizare 3,2,1;
- c) grad profesional asistent, trepte de salarizare 3,2,1;
- d) grad profesional debutant.

Art. 8 – (1) Funcțiile publice specifice din structura DGIS sunt:

- a) funcțiile publice specifice de conducere din structura DGIS.
- b) inspector social, funcție publică specifică de execuție.

(2) Persoanele care ocupă funcțiile publice specifice prevăzute la alin. (1) au statut de inspector social, beneficiind de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege și de prezentul statut pentru această categorie specifică de funcționari publici.

CAPITOLUL III

DREPTURILE SPECIFICE INSPECTORULUI SOCIAL

Art.9 – (1) Inspectorul social beneficiază de protecția legii fiind apărât de orice ingerință sau amestec de natură să îi influențeze libertatea de execuție, de apreciere și de decizie sau de alte influențe care pot îngreuna realizarea activității de control, cu consecințe asupra îndeplinirii atribuțiilor de serviciu;

(2) Inspectorul social supus ingerințelor, influenței sau oricăror alte forme de presiune, este îndreptățit să notifice directorul general, situația cu care se confruntă. Până la înlăturarea constrângerilor care îi afectează libertatea de acțiune, activitatea de control se suspendă;

(3) Inspectorul social are acces la bazele de date ale instituțiilor care gestionează informații cu privire la beneficiarii de drepturi sociale și contribuabilii la fondurile de pensii, asigurări sociale și de sănătate;

(4) Inspectorul social poate face investigații sociale, cu aprobarea ministrului muncii, familiei și protecției sociale, acolo unde este cazul, pentru culegerea de informații privind verificarea dosarelor de prestații sociale, inclusiv delarațiile pe proprie răspundere a beneficiarilor de prestații și servicii sociale și a altor categorii de beneficiari;

(5) În exercitarea acțiunilor de control, inspectorii sociali sunt purtători de autoritate de stat și reprezintă în relația cu entitățile inspectate interesele statului, acționând conform acestor interese pentru îndeplinirea corespunzătoare a activității de control și nu în nume propriu;

(6) În cazul unei acțiuni în instanță îndreptată, de către entitatea inspectată sau de un angajat al acesteia, împotriva unui inspector social, acesta are dreptul să solicite și să primească asistență juridică din partea direcției de specialitate a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale. Acest drept este asigurat și în cazul acțiunilor inițiate în instanță de către inspectorul social pentru insulte, calomnii, amenințări directe sau indirecte sau pentru orice alte acte de violență la care ar putea fi victimă în timpul acțiunii de control.

Art.10 – Personalul care ocupă funcții publice specifice în cadrul DGIS beneficiază de toate drepturile prevăzute de Legea nr. 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, la care se adaugă următoarele drepturi specifice:

- a) evaluarea anuală a stării de sănătate, în mod gratuit, în baza unor contracte încheiate între DGIS (minister) și cabinete teritoriale de medicină a muncii, autorizate în condițiile legii;
- b) la finalizarea unei acțiuni de control care prezintă risc de îmbolnăvire, membrii echipei de inspecție au dreptul la un control medical gratuit;
- c) perfecționare inițială și continuă în domeniul specific de activitate și în domeniile conexe utile dezvoltării carierei profesionale;
- d) schimburi de experiență și bune practici în domeniul inspecției sociale cu instituții sau organisme similare din țările membre ale Uniunii Europene;
- e) perioada în care persoanele care ocupă funcția de inspector social este considerată veche în specialitatea studiilor absolvite;

Art. 11 - (1) Acțiunile de control se pot desfășura și în afara orelor de program sau în zilele de sâmbătă și duminică, în funcție de specificul activității entității supuse inspecției, de programul de lucru al acesteia, precum și de natura controlului efectuat (operativ, inopinat sau tematic).

(2) Conducerea instituției, respectând limitele și procedurile impuse de legislația în vigoare, poate modifica programul de lucru al inspectorilor sociali, în funcție de nevoile și specificul misiunii de control, pentru a asigura finalizarea în condiții corespunzătoare a acesteia.

Art. 12 – (1) La solicitarea instituțiilor publice, a furnizorilor publici și privați de formare profesională sau a furnizorilor de servicii sociale, inspectorii sociali care au calitatea de formatori pot susține cursuri sau alte forme de pregătire și perfecționare profesională în domeniul asistenței sociale, în baza unor protocoale încheiate între furnizori și DGIS.

(2) Inspectorii sociali au dreptul de a participa la cursuri de formare continuă susținute de formatorii proprii sau organizate de furnizorii publici și privați de formare profesională, autorizați în condițiile legii;

(3) Inspectorii sociali noi angajați au dreptul de a participa la cursurile de formare inițială în domeniul de activitate al DGIS organizate cu formatorii instituției, precum și la programele de formare continuă, aprobate prin planul anual de formare profesională;

CAPITOLUL IV

ÎNDATORIRILE SPECIFICE INSPECTORULUI SOCIAL

Art. 13 - Inspectorul social are următoarele îndatoriri specifice:

- a) să cunoască, să respecte și să aplice actele normative cu caracter general și special din domeniul asistenței sociale, precum și dispozițiile existente în materie de acorduri și convenții internaționale la care România este semnatară;
- b) să analizeze efectele aplicării actelor normative cu caracter general și special din domeniul asistenței sociale și să formuleze, autorităților sau organismelor abilitate, propuneri de modificare sau completare a acestora, acolo unde situația o impune;
- c) să cunoască și să aplice reglementările cu caracter intern concretizate în ordine, instrucțiuni, norme, metodologii, precum și orice alte dispoziții de care depinde îndeplinirea la timp, în mod eficient și în condiții corespunzătoare a îndatoririlor de serviciu;
- d) să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu numai în limitele competențelor și responsabilităților cu care a fost investit;
- e) să cunoască și să aplice dispozițiile referitoare la regimul informațiilor clasificate și să le aplice în mod corespunzător documentelor, datelor și oricăror alte înscrisuri de care ia cunoștință în timpul acțiunilor de control;
- f) să cunoască și să aplice dispozițiile legale referitoare la protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date;
- g) să cunoască dispozițiile legale cu privire la dreptul cetățenilor la petiționare, cât și dreptul acestora, inclusiv al presei, de a avea acces la informațiile de interes public care privesc activitatea sau care rezultă din activitatea desfășurată de DGIS;
- h) să apere în mod loial prestigiul instituției și să se abțină de la orice act sau faptă care poate aduce prejudicii imaginii ori intereselor legale ale acesteia;
- i) să efectueze controlul corespunzător standardelor de performanță astfel încât, să nu perturbe activitatea curentă a entității inspectate;
- j) să-și asume întreaga responsabilitate cu privire la constatările, concluziile, recomandările sau propunerile înscrise în procesul verbal de control sau în orice alt document elaborat în urma acțiunilor de control,
- k) să dovedească disponibilitate în situațiile în care este necesară prezența acestuia la locul de muncă în afara programului de lucru, în situații temeinic justificate, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu compensarea timpului lucrat, potrivit legii;

- l) să cunoască actele normative din domeniul finanțelor publice și private referitoare la sistemul de asistență socială;

Art. 14 - Inspectorii sociali au datoria să efectueze orice acțiune de control care le este repartizată, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, indiferent de locul, data și natura investigațiilor ce trebuie efectuate.

Art. 15 - (1) În cadrul echipei de control, inspectorii sociali vor acționa unitar;

(2) Eventualele neconcordanțe sau puncte de vedere divergente ale membrilor echipei cu privire la aspectele constatate în timpul controlului vor fi supuse analizei directorului general.

Art. 16 - (1) Inspectorii sociali au obligația de a se supune unui proces de evaluare profesională specifică, care are drept scop identificarea performanțelor realizate în cadrul acțiunilor de control.

(2) Criteriile și modalitățile de evaluare specifică a inspectorilor sociali vor fi stabilite de către directorul general al DGIS.

Art. 17 - Dezvăluirea informațiilor care nu au caracter public sau transmiterea documentelor ce conțin asemenea informații autorităților sau instituțiilor publice, altele decât entitățile controlate, este permisă numai cu acordul directorului general al DGIS cu respectarea ordinelor ministrului muncii, familiei și protecției sociale și a dispozițiilor legale în materie.

Art. 18 - Inspectorii sociali au obligația de a păstra confidențialitatea informațiilor la care au acces în exercitarea funcției publice specifice. Inspectorilor sociali le este interzis să folosească informațiile obținute în activitatea de inspecție pentru atragerea de foloase necuvenite sau pentru a prejudicia imaginea instituției în care își desfășoară activitatea, precum și a entităților inspectate.

Art. 19 – În exercitarea atribuțiilor specifice, inspectorii sociali au obligația să adopte un comportament civilizată, o atitudine corectă și fermă în relațiile cu personalul entității controlate, precum și cu beneficiarii acesteia.

Art. 20 – (1) Pe perioada exercitării atribuțiilor de serviciu, inspectorii sociali au obligația de a purta legitimația de control;

(2) Inspectorii sociali poartă legitimația de control numai pe timpul și în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, în limitele și competențele stabilite prin lege.

Art. 21 – (1) Inspectorii sociali au obligația de a-și perfecționa continuu pregătirea profesională în domeniul asistenței sociale și de a participa minimum 15 zile pe an la cursuri de formare și perfecționare;

(2) Inspectorii sociali au obligația de a-și îmbunătăți permanent cunoștințele în domeniile conexe asistenței sociale (economic, juridic, sănătate, educație etc) atât din punct de vedere al cunoștințelor generale cât și al reglementărilor legale nou apărute, dat fiind caracterul pluridisciplinar acțiunilor de control.

CAPITOLUL V

INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE SPECIFICE

Art. 22 – Funcția publică specifică de inspector social este incompatibilă cu orice altă funcție publică, cu excepția celor prevăzute de Legea nr. 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23 – (1) Incompatibilitățile și conflictele de interese prevăzute de Legea 161/2003 se completează cu următoarele incompatibilități și conflicte de interese specifice:

- a) inspectorii sociali nu pot deține funcții și nu pot desfășura activități remunerate sau neremunerate în cadrul entităților publice supuse inspecției;
- b) se interzice inspectorului social să accepte invitații de la entități care desfășoară activități în domeniul asistenței sociale de natură să afecteze independența și obiectivitatea aprecierilor sale.

(2) Inspectorii sociali sunt supuși interdicției de a:

- a) avea interese directe și indirecte, de orice natură ar fi acestea, față de entitățile supuse inspecției;
- b) efectua acțiuni de control la entitățile la care ei sau membrii lor de familie au interese economice directe;
- c) efectua acțiuni de control la entitățile cu care au avut încheiate relații de muncă sau de colaborare în decursul a doi ani de la data încetării acestor relații.

Art. 24 – Existența unei incompatibilități conduce la derogarea inspectorului social de la obligația stabilită prin art. 14 al prezentului statut.

CAPITOLUL VI
REGLEMENTĂRI SPECIFICE CU PRIVIRE LA RECRUTAREA ȘI CARIERA
INSPECTORULUI SOCIAL

Art. 25 – (1) Poate ocupa funcția publică specifică de inspector social, persoana care, pe lângă condițiile generale prevăzute de Legea nr.188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, îndeplinește și următoarele condiții specifice: au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în domeniile fundamentale: științe juridice, științe economice, științe umaniste, științe sociale și politice, științe ale naturii; științe ingineresti; științe agricole și silvice; științe exacte; sănătate sau în următoarele specializări: teologie asistență socială; kinetoterapie și motricitate specială;

(2) La selecția și recrutarea persoanelor pentru a ocupa funcția de inspector social se vor avea în vedere și următoarele criterii specifice:

- a) capacitatea de analiză, sinteză și evaluare a riscurilor;
- b) capacitatea de a lucra în echipă și de finalizare unitară a procesului verbal de control
- c) capacitatea de a lucra în condiții de stres;
- d) spirit organizatoric;
- e) capacitatea de a interpreta un volum mare de informații;
- f) abilități de comunicare, cu grupuri de persoane defavorizate sau în dificultate,
- g) capacitatea de stabili relații profesionale eficiente și orientate spre rezultat;
- h) utilizarea echipamentelor tehnice necesare în misiunile de inspecție (laptop, aparat foto, scanner, fax, internet etc.);
- i) disponibilitatea de a efectua deplasări în afara județului de reședință, pe perioade mai mari de 3 zile consecutiv.

Art. 26 – (1) Raporturile de serviciu ale inspectorului social se nasc, se exercită, se modifică și încetează pe bază de ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, după caz, în condițiile legii.

(2) Exercițarea raporturilor de serviciu se realizează pe durată nedeterminată;

(3) În situația în care personalul existent nu este suficient din punct de vedere numeric se va proceda la detașare de personal în conformitate cu prevederile Legii nr. 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27 – (1) Inspectorii sociali pot ocupa, în condițiile legii, funcții publice de conducere în structurile de specialitate centrale ale DGIS, menținându-și pe perioada exercitării funcției de conducere statutul de inspector social și beneficiind de toate drepturile ce derivă din această funcție;

(2) Pot participa la concursul de ocupare a funcțiilor publice specifice de conducere, inspectorii sociali care au absolvit studii de masterat sau postuniversitare în domeniul asistenței sociale, juridic, administrației publice, management.

Art. 28 – Numărul maxim al funcțiilor publice specifice de inspector social se stabilește conform planului anual de ocupare a funcțiilor publice, se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse la propunerea directorului general, și cu avizul conform al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

Art. 29 – Inspectorii sociali pot promova într-un grad profesional sau într-o treaptă de salarizare imediat superioare celor deținute, în condițiile prevăzute de Legea nr. 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30 – Inspectorii sociali beneficiază de sistemul de promovare rapidă în funcția publică, conform prevederilor Legii nr. 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 31 - Procedura de organizare și desfășurare a examenului de promovare în grad profesional imediat superior se stabilește prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, după caz, în condițiile legii.

Art. 32 - În situația reorganizării instituției sau restrângerii activității cu reducerea numărului de posturi, inspectorii sociali vor fi redistribuiți, în condițiile legii, cu menținerea funcției publice generale deținute, a gradului profesional și a treptei de salarizare aferente acestuia și cu respectarea tuturor drepturilor salariale.

CAPITOLUL VII

SANCTIUNI SPECIFICE APLICABILE INSPECTORULUI SOCIAL

Art. 33 - (1) Încălcarea, cu vinovăție, de către inspectorul social a îndatoririlor și incompatibilităților specifice funcției publice deținute, precum și a normelor de deontologie profesională, constituie abatere și atrage după sine răspunderea disciplinară a acestuia.

Art. 34 – Inspectorilor sociali le sunt aplicabile sancțiuni disciplinare prevăzute în Legea nr. 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și sancțiuni specifice, după cum urmează:

- a) dezvăluirea de către inspectorul social a informațiilor ce nu au caracter public sau la care are acces în exercitarea funcției publice deținute, atrage după sine sistarea acordării stimulentei pe o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni, în funcție de gravitatea faptei;
- b) refuzul nejustificat al inspectorului social de a efectua acțiunea de control repartizată, atrage după sine răspunderea disciplinară precum și suspendarea acordării stimulentei pe luna respectivă;
- c) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și conflicte de interese specifice stabilite prin prezentul statut, se sancționează în conformitate cu prevederile Legii nr. 188/199 (r2) privind Statutul funcționarilor publici;
- d) intervențiile sau stăruințele unui inspector social pe lângă ceilalți membri ai echipei de inspecție de a nu consemna în procesul verbal de control anumite constatări sau de a consemna aspecte neconforme cu realitatea, în scopul de a favoriza sau satisface intereselor entității inspectate ori a reprezentanților acesteia, se sancționează cu retrogradarea în treptele de salarizare sau retrogradarea în funcția publică specifică pe o perioadă de până la 1 an, în funcție de gravitatea faptei;
- e) întârzierea nejustificată și repetată a predării procesului verbal de control la termenul stabilit de directorul general, atrage după sine sancționarea disciplinară a membrilor echipei de control cu sistarea acordării stimulentei pe o perioadă de până la 3 luni, în funcție de gradul de vinovăție al fiecărui membru.

Art. 35 – (1) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art.34 lit. b),c) și d) se aplică de către ministrul muncii, familiei și protecției sociale, la propunerea Comisiei de disciplină;

(2) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art.34 lit.a) se aplică direct de către ministrul muncii, familiei și protecției sociale la propunerea directorului general, în condițiile legii.

Art. 36 – (1) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 34 lit. b),c) și d) nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea inspectorului/inspectorilor sociali în cauză de către Comisia de disciplina.

(2) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportamentul general în timpul serviciului și atitudinea adoptată pe perioada cercetării prealabile de către inspectorul social, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prevăzute de lege;

(3) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 1 an de la data sesizării cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare;

(4) Răspunderea juridică a inspectorului social nu poate fi angajată dacă acesta a respectat prevederile legale și procedurile administrative stabilite de instituția publică în care își desfășoară activitatea și în situațiile de excepție prevăzute de prezentul statut.

Art. 37 – Ordinele ministrului muncii, familiei și protecției sociale cu privire la sancționarea inspectorului social pot fi contestate la instanța de contencios administrativ, în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL VIII DISPOZIȚII FINALE

Art. 38 - Prezentul statut se aplică începând cu 1 ianuarie 2012 numai personalului angajat în structurile DGIS care ocupă o funcție publică specifică din clasa I, având calitatea de inspector social.

Art. 39 - Reglementările prezentului statut se completează, de drept, cu dispozițiile prevăzute de Legea nr. 188/1999 (r2) privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, cu dispozițiile Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și cu prevederile actelor normative care reglementează drepturile de natură salarială ale funcționarilor publici.

CARTEA a IV-a

STATUTUL ASISTENTULUI SOCIAL

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1 - Prezenta lege reglementează Statutul asistentului social în România, precizând rolul Colegiului Național al Asistenților Sociali, denumit în continuare Colegiul, în apărarea intereselor profesionale ale membrilor săi.

Art. 2 - (1) Pot fi asistenți sociali următoarele persoane:

- a) cetățenii români;
- b) cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai celorlalte state din Spațiul Economic European și ai Confederației Elvețiene;
- c) cetățenii statelor terțe cu care România are acorduri bilaterale de reciprocitate și care au reședința temporară sau permanentă în România.

(2) Titlul de asistent social poate fi deținut de:

- a) persoana care a obținut diploma de licență în cadrul unei instituții de învățământ superior cu specializare în domeniu, forma de lungă durată, 4 ani, acreditată conform legii;
- b) persoana care deține diploma de absolvire a unei instituții de învățământ superior cu specializare în domeniu, forma de scurtă durată, 3 ani, acreditată conform legii;
- c) persoana care deține diploma de asistent social echivalată conform legii;
- d) persoana care deține diploma de asistent social eliberată sau recunoscută în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, în unul dintre statele aparținând Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană.

(3) În cazul cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, ai celorlalte state ale Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, recunoașterea diplomei de asistent social obținută în unul dintre statele menționate va fi efectuată conform Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și diplomelor obținute de cetățenii români în unul dintre aceste state.

(5) Titlul de asistent social nu poate fi obținut de persoana care se găsește în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de prezenta lege.

Art. 3 - (1) Asistentul social pune în practică cunoștințele, normele și valorile asistenței sociale pentru a interveni și a acorda asistență persoanelor sau comunităților, la cererea acestora sau ori de câte ori situația o impune.

(2) Asistentul social participă activ la elaborarea și aplicarea politicilor sociale în domeniu, strategiilor și planurilor de acțiune la nivel local, județean, național și internațional, promovând bunăstarea socială.

(3) Asistentul social desfășoară în principal următoarele tipuri generale de activități:

- a) identifică segmentul de populație ce face obiectul activităților de asistență socială;
- b) identifică și evaluează problemele socioumane dintr-o anumită regiune, comunitate sau localitate;
- c) dezvoltă planuri de acțiune, programe, măsuri, activități profesionalizate și servicii specializate specifice domeniului;
- d) sensibilizează opinia publică și o informează cu privire la problematica socială;
- e) stabilește modalitățile concrete de acces la prestații și servicii specializate de asistență socială pe baza evaluării nevoilor;
- f) dezvoltă programe de cercetare științifică și formare profesională.

(4) Tipurile de activități prevăzute la alin. (3) pot fi modificate și completate la propunerea Colegiului, în conformitate cu prevederile legale.

(5) Instituțiile și organismele publice sau private, abilitate prin lege să desfășoare activități de asistență socială, au obligația de a asigura realizarea activităților prevăzute la alin. (3) de către asistenți sociali sau sub îndrumarea directă a acestora.

Art. 4 - Asistentul social respectă valorile și principiile etice referitoare la furnizarea serviciilor de calitate, justiția socială, demnitatea și unicitatea persoanei, autonomia persoanei, dezvoltarea relațiilor umane și dezvoltarea profesională permanentă, în vederea creșterii calității intervenției sociale.

Art. 5 - Asistentul social își poate desfășura activitatea în regim salarial sau independent, cu drept de liberă practică:

- a) în sectorul public, în conformitate cu prevederile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare;
- b) în sectorul privat, cu respectarea prevederilor Legii nr. 53/2003, cu modificările ulterioare, a prevederilor regulamentelor societății sau organizației respective.

CAPITOLUL II

STATUTUL ASISTENTULUI SOCIAL

Secțiunea 1

Formarea inițială a asistentului social și condițiile de exercitare a profesiei

Art.6 - Formarea asistentului social se realizează în cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate conform legii, specializate în asistență socială, forme de învățământ universitar de scurtă durată și de lungă durată.

Art. 7 - Profesia de asistent social poate fi exercitată de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este cetățean român sau cetățean al altui stat, în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1);
- b) are studii de specialitate în asistență socială, conform prevederilor art. 2 alin. (2);
- c) este înregistrată în Registrul național al asistenților sociali din România;
- d) nu se găsește în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute în prezenta lege.

Art. 8 - (1) Asistentul social își poate desfășura activitatea numai după aprobarea cererii de înscriere ca membru în Colegiu. Aprobarea cererii duce în mod automat la înregistrarea în Registrul național al asistenților sociali din România și la eliberarea avizului de exercitare a profesiei.

(2) Documentele necesare aprobării cererii sunt:

- a) una dintre diplomele prevăzute la art. 2 alin. (2);
- b) documente medicale;
- c) certificat de cazier judiciar;
- d) declarație pe propria răspundere că nu se află în situații de incompatibilitate cu statutul de asistent social.

(3) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai celorlalte state din Spațiul Economic European și ai Confederației Elvețiene pot depune documentele echivalente celor prevăzute la alin. (2) lit. b) și c), eliberate de autoritățile competente din țările de origine sau de proveniență.

(4) Documentele prevăzute la alin. (2) și (3) se pot depune atât la sediul central al Colegiului, cât și la sediile descentralizate ale Colegiului, din teritoriu, conform art. 26 alin. (4), cu posibilitatea de a fi trimise și prin poștă.

Art. 9 - (1) Profesia de asistent social poate fi exercitată independent, în condiții de liberă practică, în formele prevăzute de prezentul articol, de către persoanele prevăzute la art. 7 care obțin atestatul de liberă practică.

(2) Asistenții sociali pot opta să înființeze cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale, în condițiile legii.

(3) De la data înregistrării în Registrul național al asistenților sociali din România, societățile civile profesionale obțin personalitate juridică, cu condiția îndeplinirii cerințelor din dreptul comun.

(4) Cabinetele individuale de asistență socială și cabinetele asociate de asistență socială în desfășurarea activității lor pot angaja colaboratori.

(5) Pentru obținerea atestatului de liberă practică, asistentul social trebuie:

- a) să facă dovada că a practicat asistența socială o perioadă de cel puțin 5 ani până în momentul depunerii cererii;
- b) să nu fi fost găsit vinovat de Colegiu în cazul unor anchete privind practica de asistență socială;
- c) să depună la Colegiu: cererea însoțită de curriculum vitae, o scrisoare de motivație și recomandări din partea a 3 asistenți sociali.

Art. 10 - Cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care exercită profesia de asistent social în unul dintre aceste state în care sunt stabiliți, sunt exceptați de la cerința dobândirii calității de membru al Colegiului, a avizului de exercitare a profesiei și a atestatului de liberă practică atunci când desfășoară în România activitățile specifice profesiei, în contextul prestării de servicii. Aceste persoane depun la Colegiu o declarație referitoare la serviciile prestate și documentul care atestă exercitarea legală a profesiei în statul în care sunt stabiliți, eliberat de autoritățile competente ale acestui stat. Pe baza acestor documente, persoanele respective sunt înregistrate automat în Registrul național al asistenților sociali din România pe durata prestării serviciilor.

Art. 11 - (1) Asistentul social desfășoară tipurile generale de activități prevăzute la art. 3 alin. (3), cu obligația respectării metodologiei în domeniu, precum și a normelor și valorilor eticii profesionale.

(2) Modul în care asistenții sociali pun în practică prevederile Codului deontologic, precum și modul de utilizare a metodologiei în domeniu sunt stabilite de Colegiu.

Secțiunea a 2-a

Drepturi și obligații

Art. 12 - Asistentul social are dreptul:

- a) să contribuie la dezvoltarea profesiei cu scopul de a răspunde în mod adecvat nevoilor sociale;
- b) să-și apere profesia;
- c) să asigure creșterea încrederii societății în asistența socială;
- d) să fie deschis noilor domenii de intervenție;
- e) la liberă practică, potrivit legii;
- f) la apărarea și reprezentarea intereselor profesionale de către Colegiu;
- g) la accesul informațiilor privind exercitarea profesiei;
- h) la pregătirea continuă în domeniul asistenței sociale.

Art. 13 - (1) Asistentul social este obligat să păstreze confidențialitatea în legătură cu situațiile, documentele și informațiile pe care le deține în scop profesional, cu respectarea legislației în vigoare și a metodologiilor adoptate de către Colegiu.

(2) Instituțiile și organismele publice sau private au obligația de a asigura condițiile necesare pentru păstrarea confidențialității informațiilor și documentelor de către asistentul social, în condițiile legii.

Secțiunea a 3-a

Incompatibilități și interdicții

Art. 14 - Nu poate beneficia de statutul de asistent social persoana care:

- a) nu este înregistrată în Registrul național al asistenților sociali din România;
- b) a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni în împrejurări legate de exercitarea profesiei de asistent social și pentru care nu a intervenit reabilitarea;
- c) are stabilită pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a exercita profesia, pe durata stabilită, prin hotărâre judecătorească definitivă;
- d) are suspendat temporar avizul de exercitare a profesiei, ca sancțiune disciplinară, pe durata suspendării.

Art. 15 - Statutul asistentului social este incompatibil cu:

- a) desfășurarea oricărei activități de natură să aducă atingere demnității profesionale;
- b) folosirea cu bună știință a cunoștințelor sau metodelor profesionale în defavoarea persoanei sau în scop ilegal;
- c) apartenența sau promovarea intereselor unor formațiuni politice ori grupări scoase în afara legii.

Secțiunea a 4-a

Relațiile asistentului social cu alți specialiști în domeniul asistenței sociale

Art. 16 - În rezolvarea unor situații complexe, asistentul social colaborează cu specialiști din alte categorii profesionale.

Art. 17 - În domeniul asistenței sociale sunt implicați atât asistenți sociali ca personal de specialitate, cât și alte categorii de personal cu formare de nivel mediu a căror activitate este coordonată de către asistenții sociali, care îndeplinesc condițiile prezentei legi.

Art. 18 - (1) Colegiul avizează conținutul programelor de pregătire a persoanelor cu formare de nivel mediu care lucrează în domeniul asistenței sociale.

(2) Colegiul colaborează cu instituțiile de învățământ superior în vederea adaptării curriculei universitare la noile nevoi sociale, precum și la organizarea și desfășurarea practicii studenților în domeniu.

CAPITOLUL III

PRINCIPII ETICE

Art. 19 - Scopul principal al activității asistentului social este acela de a asista persoanele sau comunitățile aflate în nevoie, implicându-se în identificarea, înțelegerea, evaluarea corectă și soluționarea problemelor sociale.

Art. 20 - (1) Asistenții sociali promovează principiile justiției sociale, prevăzute în actele normative cu privire la asistența socială și serviciile sociale.

(2) Asistenții sociali asigură egalitatea șanselor privind accesul persoanelor asistate la informații, servicii, resurse și participarea acestora la procesul de luare a deciziilor.

Art. 21 - (1) Asistenții sociali respectă și promovează demnitatea individului, unicitatea și valoarea fiecărei persoane.

(2) Asistentul social nu trebuie să practice, să tolereze, să faciliteze sau să colaboreze la nici o formă de discriminare bazată pe rasă, etnie, sex și orientare sexuală, vârstă, convingeri politice sau religioase, statut marital, deficiență fizică sau psihică, situație materială și/sau orice altă preferință, caracteristică, condiție sau statut.

Art. 22 - Asistentul social sprijină persoanele asistate în eforturile lor de a-și identifica și clarifica scopurile, în vederea alegerii celei mai bune opțiuni.

Art. 23 - Asistenții sociali contribuie la consolidarea relațiilor dintre persoane cu scopul de a promova, reface, menține și/sau îmbunătăți calitatea vieții persoanelor, familiilor, grupurilor, organizațiilor și comunităților.

Art. 24 - Asistenții sociali acționează cu onestitate și responsabilitate față de beneficiari, instituții și societate, în concordanță cu normele deontologice ale profesiei, adoptate de comunitatea profesională prin Colegiu.

Art. 25 - (1) Asistenții sociali trebuie să își desfășoare activitatea numai în aria de competență profesională determinată de calificarea și experiența profesională. Asistenții sociali au obligația de a-și îmbunătăți permanent cunoștințele și deprinderile profesionale și de a le aplica în practică.

(2) Asistenții sociali contribuie la îmbunătățirea și dezvoltarea bazei de cunoștințe a profesiei.

CAPITOLUL IV

COLEGIUL NAȚIONAL AL ASISTENȚILOR SOCIALE

Art. 26 - (1) Se înființează Colegiul ca organizație profesională, neguvernamentală, de interes public, apolitică, nonprofit, cu personalitate juridică, autonomă și independentă.

(2) Colegiul are rolul de a reprezenta și de a ocroti la nivel local, județean, național și internațional interesele profesiei de asistent social.

(3) Colegiul are sediul central în București.

(4) Colegiul are o structură teritorială stabilită prin regulamentul de organizare și funcționare.

(5) Colegiul se constituie din totalitatea asistenților sociali din România.

(6) Asistenții sociali au dreptul să adere și la alte forme de asociere profesională.

(7) Colegiul are obligația de a publica anual în Monitorul Oficial al României, Partea I, Registrul național al asistenților sociali din România.

Art. 27 - Colegiul are următoarele atribuții principale:

- a) elaborează și adoptă Codul deontologic al asistentului social, precum și ghidurile de bună practică în domeniu, pentru respectarea principiilor etice;
- b) propune ministerului de resort norme și reglementări în domeniul asistenței sociale;
- c) coordonează și sprijină aplicarea reglementărilor și normelor Colegiului de către asistenții sociali, organismele publice și private în România;
- d) avizează și eliberează atestatul de liberă practică al asistentului social;
- e) pregătește programele de perfecționare continuă în domeniul asistenței sociale;
- f) eliberează avizele menționate în prezenta lege;
- g) reprezintă, apără și promovează drepturile și interesele membrilor la nivel local, național și internațional;
- h) monitorizează respectarea Codului deontologic, reglementărilor și normelor de către asistenții sociali, indiferent de locul de muncă, și aplică sancțiuni disciplinare;
- i) colaborează cu ministere, instituții ale administrației publice centrale și locale, instituții de învățământ și cercetare, organizații neguvernamentale, agenți economici și altele;
- j) gestionează Registrul național al asistenților sociali din România;
- k) stabilește cuantumul cotizației de membru și al taxelor pentru diferitele sale servicii;
- l) colaborează cu organisme similare din alte țări în probleme de interes comun.

Art. 28 - (1) Organele de conducere ale Colegiului sunt:

- a) Congresul Național al Colegiului;
- b) Consiliul Național;
- c) Biroul executiv.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare și atribuțiile organelor de conducere vor fi stabilite de Adunarea constitutivă.

Art. 29 - (1) Colegiul elaborează norme privind datele care se înscriu în Registrul național al asistenților sociali din România.

(2) Calitatea de membru încetează în următoarele situații:

- a) la cerere;
- b) prin deces;
- c) în situațiile prevăzute la art. 14 lit. b) și c);
- d) în situațiile de incompatibilitate intervenite ulterior obținerii calității de membru și nesoluționate în termen de 3 luni de la o înștiințare de avertisment a Colegiului.

Art. 30 - (1) Registrul național al asistenților sociali din România cuprinde evidența asistenților sociali din România, a societăților civile profesionale, a cabinetelor individuale și a celor asociate de asistență socială.

(2) Înregistrarea în Registrul național al asistenților sociali din România se face o dată cu înscrierea ca membru în Colegiu fie la sediul central al Colegiului, fie la sediile descentralizate din teritoriu, fie prin poștă sau prin poșta electronică.

Art. 31 - (1) Finanțarea activității Colegiului este realizată din următoarele surse:

- a) cotizații ale membrilor;
- b) donații și sponsorizări;
- c) finanțări externe;
- d) alte surse, conform legii.

(2) Colegiul are obligația de a publica un raport anual de activitate în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Art. 32 - Federația națională a asistenților sociali din România desemnează un comitet de inițiativă care convoacă Adunarea constitutivă a Colegiului formată din reprezentanții asistenților sociali din fiecare județ al țării, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 33 - Adunarea constitutivă a Colegiului alege organele de conducere și adoptă regulamentul de organizare și funcționare în termen de 30 de zile de la data convocării.

Art. 34 - (1) Persoanele fără studii de specialitate care îndeplinesc atribuții ale asistentului social la momentul intrării în vigoare a prezentei legi au dreptul să desfășoare activitățile prevăzute la art. 3, dacă fac dovada că sunt înscrise și frecventează cursurile unei instituții de învățământ superior cu

specializarea în asistență socială, instituție acreditată conform legii, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Persoanele care au absolvit o formă de învățământ superior, acreditată conform legii, cu altă specializare decât asistență socială, cu o vechime de minimum 3 ani în domeniul asistenței sociale, având atribuții de asistent social, au dreptul să desfășoare activitățile prevăzute la art. 3, dacă fac dovada că urmează studii postuniversitare în domeniul asistenței sociale, studii organizate de instituțiile de învățământ superior acreditate conform legii, în termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Dovada înscrierii și frecventării cursurilor sau, după caz, a studiilor postuniversitare, precum și a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se face prin acte justificative care se depun la sediul Colegiului sau la sediile descentralizate din teritoriu ale acestuia și la organizația sau instituția unde își desfășoară activitatea persoana respectivă. Depunerea actelor justificative se poate face personal sau acestea pot fi trimise prin poștă.

Art. 35 - La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă *Legea nr.466/2004 privind Statutul asistentului social*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1088 din 23 noiembrie 2004.